

IV. በክርስትና ሕይወት የምናድግበት አቅጣጫ

1. በክርስትና ሕይወት የዕድገት መጠን እስከ ምን ድረስ ነው?
2. በክርስትና ሕይወት የምናድግባቸው አራት አቅጣጫዎች ምንድን ናቸው?
3. ስለ እግዚአብሔር በማወቅ እና እግዚአብሔርን በማወቅ መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው? ከሌሎችም ጋር ተወያይበት።
4. መንፈስ ቅዱስ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎችን ለቅዱሳን የሰጠበት ምክንያት ምንድን ነው? ተወያይበት።
5. በገላ. 5:22 ላይ የተጠቀሱት የመንፈስ ፍሬ የጸጋ ስጦታዎች ናቸው ያልነበሩት ምክንያት አስረዳ።
6. ጸጋን በምትለማመድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለሥፍራቸው ቆመው የሚያገለግሉትን አገልጋዮች በቀላሉ መለየት የሚቻለው እንዴት ነው? ተወያይበት።
7. በሰው አንፃር መልካም ስጦታ ሁል ጊዜ የፍቅር መግለጫ ላይሆን የሚችልበት ምክንያት ምንድን ነው? ተወያይበት።
8. “ፍቅርን በመስጠት” እና “ፍቅርን በመግለጽ” መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?
9. እግዚአብሔር አንድያ ልጁን በመስጠት ለዓለም ፍቅሩን ገልጿል፤ በግል ደረጃ እግዚአብሔር እንደሚወደን እንዴት ማረጋገጥ እንችላለን? ተወያይበት።
10. በመንፈስ ቅዱስ በልባችን የፈሰሰ የእግዚአብሔር ፍቅር እየበዛ ሲሄድ በሦስት አቅጣጫ በሕይወታችን የሚከሰቱ ነገሮች አሉ፤ ምንድን ናቸው?
11. ፍቅር የሚሰጠው ከእግዚአብሔር ቢሆንም ፍቅር ሲጎድለን ተጠያቂ የምንሆነው ለምንድን ነው? ተወያይበት።
12. “እርሱን ሳታዩት ትወዱታላችሁ” ይላል (1ኛ ጢ. 1:8)። ክርስቶስን ሳናየው እንዴት ልንወደው ቻልን?
13. ፍቅራችን በሦስት ዋና ነገሮች ላይ መመሥረት እንዳለበት መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል፤ ከጥቅሶቹ ጋር እያገናዘብክ አስረዳ።
14. የእግዚአብሔር ድምፅ ወደ እኛ ሊመጣ የሚችልበት መንገድ ብዙ ቢሆንም ሦስቱ ዋና ዋና መንገዶች ምንድን ናቸው?
15. የእግዚአብሔር ድምፅ በጉባዔ ውስጥ ለአንድ ሰው ሲመጣ ሌሎች ሊሰሙ የማይችሉበት ምክንያት ምንድን ነው?
16. የጠላትን ድምፅና የእግዚአብሔርን እንዴት መለየት እንችላለን? ተወያይበት።

V. በክርስትና ሕይወት ለማድግ አስፈላጊ ነገሮች

ባለፈው ምዕራፍ በመንፈሳዊ ሕይወት የምናድግበትን አቅጣጫ በተመለከተ አራት መመሪያዎች የሆኑ ነገሮችን አይተናል። እነርሱም እግዚአብሔርንና ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ማድግ፣ በጸጋ ማድግ፣ በፍቅር ማድግና የእግዚአብሔርን ድምፅ በመስማት ማድግ የሚሉ ናቸው።

በእነዚህ አቅጣጫዎች በሚገባ ለማድግ የሚረዱን ዘወትር ልንለማመዳቸው የሚገባን ነገሮች በዚህ ምዕራፍ ትኩረት የምንስተባቸው ይሆናሉ። የመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት ዳግም በመመለድ ይጀምራል፤ ዳግም ልደት ሳይኖር በመንፈሳዊ ሕይወት ማድግ አይኖርም። ለዳግም ልደት ከመጀመሪያው በቂ ትንታኔ ስለተሰጠ በዚህ ክፍል ለመነሻ ያህል መጥቀሱ በቂ ነው።

በክርስትና ሕይወት በአገልግሎት ለማድግ የማይናፍቅ ክርስቲያን የለም፤ በሐዋርያትና በነቢያት የተገለጠው አገልግሎት ዛሬም በእኛ ሕይወት እንዲታይ እንመኛለን፤ ክርስቶስን የመምሰል ሕይወት እንዲኖረን እንናፍቃለን፤ በክርስትና ሕይወት በድል ለመጓዝ እንፈልጋለን፤ ይሁን እንጂ ከፊት ያልቅ ሸክማችን ከብዶ፣ መንፈሳዊ ነገራችን ደብዘዘ፣ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት ተስኖን፣ ፍቅራችን ቀንሶ ስናይ ጥልቅ የሆነ ሃዘን ይሰማን ይሆናል። ምንም የማይሰማን ከሆነ ግን መንፈሳዊ ደዌ ይዞን ይሆናል ማለት ይቻላል። በደዌ የተያዘ ሰው ምንም ዓይነት ምግብ አይጥመውም፤ በደህናው ጊዜ የሚወደውን ምግብ እንኳን ሲሰጡት ያስጠላዋል። መንፈሳዊ ደዌ የያዘውም ሰው በተመሳሳይ ሁኔታ እንደዚሁ ነው፤ መንፈሳዊ ምግብ ያስጠላዋል። ይህ ዓይነቱ አዝማሚያ አደገኛ ስለሆነ ወደ ሞት ያደርስዋል።

አንዳንድ አገልጋዮች ደግሞ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሳያድጉና ሳይጠነክሩ አገልግሎታቸውን ማሳደግ ይፈልጋሉ። እንደዚህ ያሉ አገልጋዮች ሥሩን ወደ ታች እንዳልሰደደ ዛፍ ይመስላሉ፤ ሥሩን ወደ ታች ያልሰደደ ዛፍ ጎርፍ ሲመጣ ወይም የዝናብ ውሽንፍር ሲገፋው መቋቋም ያቅተውና ይወድቃል። እንደዚሁም በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሳያድጉ አገልግሎታቸውን በማሳደግ ላይ ጊዜያቸውን የሚያጠፉ ክርስቲያኖች ትንሽ ተቃውሞ ወይም ነቀፋ ሲደርስባቸው መጽናናትና መቆም ያቅታቸውና ከወገኖቻቸው መሸሽ ይጀምራሉ።

ስለዚህ አገልግሎትን ለማሳደግ ከመሮጥ ይልቅ በመንፈሳዊ ሕይወት ማደግን መነሻ ያደረገ ክርስቲያን መድረሻው ያማረ ስለሚሆን አገልግሎቱም አይኖሩም። በመንፈሳዊ ሕይወቱ ያደገ ክርስቲያን ሥሩን በወንዝ ዳር እንደሰደደ ዛፍ ይመስላል፤ በወንዝ ዳር ሥሩን የሰደደ ዛፍ ወደ ላይ ያድጋል፤ ከሩቅ ሳይቀር ይታያል፤ ቅጠሎቹም አይረገፉም፤ ፍሬውም አይቋረጥም (ኤር. 17:5፤ ሕዝ. 47:1-12፤ መዝ. 1:3)። ስለሆነም በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ለማደግ ስለሚያስችሉ መንፈሳዊ ልምምዶች ቀጥለን እናያለን።

1. የቃሉ ሙላት

በቅድስናና ሕይወት ስለ ማደግና የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን ውስጥ ስለሚኖረው ድርሻ ቀደም ሲል አይተን ነበር። በመንፈሳዊ ሕይወት ለማደግ የእግዚአብሔር ቃል ስለሚኖረው ድርሻ በዚህ ክፍል ለየት ባለ መልኩ እናያለን። የእግዚአብሔር ቃል በብዙ ነገሮች ተመስሏል፤ ከእነዚህ ውስጥ ጥቂቶቹን ወስደን እናያለን።

ሀ. የእግዚአብሔር ቃል የሕይወት እንጀራ ነው።

ዲያብሎስ ጌታ ኢየሱስን ሲፈትነው “እነዚህን ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ በል” ባለው ጊዜ ጌታም “ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም” ብሎ መለሰለት ማቴ. 4:3-4። እርሱም የእግዚአብሔርን ቃል ከእንጀራ ጋር በማንጻጸር “ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም” አለ። ለሰው ከእንጀራ ሌላ የሚያስፈልገው ምግብ ምን እንደሆነ ሲጠቅስ “ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ” ሲል ሰው እንደ እንጀራ የእግዚአብሔርን ቃል መመገብ አለበት ማለቱ እንደሆነ ግልጽ ነው።

ኤርምያስ “ቃልህ ተገኝቷል እኔም በልቼዋለሁ፤” በማለቱ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ምግብ እንደሆነ ይናገራል (ኤር. 15:16)። ዳዊት “ቃልህ ለጉሮሮዬ ጣፋጭ ነው፤ ከማርና ከወለላ ይልቅ ለአፌ ጣፈጠኝ” ይላል መዝ. (119:103)። በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ ሆነን የእግዚአብሔርን ቃል ስናነብ ተርበን ከምንበላው ጥሩ ምግብ ይልቅ ይጥመናል፤ መንፈሳዊ ሕይወታችን ልዩ ምግብ ማግኘቱ ይሰማናል፤ ከዚያም ተስፋችን ሲታደስ እምነታችን ሲሞላ ይታወቅናል። የመንፈሳዊ ሕይወት ጥንካሬ መለኪያው አንዱ እምነት ነው፤ እምነት የሚገኘው ደግሞ

ከእግዚአብሔር ቃል ነው (ሮሜ 10:17)። በመንፈሳዊ ሕይወታችን አድገን ጠንካራ እምነት እንዲኖረን የእግዚአብሔርን ቃል ዘወትር መመገብ ይኖርብናል።

ለ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ መብራት፡

በመንፈሳዊ አነጋገር ይህች ዓለም ጨለማ ናት (ፊልጵ. 2:14-16፤ ማቴ. 5:14፤ 1ዮሐ. 1:6፤ 2:11)። ጨለማ በዋጣት ዓለም ውስጥ በሕይወት መንገድ ለመራመድ እንደ ብርሃን ሊመራን የሚችል የእግዚአብሔር ቃል ነው። ዳዊት “ሕግህ ለእግሬ መብራት ለመንገዴ ብርሃን ነው” ይላል (መዝ. 119:105)። መብራት የሌለው በጨለማ የሚጓዝ መንገደኛ ከመስመር መውጣቱ አይቀርምና ወደማይፈልግበት ሥፍራ ይደርሳል። በመንፈሳዊ ሕይወትም እንደዚሁ ነው፤ ዲያብሎስ ከእግዚአብሔር መንገድ ሊያወጣን የጽድቅ መንገድ አስመስሎ የሚቀይሰው መንገድ አለ፤ ያም መንገድ የእውነትና የሕይወት መንገድ አለመሆኑን ያለ እግዚአብሔር ቃል መለየት ያዳግታል።

በሌላ አንፃር ስናይ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስን ይዘው መመሪያችን የእግዚአብሔር ቃል ነው እያሉ እውነተኛው መንገድ የጠፋባቸውም አይጠፉም። እነርሱም ኮምፓስ (አቅጣጫ መጠቆሚያ) ይዞ አቅጣጫ የጠፋበት መርከበኛን ይመስላሉ። አንባቢቡን እውቆ ካልተጠቀመበት ኮምፓስ መያዙ ምንም አይጠቅምም። በተመሳሳይ ሁኔታ መጽሐፍ ቅዱስን በትክክለኛው መንገድ ካልተረዱት ከእውነት መንገድ ወጥተው በተሳሳተ አቅጣጫ መጓዛቸው አይቀርም።

መጽሐፍ ቅዱስን በትክክለኛ መንገድ ለመረዳት ጥረት ማድረግ እንዳለብን ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን የኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ታሪክ ነው፤ እርሱም በሰረገላ ተቀምጦ በምድረ በዳ መጽሐፍ ቅዱስ እያነበበ ሲጓዝ ፊልጶስ ቀርቦ “በእውኑ የምታነበውን ታስተውለዋለህ?” አለው እርሱም “የሚመራኝ ሳይኖር ይህ እንዴት ይቻለኛል?” ብሎ መለሰለት (ሐዋ. 8:30)። ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የጠፋበት ቋንቋው ሳይሆን ትርጉሙ ነው። ለዚህም ነው መልሶ ፊልጶስን “እባክህ ነቢዩ ይህን ስለማን ይናገራል? ስለ ራሱ ነውን ወይስ ስለሌላ?” ሲል የቻለው (ሐዋ. 8:34)። ቋንቋውን ባያውቅ ኖሮ እንደዚህ ብሎ መጠየቅ ባልቻለም ነበር። ጃንደረባው የሚያነበውን ክፍል በመሰለው መንገድ ሊረዳው አልፈለገም፤ ከዚህ ይልቅ ትክክለኛውን ትርጉም ለማግኘት በመፈለጉ

እግዚአብሔር ቃሉን በትክክል ሊያስረዳው የሚችልን ሰው አዘጋጀለት። የእግዚአብሔርን ቃል በትክክለኛ መንገድ ከተረዳን ከራሳችን አልፈን የእውነት መንገድ ለጠፋባቸው ሰዎች እንደ ፊልጶስ የእውነትን ቃል ልናስረዳቸው እንችላለን (ፊልጵ. 2:15)።

ሐ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ መልካም ዘር፡
በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ቃል በዘር ሲመሰል ቃሉን የሚሰሙት ደግሞ በእርሻ ይመሰላሉ (ሕዝ. 36:9-10፣ ማቴ. 13:3-9፣ 1ቆሮ. 3:6-9)። የእግዚአብሔር ሕዝብ በእርሻ፣ ቃሉ ደግሞ በዘር የተመሰለበት ዋናው ምክንያት የእግዚአብሔርን ቃል በመቀበል ብዙ ፍሬ ማፍራት እንዳለብን ለማመልከት ነው። “በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከብራል ይላል” (ዮሐ. 15:7-8)። በዚህ ሥፍራ የሚናገረው ፍሬ በገላ. 5:22 ላይ እንደተጠቀሰው ዓይነት የመንፈስ ፍሬ ሳይሆን የአገልግሎት ፍሬ ነው። ምክንያቱም “ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ” የሚለው ቃል ደቀ መዛሙርትን ማፍራት እንዳለብን ሲያመለክት ነው። ደቀ መዝሙር ማለት የቃሉ ተማሪ ማለት ነው፤ ደቀ መዝሙር መምህር ሆኖ ብዙ ደቀ መዛሙርትን ማፍራት የሚችለው የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ሲኖረው ነው። “እነሆ እኔ ለእናንተ ነኝና ወደ እናንተም እመለከታለሁ፤ እናንተም ትታረሳላችሁ ይዘራባችሁማል፤ እኔም የእስራኤልን ቤት ሰዎች ሁሉ ሁሉንም አበዛችኋለሁ” ይላል (ሕዝ. 36:9-10)።

ጌታ ኢየሱስ ስለ ዘረው ምሳሌ ሲናገር፡ “በመልካም መሬት የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውል ነው፤ እርሱም ፍሬ ያፈራል አንዱም መቶ፣ አንዱም ሰድሳ፣ አንዱም ሰላሳ ያድጋል” ብሏል (ማቴ. 13:23)። በዚህ ሥፍራ እንደምናየው አንድ ክርስቲያን በሕይወቱ ፍሬ የማፍራቱ ሁኔታ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የተያያዘ መሆኑን ያረጋግጣልናል።

መ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሰይፍ፡
በመጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሰይፍ ተደርጎ ተጠቅሷል (ኤፌ. 6:17)። ይህም የሚያሳየን ጠላታችን ዲያብሎስን የምንዋጋበት የጦር ዕቃ መሆኑንና የልባችንን ሸለፈት የሚገርዝ መሆኑን ለመግለጽ ነው (ዕብ. 4:12)።

ከግብጽ የወጡ ሰልፈኞች በምድረ በዳ ባለቁ ጊዜ እነርሱን መተካት የነበረባቸው አዲሱ ትውልድ ከነሸለፊታቸው ወደ ሰልፍ ከመውጣታቸው በፊት እግዚአብሔር ኢየሱስን እንዲገርዛቸው ስላዘዘው እርሱም በጌልጌላ ገረዛቸው፤ ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር “ዛሬ የግብጽን ነውር ከእናንተ ላይ አንከባልያለሁ” አለው (ኢያሱ 5:2-9)። በእስራኤላውያን ዘንድ የሥጋ ሸለፈት እንደ ነውርና እንደ ትልቅ ነቀፋ ስለሚቆጠር እስራኤላውያን የሆኑ ሁሉ የግድ መገረዝ ነበረባቸው። በአዲስ ኪዳን ትልቁ ነውር የልብ ሸለፈት ነው፤ የአዲስ ኪዳን የግርዘት አገልጋይ ደግሞ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። “ክርስቶስ ስለ እግዚአብሔር እውነት የመገረዝ አገልጋይ ሆነ እላለሁ” (ሮሜ 15:9)። እርሱም የልባችንን ሸለፈት የሚገርዘው የመንፈስ ሰይፍ በሆነው በቃሉ ነው። “በክርስቶስ መገረዝ በእጅ ባልተደረገ መገረዝ በእርሱ ሆናችሁ ደግሞ ተገረዛችሁ” (ቆላ. 2:11 ፣ ኤፌ. 6:17)።

የመንፈሳዊ ጥንካሬ ዕድገት ከውጊያ አንፃር ሊታይ ግድ ነው። ይሁን እንጂ ውጊያችን ከደምና ከሥጋ ጋር አለመሆኑንና የጦር ዕቃችንም ሥጋዊ እንዳልሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይነግረናል (2ቆሮ. 10:3-7፣ ኤፌ. 6:12-18) ለውጊያ መሰለፍ ብቻ በቂ አይደለም፤ ውጤት ማምጣት ያስፈልጋል፤ ይህም ውጤት ነፍሳትን ማጥፋት ሳይሆን ነፍሳትን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መማረክ ነው። “የሰውንም አሳብ በእግዚአብሔር እውቀት ላይ የሚነሳውን ከፍ ያለውን ነገር ሁሉ እናፈርሳለን፤ ለክርስቶስም ለመታዘዝ አእምሮን ሁሉ እንማርካለን” ይላል (2ቆሮ. 10:5)። ስለሆነም አእምሮን ሁሉ የምንማርክበት የጦር ዕቃችን የእግዚአብሔር ቃል ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ እራሱን እንደ ክርስቶስ ወታደር አድርጎ ይቆጥራል። ይህም ወንጌልን ለዓለም ለማዳረስ የሚያደርገውን ተጋድሎና ጥረት ለማሳየት ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ ከዲያብሎስና ከሠራዊቱ ጋር የሚያካሂደውን መንፈሳዊ ውጊያ ሲገልጽ ነው። በሁለቱም መንገድ ለመሰለፍና ውጤት ለማግኘት የእግዚአብሔር ቃል በሙላት እንደሚያስፈልግ ይናገራል (ቆላ. 3:16)።

ሠ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ እሳት፡
በኤርምያስ 23:29 ላይ የእግዚአብሔር ቃል በእሳት ተመስሏል። እሳት ደግሞ ለማቃጠል ለማንጠርና ለማጥፋት ይጠቅማል፤ የእግዚአብሔር ቃል በሰው ሕይወት ውስጥ እንዲሁ ይሠራል። በሰው ውስጥ ፍሬ የሌለው ገለባ የሆነ ብዙ ከንቱ ነገር

ይከማቻል። “ገለባ ከስንዴ ጋር ምን አለው?” ይላል፤ በዚህ ስፍራ ንፋስ ስለሚወሰደው ገለባ ሳይሆን በሰው ውስጥ ስለሚከማቸው ከንቱ ኃሳብ ነው የሚናገረው። ይቀጥልና “በውኑ ቃሌ እንደ እሳት አይደለችምን?” ይላል። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን በሙሉ ሲኖር ከንቱ የሆነ ኃሳብ ልባችንን ሞልቶ ሊያውከን አይችልም። ምክንያቱም እሳት ገለባን እንደሚበላ የእግዚአብሔር ቃል ልባችንን የሞላውን ገለባ የሆነ ኃሳብ ይበላዋልና።

ረ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ መደሻ፡
“በውኑ ቃሌ እንደ እሳት፤ ድንጋይንም እንደሚያደቅቅ መደሻ አይደለችምን?” (ኤር. 23:29)። በዚህ ሥፍራ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል በመደሻ ተመስሏል። ኤርምያስ በነበረበት ጊዜ ብዙ ሕልም አላሟላችና ትንቢት ተናጋሪዎች ነበሩ። ሕልማቸውም ሆነ ትንቢታቸው ከራሳቸው አመንጭተው የሚናገሩት እንጂ ከእግዚአብሔር አልነበረም (ኤር. 14:14፤ 23:26)። ስለዚህ ቃላቸው እንደ ገለባ ከንቱና እርባና ቢስ እንደሆነ በመገለጽ “የሚያልም ነብይ ሕልምን ይናገር፤ ቃሉም ያለበት ቃሉን በእውነት ይናገራል። ገለባ ከስንዴ ጋር ምን አለው? በውኑ ቃሌ እንደ እሳት ድንጋይንም እንደሚያደቅቅ መደሻ አይደለችምን?” (ኤር. 23:28-29) ይላል። ድንጋይን ለማድቀቅም ሆነ ቅርጽ ለመስጠት መደሻ አስፈላጊ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰው ልብ እንደ ድንጋይ ጠንካራ እንደሆነ ተጽፎ እናገኛለን። (ሕዝ. 11:19፤ 36:26)። ስለዚህ የሰውን ድንጋይ ልብ ማቃናት የሚችለው የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው (2ጢሞ. 3:16)።

ብዙ ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስን ዘወትር ለማንበብ ልባቸው ይነሳሳና እንዴትና ከየት መጀመር እንዳለባቸው ሲያስቡ መመሪያ የሚሆናቸው ያጣሉ። መጽሐፍ ቅዱሳችንን የምናነብበትን የቀኑን ጊዜያችንን መመደብ ይኖርብናል። ለዚህ ጥሩ መነሻ የሚሆነን የመመገቢያ ጊዜያችን ነው። በቀን ውስጥ የቁርስ፤ የምሳና የእራት ጊዜ እንዳለን ሁሉ መጽሐፍ ቅዱሳችንንም የምናነብበት ጊዜ በተመሳሳይ ሁኔታ ሊኖረን ይገባል። ለቁርስ፤ ለምሳና ለእራት ጊዜ ካገኘን ለእግዚአብሔር ቃልም ጊዜ ሊያጥረን አይገባም።

አጭርም ጊዜ ቢሆን መጽሐፍ ቅዱስን የማንበብ ልምድ ሊኖረን ይገባል። ዋናው ቁም ነገር ያነበብነውን ቃል በልባችን ማኖር ነው። “ትእዛዝህን አሰላስላሁ መንገድህንም እፈልጋለሁ” ይላል (መዝ. 119: 15)

ስለዚህ ቁም ነገሩ ብዙ ማንበባችን ሳይሆን ያነበብነውን በማስተዋላችን ነው ብዙ ፍሬ የሚኖረን፤ “ይህ ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውል ነው እርሱም ፍሬ ያፈራል” (ማቴ. 13:23)።

በሥርዓት እየተመራን ባለማቋረጥ ማንበብ ብንጀምር በአጭር ጊዜ ውስጥ መጽሐፍ ቅዱሳችንን ከዳር እስከ ዳር መወጣት እንችላለን። ይሁን እንጂ ደጋግመን ማንበባችንን ማቆም የለብንም (ማቴ. 4:4)።

ዕድሜ ልካችንን እንጀራ እንደምንበላ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ዕድሜ ልካችንን ልንመገብ ይገባናል። “ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም” ብሎ የተናገረውን የጌታን ቃል መዘንጋት የለብንም።

2. የጸሎት ሕይወት ውስጥ መግባት

በየዘመናቱ የሚነሱ መንፈሳዊ ሰዎች ስለ ጸሎት ብዙ ትምህርት ለመስጠት ሞክረዋል፤ ይሁን እንጂ ጸሎት በጽሑፍ ወይም በቃል የምንማረው ሳይሆን ጸሎትን መማር የሚቻለው በመጸለይ ብቻ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ስለሆነም በዚህም ክፍል ስለ ጸሎት ለማስተማር ሳይሆን የእግዚአብሔር ልጆች በጸሎት ዓለም ውስጥ ገብተው መንፈሳዊ በረከት እንዲቀበሉ ለጸሎት ለመቀስቀስ ነው። አዲስ የተወለደ ሕፃን የእናቱን ጡት እንዲጠባ መቀስቀስ እንጂ ማስተማር አያስፈልገውም። ጸሎትም እንዲሁ ከመንፈስ ቅዱስ የተወለዱ ክርስቲያኖች እንዲጸልዩ መቀስቀስ እንጂ እንዴት መጸለይ እንዳለባቸው ማስተማር የመንፈስ ቅዱስ ድርሻ ነው።

“... እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል” (ሮሜ 8:26-27)። ተግተው የማይጸልዩ ክርስቲያኖች እንቅልፍ ውስጥ እንዳሉ ይቆጠራሉ፤ ስለዚህ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ደካማና የአሁኑን ዓለም ፈተና መቋቋም የሚያቅታቸው፤ የሥጋ ምኞትና የሰይጣን ፈተና የማይቋቋሙ ስለሚሆኑ በቀላሉ ሊሸነፉ ይችላሉ።

በዚህ ዘመን ውስጥ ያሉትን ክርስቲያኖች ለጸሎት መቀስቀስ እጅግ ከባድ ነው ምክንያቱም ጸሎት ቸል የተባለበት ጊዜ ስለሆነ ነው። መንፈሳዊ ዝለት ጉልቶ የሚታየው ለዚህ ነው።

ጸሎትን ምክንያታዊ የሚያደርገው መንፈሳዊነት ነው፤ ሰባኪ ወይም አስተማሪ ለመሆን የግድ የጸሎት ሰው መሆን አያስፈልግም። ጥሩ ሰባኪ ወይም ጥሩ አስተማሪ ለመሆን፡-

- ወቅታዊ ርዕስ መምረጥ፤
- ስለ ርዕሱ የሚያወሰኑ መጽሐፍትን ማንበብ፤
- የአዳማጮቹን ስሜት የሚስብ መግቢያ መጠቀም፤
- ሐተታን አዋህዶና አጣጥሞ ማቅረብ፤
- ምሳሌዎችን ክርዕሱ ጋር ማገናኘት ነው።

ይህን ማድረግ ከተቻለ ብዙ የእሁድ አድማጮችን ማግኘት ይቻላል ይሆናል። ይህ ዓይነቱ ዝግጅት አያስፈልግም ለማለት ሳይሆን በዚህ መልኩ ጥሩ ሰባኪ ለመሆን ይቻላል ለማለት ነው። መንፈሳዊ ለመሆን ግን የግድ የጸሎት ሰው መሆን ያስፈልጋል።

በአሰባሰብ ዘዴ ብቻ ተክነው በሚሰብኩ አገልጋዮችና በጸሎት ሕይወት ውስጥ ገብተው በሚሰብኩ አገልጋዮች መካከል ትልቅና የጎላ የአገልግሎት ልዩነት ይታያል። እነዚህ በስብከት ዘዴ የተካኑ ሰባኪዎች ስብከታቸው እንደ ጥሩ መዘቃ ለጊዜው ስሜት ይማርካል እንጂ ትምህርታቸው በሰው ልብ ውስጥ አይቀመጥም፤ እንደ እንፋሎት ፈጥኖ ስለሚጠፋ የሰዎችን ልብ የመለወጥ ኃይል አይኖረውም። ስለዚህ የሚያገለግሏቸው ሰዎች አብዛኞቹ መንፈሳዊ ሕይወታቸው ያልተነካና ያልተለወጠ ይሆናል። በእንጨት፣ በሳር፣ ወይም በአገዳ የተሰራ ቤት በእሳት ውስጥ ማለፍ እንደማይችል ሁሉ እንደ ቀን የሚፈትናቸው ነገር ሲመጣ መጽናት አይችሉም።

በጸሎት የሚተጉ ሰባኪዎች ግን ከውስጣቸው የሚወጣው ቃል በሰው ልብ ውስጥ ይኖራል እንጂ አይጠፋም፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንደታሰሩ መጥተው እንዲሁ የሚመለሱ ሰዎች አይኖሩም።

በጸሎት የሚተጋ አገልጋይ በመንፈስ ቅዱስ እሳት የቀለጠ ልብ ይኖረዋል (ሮሜ 12:11)። ከቀለጠ ልብ እሳት ይወጣና የሰዎችን ልብ ያቀልጣል፤ (ኤር. 1:9)። በዚያም የእግዚአብሔርን ቤት በወርቅና በክበረ ድንጋይ እንደ መሥራት ይሆናል። ያንን ቤት እሳት ቢፈትነው አይቃጠልም፤ ያንጸውም መላ ደመወዙን ይቀበላል (1ቆሮ. 3:12-15፤ 2ዮሐ. ቁ. 8)። ያለ ጸሎት ትልቅ የቤት ክርስቲያን ሕንፃ መሥራት ቢቻልም ያለ ጸሎት ግን የክርስቶስን

አካል ማጎጽ አይቻልም። ዘመናዊ የቤተ ክርስቲያን ሕንፃ ለመሥራት እውቅ መሐንዲስ ያስፈልግ ይሆናል። የክርስቶስን አካልና የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሆነችውን ቤተ ክርስቲያን ለማጎጽ የሚያስፈልገው በጸሎት የተጋ አገልጋይ ነው።

መንፈሳዊ ሰዎችን ለማፍራት በትምህርት መራቀቅና ሊቀ ሊቃውንት መሆን አያስፈልግም። የሚያስፈልገው አንድ ነገር ነው፤ እርሱም በጸሎት ሕይወት ውስጥ መግባት ነው። ለዚህ ነው ቀደም ሲል እንዳየነው አገልግሎትን ለማሳደግ ከመሮጥ ይልቅ መንፈሳዊ ሕይወትን ማሳደግ መቅደም አለበት ያልነው። በመንፈሳዊ ሕይወቱ ያላደገ አገልጋይ የሚያገለግላቸውን ምዕመናን ቁጥር ማብዛት ይችላል ይሆናል፤ መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ማሳደግ ግን አይችልም። ያላየውን መንፈሳዊ ሕይወት ማሳየትና ያልደረሰበትን መንፈሳዊ ደረጃ ማረጋገጥ አይችልምና።

የወርልድ ቪዥን ኢንተርናሽናል ፕሬዝዳንት የነበሩ ቴዲ ደብሊው ኢንግስትሮም “ዘ ፕርስዩት ኦፍ ኤክስለንስ” በተባለው መጽሐፋቸው የአሜሪካ ሕንጾች ስለ አንድ ንስር የሚተርኩትን ታሪክ እንዲህ ብለው ጻፈዋል፡-

“አንድ ገበሬ በአንድ ጊዜ የንስርን እንቁላል ከዶሮ እንቁላል ጋር አብሮ በማስታቀፍ እንዲቀረቅፍ አደረገ። የተፈለፈለውም ንስር ከዶሮ ጫጮቶች ጋር አብሮ አደገ፤ ንስሩም እርሱን ከዶሮዎች ለይቶ ማየት ስላቃተው እንደ ዶሮዎቹ ጥራጊ እየጫጫረና ጥራጥሬ እየለቀመ መኖር ጀመረ። ዶሮዎቹ ከአጥር ላይ ሲበሩ ስላላየ እርሱም ከዚያ በላይ ከፍ ብሎ መብረር የሚችል ስላልመሰለው ከአጥር በላይ ለመብረር መከራ አድርጎ አያውቅም፤ በዚህ ሁኔታ ብዙ ዓመታት ኖረ። አንድ ቀን ንስር ሰማይ ተጠግቶ ሲበር አየና ያደኞቹ ለሆኑት ዶሮዎች ይህ ከደመናት በላይ ሆኖ ሰማይን ተጠግቶ የሚበር ባለ ግርማ አሞራ ምንኛ የታደለ ነው አላቸው። እነርሱም እርሱማ የአሞራዎች ሁሉ ንጉሥ ነው አሉት። ነገር ግን አንተ እንደ እርሱ እሆናለሁ ብለህ አታስብ በማለት አስጠነቀቁት። ንስሩም ዶሮ ነኝ ብሎ ስላመነ ጥራጥሬ እየለቀመ እድሜውን ጨረሰ”።

እውነት ቢሆን እጅግ በጣም የሚያሳዝን ይሆን ነበር። ከዚህ ይልቅ እውነተኛ የሆነና እጅግ የሚያሳዝን ነገር አለ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ልጆች በጸሎት ሕይወት ውስጥ ገብተው

ሰማያዊውን ብርሃን ተላብሰው በድል ሕይወት መጓዝ ሲችሉ እንደ ጥራጊ የሆነውን የዚህን ዓለም ክብርና ተድላ በመፈለግ ዘወትር ሃዘንተኞች ሆነው ሲቆዝሙ መኖራቸው ነው።

የጸሎት ሕይወት ውስጥ መግባት ለብዙ ሰዎች አዳጋች ቢሆንም እንደ ሐዋርያትና ነቢያት ለማገልገል የግድ የጸሎት ሕይወት ውስጥ መግባት ያስፈልጋል፤ እንደ እነርሱ ሆኖ ማገልገል አይቻልም የሚል የድሮዎችን ምክር ባንሰማ እንደ ንስር በመንፈሳዊ ክንፍ እየበረርን የዓለምን ጥራጊ ወደ ታች ማየት በተቻለን ነበር።

ዳሩ ግን እንድ የተለመደ አባባል አለ፤ “ከማን ጋር እንደምትውል ንገረኝና ማን እንደሆንክ ልነግርህ እችላለሁ” የሚል ነው። ነገሩ እውነት ነው፤ ሰው አብሮት የሚውለውን ይመስላል። ከፊዘኛ ጋር የሚውል ፊዘኛ ይሆናል፤ ከሰነፍ ጋር የሚውል ሰነፍናን ሲማር ከብርቱ ጋር የሚውል ብርቱ ይሆናል ከጸሎተኛ ሰው ጋር የሚውል ደግሞ ጸሎተኛ ይሆናል።

ጸሎት ልመና ብቻ ሳይሆን ከጌታ ጋር ኅብረት የምናደርግበት ሁኔታ ነው። የጸሎት ሰው የጌታ ልብ ይኖረዋል፤ የረጅም ጊዜ ኅብረት ከእርሱ ጋር ከፈለግን ረጅም የጸሎት ጊዜ እንዲኖረን ያስፈልጋል። ረጅም ጊዜ በጸሎት ማሳለፍ ለአንዳንዶች ጊዜን በከንቱ ማጥፋት ይመስላቸው ይሆናል። እርግጥ ነው ሁሉም ሰው ቀኑን ሙሉ በጸሎት ለማሳለፍ ይቸገር ይሆናል። ይሁን እንጂ ሙሉ ጊዜያቸውን ለእግዚአብሔር ሥራ የሰጡ ከቀኑ ውስጥ አብዛኛውን ጊዜ በጸሎት ማሳለፍ አለባቸው። ምክንያቱም ትልቅ መንፈሳዊ ሥራ የሚሠራው በጸሎት ነውና። በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን በነበሩ አገልጋዮችና በዚህ ዘመን ባሉ አገልጋዮች መካከል ትልቅ መንፈሳዊ ልዩነት የሚታየው በጸሎት ምክንያት ነው።

የመጀመሪያዎቹን የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ሕይወት መኖር የማይናፍቅ ማንም የለም፤ እነርሱን ለዚያ ታላቅ አገልግሎት ያበቃቸው ጌታ ነው እንጂ በራሳቸው የበቁ አልነበሩም። ለዚያ ታላቅ አገልግሎት ያበቃቸው ጌታ ዛሬም ያው ነው (ዕብ. 13:8)። በእነርሱና በእኛ መካከል ያለው ልዩነት ጸሎት ነው። እነርሱ በጸሎት ተጉ (ሐዋ. 2:42፣ 6:4)። እኛ ጸሎትን ቸል አልን፤ እነርሱ አብዛኛውን ጊዜያቸውን ያሳለፉት ቃሉን በማስተማርና በጸሎት ነው፤ እኛ የእምስት ደቂቃ ጸሎት፣ የእምስት ሰዓት ስብሰባ

እናደርጋለን። (ያን ያህል ጊዜ ተወስዶም አብዛኛውን ጊዜ ያለ ውሳኔ ስብሰባዎች ያልቃሉ)። እነርሱ ግን አብዛኛውን ጊዜ ችግሮችን ለመፍታት ለጸሎት ይሰበሰባሉ። እኛ ግን ብዙውን ጊዜ ችግሮቻችንን በጠረጴዛ ዙሪያ ለመፍታት እንጥራለን። የውይይት ውጤት ብዙውን ጊዜ የጋሳብ ልዩነት ሲፈጥር፣ ጸሎት ግን ምንጊዜም የልብ አንድነት ይፈጥራል። ስለዚህ ከላይ እንደተጠቀሰው ትልቁን መንፈሳዊውን ሥራ መሥራት የምንችለው በጸሎት መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ሳታቋርጡ ጸልዩ ያለው (1ተሰ. 5:16-17)። ጳውሎስ አገልግሎቱን እንዴት እንደሚፈጽም ሲናገር “በእምነታችሁም የገደለውን ልንሞላበት ሌሊትና ቀን ከመጠን ይልቅ እየጸለይን . . . ” ይላል (1ተሰ. 3:9)። “ሌሊትና ቀን ከመጠን ይልቅ” የሚለውን አባባል ልብ እንበል፤ በዚህ ዘመን ሌሊትና ቀን የሚጸልይ ቀርቶ የቀኑን እኩሌታ እንኳን በጸሎት የሚያሳልፍ አገልጋይ ቢፈለግ ምናልባት ጥቂት ብቻ ይገኝ ይሆናል።

እውነተኛ የክርስትናን ሕይወት የምንማረው በፀሎት ሥፍራ ነው። በሥነ መለኮት ትምህርት ቤት ስለ እግዚአብሔር እውቀትን እናገኛለን። በፀሎት ስፍራ ስንሆን ደግሞ እግዚአብሔርን እናገኘዋለን። በሥነ መለኮት ትምህርት ቤት ሰዎች ስለ እግዚአብሔር ያስተምሩናል። በፀሎት ስፍራ ስንቆይ ታላቁ የሥነ መለኮት መምህር ክርስቶስ ያስተምረናል (ማቴ. 23:8)።

እርሱም ስለ እግዚአብሔር ሳይሆን የሚያስተምረን እግዚአብሔርን ያሳየናል። “አንተን እንዲያውቁ አደረግሁ፤ እንዲያውቁህም አደርጋለሁ” ብሏልና (ዮሐ. 17:26)። ከሥነመለኮት ትምህርት ቤት ተምረን ስንጨርስ እንመረቃለን፤ ከጌታ ግን እድሜልካችንን እንማራለን። የማያልቅ የጥበብና የእውቀት መዝገብ በእርሱ ዘንድ ነውና (ቆላ. 2:3)። ከሥነመለኮት ትምህርት ቤት ተምረን ስንመረቅ ምናልባት ትልቅነት ይሰማን ይሆናል፤ ከጌታ ስንማር ግን ትህትናን እንለብባለን። “ከእኔ ተማሩ እኔ የዋህ በልቤም ትሁት ነኝና” ብሏልና (ማቴ. 11:29)።

በፀሎት ስፍራ ስንቆይ መንፈሳዊ ዓይናችን ይከፈትና መስቀሉንና ክብሩን እናያለን፤ የተሰቀለውን ክርስቶስን አይቶ ትህትናን

የማይሞላ ማነው? ደግሞስ ክርስቶስን በክብሩ አይቶ ራሱን የማያዋርድ ማን ይኖራል?

መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ክብር እንደሚገልጽልን የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል (ዮሐ. 16:14፣ 1ቆሮ. 12:3)። መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን ያሳየናል፤ ክርስቶስ ደግሞ አብን ያሳየናል (ዮሐ. 1:18፣ 16:26)። ያኔ ትሁት እንሆንና በዐሎት እንተጋለን።

ትሁት መሆኖችንን የምንገልፀው ቃሉን በመጠበቅ ብቻ ነው፤ ሌላ መንገድ የለም። ትሁት ስንሆንና ቃሉን ስንጠብቅ መንፈስ ቅዱስ ይሰጠናል፤ ልጁም አብም በእኛ ይኖራሉ (ዮሐ. 14:17-23)። ያኔ ትንሿ ልባችን የሥላሴ ማደሪያ ትሆናለች (1ቆሮ. 3:16፣ 6:19) የእርሱ ቤተመቅደስ ስንሆንና ሁሉ የእርሱ የሆነ ፈጣሪ በእኛ ሲኖር፤ ያኔ ሁሉ የእኛ እንደሆነ ይሰማናል። “ሐዘንተኞች ስንሆን ዘወትር ደስ ይለናል፤ ደሆች ስንሆን ብዙዎችን ባለጠጉች እናደርጋለን” ተብሎ የተጻፈው ቃል ምስጢሩ በዚህ ውስጥ ነው ያለው (2ቆሮ. 6:10)።

የተራብ ሰው ስለምግብ አይነቶች በማወቁ ከረሀቡ አይረካም፤ እንዲሁ ለተራቦች ነፍሳችን በእግዚአብሔር ክብር ስትሞላ እንጂ ስለ እግዚአብሔር በማወቅ ብቻ አትረካም። ብዙ ክርስቲያኖች የተሰወረባቸው ምስጢር ይህ ነው። ለጥማታችን ውሃ እንደሚያስፈልገን ሁሉ ለነፍሳችን ጥማት የሕይወት ውሃ ያስፈልገናል። እርሱን የምናገኘው በዐሎት ሆነን ወደ ክርስቶስ ስንመጣ ነው።

“ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ። ደግሞም እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠማም፤ እኔ የምሰጠው ውሃ በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውሃ ምንጭ ይሆናል” ብሎ የተናገረው ክርስቶስ ነው (ዮሐ. 7:37፣ 4:13)። ክርስቶስ ከሚሰጠው የሕይወት ውሃ የጠጣ እርካታ በማጣት አይቅበዘበዝም። ምክንያቱም የሕይወት ውሃ ከውስጡ ይፈልቃልና (ዮሐ. 7:38)። ደሆች ስንሆን ብዙዎችን ባለጠጋ እናደርጋለን የተባለው ለዚህ ነው። ክርስቶስ ማንም የተጠማ ቢኖር ወደእኔ ይምጣና ይጠጣ፤ ካለ በኋላ ቀጥሎ በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውሃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ተናገረ (ዮሐ. 7:37-38)። ስንጠጣ የምንጠጣው ለራሳችን ይሆናል፤ ከውስጣችን ሲፈልቅ ለሌሎችም ይሆናል ማለት ነው።

ያኔ የዚህ ዓለም ባለጠጋች ሳይቆሩ ወደእኛ ይመጣሉ፤ ለነፍሳቸውም መጽናናትን ያገኛሉ። ሰውነታቸውን በከበረ ልብስ አስገጠው ውስጣቸው ግን የተራቆተ ብዙ ደሆች አሉ። እነርሱን ባለጠጋዎች የምናደርጋቸው በዚህ መንገድ ነው።

ጸሎት የሃይማኖት ሥርዓት ማድረስ አይደለም፤ የጸሎት ጊዜ የነገሥታት ንጉሥ ከሆነው ጌታ ጋር የምናሳልፈው ጊዜ ነው። ለጸሎት ሰው ከጸሎት ጊዜው የበለጠ የተወደደ ጊዜ አይኖረውም። ጊዜ ክቡር ነው ካልን በጸሎት የምናሳልፈው ጊዜ የበለጠና የከበረ ይሆናል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አብረውት የሚውሉትን ያክብራል፤ እርሱን እንዲመስሉ አድርጎ ይለውጣቸዋል፤ በጸሎት እውነተኛ መንፈሳዊ ድል ይገኛል። መንፈሳዊ ድል ክርስቶስን መምሰል ነው።

ለብዙ ክርስቲያኖች ክርስቶስ ከአድማስ ባሻገር ሆኖ ይታያቸዋል። የጸሎት ሰው ግን ክርስቶስ ከእስትንፋሱ ይልቅ ቅርቡ እንደሆነ ያውቃል። ከብዙ ሰዎች ጋር ጊዜውን የሚያጠፋ ሰው ችግር ይቀበባቸዋል። የጸሎት ሰው ከጥቂቶች ጋር ወይም ለብቻው ይገኛል፤ ቢሆንም ብቸኝነት አይሰማውም፤ በሰዎች ከሚታደብ ይልቅ መረጋጋትና ምቹት ይሰማዋል። ምክንያቱም ሕይወቱ የሚሞላው በጌታ ክብር ነው። ስለሆነም ለጸሎት ሰው ጊዜ በጣም ውድ ስለሆነ ከማን ጋር እንደሚያሳልፍ ስለሚያውቅ ጊዜውን በጥንቃቄ ይጠቀምበታል። ለዚህ ዓለም ልዩ ልዩ ተደላና ምቹት ባሪያ ለሆኑ ሰዎች የጸሎት ጊዜ አይኖራቸውም። ስለዚህ ዘወትር በመንፈሳዊው ነገር ተሸናፊዎች ይሳያሉ። የጸሎት ሰው ግን ከራሱ አልፎ የሌሎችን ችግር ያፈቃል። በድል ሕይወት ለመመላለስና የዲያብሎስን ሥራ ለማፍረስ ጸሎትን የሚተካ ነገር የለም።

ሐዋርያው ጳውሎስ በመንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ እንዳለን ሲያመለክት “በሰው ልማድ ምንም እንኳን የምንመላለስ ብንሆን እንደ ሰው ልማድ አንዋጋም፤ የጦር ዕቃችን ሥጋዊ አይደለምና፤ ምሽግን ለመስበር ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው” ይላል (2ቆሮ. 10:3-4)። የጥላትን ምሽግ ለማፍረስ ብርቱ መሆን ያስፈልጋል፤ እርሱም እንዴት እንደሆነ በጸሎት ሕይወት ውስጥ የገባ ክርስቲያን ያውቀዋል፤ የጸሎት ሰው ባለበት ዙሪያ የዲያብሎስ ዙፋን አይኖርም። በጸሎት ጊዜ የገሃም ደጆች ይናወጣሉ፤ ዲያብሎስ ይታሰራል፤ እስረኞች ይፈቃሉ (ሐዋ. 12:5-11፣ 16:24-34)።

ስለዚህ በድል ሕይወት ለመንገዝ በመንፈሳዊ ሕይወታችንና በአገልግሎታችን ታላቅ ለውጥ ለማየት ከፈለግን ለጸሎት እንነሳ ነገ ሳይሆን ዛሬውኑ እንጀምር።

3. ጾምን መለማመድ

በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን ጾም ከፍተኛ መንፈሳዊ ልምምድ ነው። በብሉይ ኪዳን ረጅም ጊዜ የጸመ መሴ ሲሆን በአዲስ ኪዳን ደግሞ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ጾም ራስን በማዋረድ እግዚአብሔርን የምናከብርበት ሁኔታ ነው። ጾም ከፍተኛ መንፈሳዊ ድልና በረከት የምናገኝበት በመንፈሳዊ ሕይወትና በአገልግሎት ለማደግ የሚያግዝን መንፈሳዊ ልምምድ ነው።

በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን የነበሩ ቅዱሳን እግዚአብሔርን በጾም ያምልኩ እንደነበር ተጽፏል። እስራኤላውያን በየዓመቱ ከሚያከብሯቸው ሦስት ታላላቅ በዓላት አንዱ የሥርየት ቀን ነው። በዚህ ቀን ሕዝቡ ሁሉ ይጸማሉ (ዘሌ. 16:29፣ 23:27-29፣ ሐዋ. 27:9)። በተጨማሪም በየግላቸው በጾም እግዚአብሔርን በማምለክ የሚተጉ መኖራቸው የታወቀ ነው። ከአዲስ ኪዳን ይልቅ በብሉይ ኪዳን ያም ብዙ ጊዜ ተጠቅሶ እናገኛለን። ጌታም በምድር በነበረበት ጊዜ አይሁድ በየዓምንቱ ሁለት ቀን የመጸም ልምድ ነበራቸው (ሉቃ. 18:12፣ ማቴ 9:14)። አንዳንዶች ግን መንፈሳዊ ለመምሰል ይጸሙ ስለነበረ ከእንደዚህ ያለ የግብዝነት አምልኮ እንዲጠበቁ ጌታ አስተምሯቸዋል (ማቴ. 6:6-18)። በመቀጠልም ጾም በብሉይና በአዲስ ኪዳን ምን ይመስል እንደነበር በአጭሩ እንመልከት።

ሀ. ጾም በብሉይ ኪዳን

1. የንስሐ መንገድ፡-

ንስሐ ምንድነው ብንል ራስን ተቃውሞ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ነው። ሰው የራሱን መንገድ ሲክድና የራሱን ፈቃድ መቃወም ሲችል ከእግዚአብሔር ሐሳብ ጋር መስማማት ይጀምራል። ለሰው ጠላቱ ከራሱ የበለጠ ማንም የለም። ስለሆነም ራስን ከመቃወምና ራስን ከመካድ የበለጠ ድል አድራጊነት የለም (ምሳሌ 16:32)።

ሰው በእግዚአብሔር ሐሳብ እንዳይሄድ የሚከለክለው ከራሱ በስተቀር ማንም የለም። ስለሆነም ሰው የራሱን ሐሳብ ለመሰዋት የሚያስችለው ሁኔታ አንዱ ያም ነው። ያም በሌላ መልኩ ራስን መካድ ወይም በራስ ላይ ሽንፈትን ማወጅ ነው። እስራኤላውያን ይህንን ጠንቅቀው ያውቃሉ። ስለሆነም ያምን በንስሃ ወደ እግዚአብሔር የመመለስ መንገድ አድርገው ይቆጥሩት ነበር። እራሳቸውን አዋርደው ወደእርሱ ሲቀርቡ እግዚአብሔር ፈጥኖ እንደሚሰማቸው ቃል ገብቶላቸዋል። “በስሜ የተጠሩት ሕዝቤ ሰውነታቸውን አዋርደው ቢጸልዩ ፊቴንም ቢፈልጉ ከክፉ መንገዳቸውም ቢመለሱ በሰማይ ሆኜ እሰማለሁ፤ ኃጢአታቸውንም ይቅር እላለሁ፤ ምድራቸውንም እፈውሳለሁ” ይላል (2ዜና 7:14)። ስለዚህ “ያምን አውጁ” ይላቸዋል እግዚአብሔር (ኢዩ. 1:14፣ 2:15)። ሰዎች ከልባቸው ራሳቸውን አዋርደው ወደ እርሱ ሲቀርቡ እግዚአብሔር ከቁጣው ይመለሳል።

በእግዚአብሔር ፊት ክፉትን ለማድረግ ሁለንተናውን ለኃጢአት አሳልፎ የሸጠ አክባብን የሚመስል ማንም አልነበረም የተባለለት ንጉስ፤ ነብዩ ኤልያስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለሚደርስበት ጥፋት በነገረው ጊዜ ልብሱን በመቅደድ ማቅ ለብሶ በመያም ወደ እግዚአብሔር ቀረበ። እግዚአብሔርም አክባብ ራሱን በፊቱ እንዳዋረደ ባየ ጊዜ ሊያመጣበት የነበረውን ክፉ ነገር ተወ (ነገ. 20:27-29)።

እስራኤላውያን ብቻ ሳይሆኑ አህዛብም የንስሃ መንገድ መሆኑን ያውቁ ነበር። የነነዌ ሰዎች እጅግ ኃጢአትን ባበዙ ጊዜ እግዚአብሔር ሊያጠፋቸው እንዳቀደ ነብዩ ዮናስን ላከባቸው። እነርሱም የሚመጣባቸውን ጥፋት በሰሙ ጊዜ ከንጉሱ እንስቶ ሕፃናት ሳይቀሩ በያም ሆነው እራሳቸውን በማዋረድ ወደ እግዚአብሔር ቀረቡ። የነነዌ ሰዎች አህዛብና አመፀኞች ቢሆኑም፤ ዮናስ ወደ እነርሱ ተልኮ ሲመጣ አላላገጡበትም። የዮናስን መልእክት ሰምተው ራሳቸውን በማዋረድ በንስሃ ወደ እግዚአብሔር በመቅረባቸው እግዚአብሔርም ሊያመጣባቸው ከነበረው ጥፋት አዳናቸው (ዮናስ 3:5-16)።

2. ከእግዚአብሔር ረድኤት መፈለግ፡-

በችግር ጊዜ ከእግዚአብሔር ረድኤት ለማግኘት እስራኤላውያን ያምን ያውጁ ነበር። ንጉስ ኢዮሳፍጥ ሦስት ኃያላን ነገስታት ሊወጉት በከበቡት ጊዜ በጦርነት ቢገጥሟቸው ሊቋቋማቸው

እንደማይችል አውቆ ስለነበር፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ረድኤትን ለማግኘት ያምን አወጀ። ከዚያም በሰራዊቱ ፊት መዘምራትን አሰለፈ። ዝማሬውንና ምስጋናውንም በጀመሩ ጊዜ እግዚአብሔር ደግሞ ጠላቶቻቸውን አሸበራቸው። እርስ በእርስ ተጠፋፋ (2ዜና 20:1-30)።

እስራኤላውያን “ምስጋና የሚሰዋ ያከብረኛል የእግዚአብሔርንም ማዳን ለእርሱ የማሳይበት መንገድ ከዚያ አለ” የሚለውን ቃል ተምረዋል (መዝ. 50:23)። ንጉስ ኢዮሳፍጥም ተግባራዊ አደረገው፤ የእግዚአብሔርንም ማዳን በዚህ አየ።

በአንድ ወቅት እስራኤላውያን የብንያምን ነገድ ለመዋጋት እግዚአብሔርን ጠይቀው አራት መቶ ሺህ ሰራዊት አሰልፈው ለጦርነት ወጡ። ይሁን እንጂ በሁለት ቀን አርባ ሺህ ሰራዊት አለቀባቸው። ከዚያም በኋላ ጦርነት መግጠሙ እንደማያዋጣቸው በመረዳት ከእግዚአብሔር ረድኤትን ለማግኘት ያምን አወጁ። በሚቀጥለው ቀን ለውጊያ ወጥተው የብንያምን ሰልፈኞች መቱ፤ ጥቂት ብቻ እስኪተርፉ ድረስ የብንያምን ሰራዊት ደመሰሷቸው። የእስራኤል ሰራዊት ያምን በማወጅ ድልን አገኙ (መሳ. 20:17-48)።

ምስጢሩ ምንድነው? ወደ ጦርነት ከመውጣታቸው በፊት ሁለቱንም ቀን እግዚአብሔርን ጠይቀው ነበር። በሁለቱም ቀን ተሸነፉ። ምንም እንኳን እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ቢጠይቁም ተማምነው የመጡት በሰራዊታቸው ብዛት ሳይሆን አይቀርም። አሁን ግን ያምን ማወጃቸው ለእግዚአብሔር “ተሸንፈናል” ማለታቸው ነው። ያም መሸነፋችንን የምናውጅበት መንገድ ነው ብለናል። መሸነፋችንን ስንቀበል ሁሉን ከሚችል ከእግዚአብሔር ረድኤትን እናገኛለን። እስራኤላውያን ያደረጉት ይህንኑ ነው። በዚህም ማዳኑን አየ።

ዳዊት ከብዙ ዓመታት በኋላ እንዲህ አለ “ንጉስ በሰራዊቱ ብዛት አይድንም ኃያልም በኃይሉ ብዛት አያመልጥም። ፈረስም ከንቱ ነው አያድንም በኃይሉም ብዛት አያመልጥም” (መዝ. 33:16-17)። ይህ ደግሞ ዘላለማዊ እውነት ነው። በራሱ መደገፍን የሚተው በእግዚአብሔር ይታመናል። በእግዚአብሔር የሚታመን አያፍርም።

እስራኤላውያን በምርኮ አገር ሳሉ የፋርስ ንጉስ አርቤክስስ ንጉስ በነበረበት ጊዜ ሐማ በመርዶክዮስ ምክንያት አይሁድን ሁሉ

ለማጥፋት በተንኮል ከንጉሱ ስልጣንን ተቀብሎ አዋጅ አስነግሮ ነበር። መርዶክዮስም ይህንን ነገር በሰማ ጊዜ፤ በጊዜው የንጉሱ ሚስት የነበረችው እስቴርን ወደንጉሱ ገብታ እንድትናገርና ሕዝቡን እንድታድን ላከባት። በዘመኑ ንጉሱ ሳይጠራው ማንም ሰው ወደ ንጉሱ ገብቶ በገኘ ይገደላል የሚል ህግ ስለነበር፤ ንግስቲቱ እስቴር እስራኤላውያን ሁሉ ያምን ለሶስት ቀን እንዲያውጁ ለመርዶክዮስ ላከችበት። ንግስቲቱም ከደንገጠሮችዋ ጋር በመሆን የያምን ጊዜ ወሰደች። ከሦስት ቀን በኋላ እርሷም በቀጥታ ወደንጉሱ ገባች። እግዚአብሔርም በንጉሱ ፊት ሞገስን ሰጣት። በዚህም ምክንያት አዋጁ ተገለበጠ፤ ሐማ ለመርዶክዮስ በዘጋጀው ርዝመቱ ሃምሳ ክንድ በሆነ ግንድ ላይ ተሰቀለ። እስራኤላውያንንም ሊያጠፏቸው ተዘጋጅተው የነበሩትን ጠላቶቻቸውን አጠፋ (እስ. 4:15-17)። በያም ውስጥ ዛሬም ድል አለ። ተለማምዶ ውጤቱን ማየት ይቻላል።

ለ. ያም በአዲስ ኪዳን

1. የጌታ ትእዛዝ፡-

ያም በአዲስ ኪዳን የጌታ ትእዛዝ ሆኖ እናገኛለን። በአንድ ወቅት የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀመዛሙርት ወደ ጌታ መጥተው እኛና ፈሪሳውያን እንደምለን፤ የአንተ ደቀመዛሙርት ግን የማይያሙት ለምንድነው? ብለው በጠየቁት ጊዜ እርሱም እንዲህ አላቸው “ሙሽራው ከእነርሱ ጋር እያለ ሚዜዎች ማዘን ይገባቸዋልን? ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚለይበት ጊዜ ይመጣል፤ በዚያን ጊዜ ይያማሉ” ብሎ መለሰላቸው። ጌታችን እራሱን በሙሽራ፤ ደቀመዛሙርቱን በሚዜዎች መስሏቸዋል። ስለዚህ ደቀመዛሙርቱ ከእርሱ ጋር እያሉ ማዘን እንደሌለባቸው ተናገረ። ነገር ግን እርሱ በሚወሰድበት ጊዜ መያም እንደሚገባቸው ግልጽ አድርጓል (ማቴ. 9:14-15)። (በ1980 ትርጉም)።

በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩት ደቀመዛሙርቱም የጌታን ትእዛዝ ተግባራዊ ሲያደርጉ እናያለን (ሐዋ. 13:1-2)። የጌታ ደቀመዛሙርት እኛም ነን ካልን ይህንኑ ተግባራዊ ልናደርግ ይገባናል።

ጌታችን አሁን በዚህ ዓለም የለም፤ እንዳለውም ከዚህ አለም ተወስዷል። በእርግጥ ረድኤትን ሊሰጠን ሁልጊዜ ከእኛ ጋር እንዳለ ብናውቅም መንግስቱን ይዞ ገና አልመጣም። አሁን የዚህ ዓለም ገዢ ዲያቢሎስ ነው (ዮሐ. 12:31፤ 16:11)። ስለዚህ ሙሽራው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቶሎ ተመልሶ እንዲመጣ ክርስቲያኖች

ሁልጊዜ ልንም ይገባል። በሌላ መልኩ ብናይ ምን ጌታችን ተመልሶ እንዲመጣ ናፍቆታችንን የምንገልጽበት መንገድ ነው። ስለዚህ ምን የማይለማመድ ክርስቲያን ለጌታ ዳግም ምጽአት ናፍቆት የሌለው ብቻ ነው።

እንደ ጌታ አገላለጽ ምን የሐዘን መግለጫ ነው። መሽራው ከእነርሱ ሲወሰድ ይሆናል። ሲል “ያዝናሉ” ማለቱ ነው። ታዲያ መሽራው በሌለበት ምን ደስታ አለ? የእኛ የክርስቲያኖች ሐዘን ሁለት መልክ ይኖረዋል፤ አንደኛ የመሽራው አለመኖርና ፈጥኖ አለመምጣት ያሳዝናል። ሁለተኛ ደግሞ በዓለም የምናየው ጥፋትና እርኩስት ሊያሳዝንን ይገባል።

ያዕቆብ በመልእክቱ “ተጨነቁና እዘኑ፤ አልቅሱም፤ ሳቃችሁ ወደሐዘን ደስታችሁም ወደትካዜ ይለወጡ” ያለበት ምክንያት ይህ ነው (ያዕ. 4:9-10)። ያዕቆብ ተጨነቁና እዘኑ ማለቱ በዓለም ያሉ ሰዎች በሥጋ እንደሚያዝኑና እንደሚጨነቁት አይነት አይደለም። እነርሱ ስለዚህ ዓለም ኑሮና ስለሥጋቸው በማሰብ ይጨነቃሉ። እኛ ግን በዚህ ዓለም ያለውን ጥፋትና እርኩስት በማየት በመንፈስ እናዝናለን፤ እንጨነቃለን። በዚህ መልኩ የማያዝንና የማይተክዝ ክርስቲያን ካለ የዚህ ዓለም ኑሮ የተስማማውና የተመቸው ብቻ ነው።

ለእኛስ ግን ለዓለም ተድላና ደስታ እንደባሪያዎች ከመጠመድ ይልቅ የአሁኑ ለቅሶና ትካዜ ይበጀናል። “የሚያዝኑ ብፁአን ናቸው መጽናናትን ያገኛሉና” ብሎ የተናገረውን የጌታን ቃል ማሰብ ይገባናል (ማቴ. 5:4)።

ጌታችን እንደተናገረው ተመልሶ ሲመጣ እንባችንን ያብሰዋል (ራዕ. 7:17፤ 21:4)። በዚያን ጊዜ የዘላለም ደስታ በራሳችን ላይ ይሆናል። ሐሴትና ደስታ ያገኛናል። ሐዘንና ትካዜ በተራቸው ይሸሹናል (ኢሳ. 35:10)። የአሁኑ ሐዘናችን ለደህንነታችን የሚሆንበት ቀን ይመጣል።

ሕዝቅኤል በነበረበት ዘመን ኢየሩሳሌም በግፍና በእርኩስት ተሞልታ ነበር። በመካከል ስለሚደረገው እርኩስት የሚያዝኑ፤ የሚያለቅሱና የሚተክዙ ነበሩ። ሐዘናቸውን በምን ሳይገልጡ አልቀሩም። እግዚአብሔር አመፀኞችን ሊቀጣቸው ባሰበ ጊዜ

እነዚህ አብረው እንዳይጠፉ በግንባራቸው ላይ ምልክት እንዲደረግላቸው ጌታ አዘዘ (ሕዝ. 9:1-6)።

ከሕዝቅኤል ዘመን ይልቅ በአሁኑ ዘመን ምድራችን በግፍና በእርኩስት ተሞልታለች። ይህ ሁኔታ ይበልጥ ሊያስጨንቀን፤ ሊያስለቅሰንና ሊያስተክዝን አይገባምን? ያዕቆብ በዚህ ዘመን ቢኖር ኖሮ ምን ብሎ ያሳስበን ይሆን? ከያዕቆብ ዘመን ይልቅ ዓለማችን በአመጽና በእርኩስት ተሞልታለችና፤ ስለሆነም የእኛ ለቅሶና ሐዘን እጥፍ ሊሆን ይገባል። መሽራው ከእነርሱ ሲወሰድ ያኔ ይሆናል። ያለው ተጨምሮ የማችን እጥፍ ሊሆን ይገባል።

2. የቤተክርስቲያን መሪዎች ሲሾሙ የምን አስፈላጊነት። በአዲስ ኪዳን ዘመን በየአብያተ ክርስቲያናት የምን ልምምድ ምን ይመስል እንደነበር በዝርዝር የተፃፈልን ነገር ባይኖርም በአንደኛው የነበሩ የቤተክርስቲያን መሪዎች በአንድ ላይ ተሰብስበው የሚሾሙበት ጊዜ እንደነበር ተጽፎልናል (ሐዋ. 13:1)።

ከዚህም ተነስተን በየአጥቢያ ቤተክርስቲያናት መሪዎች በጋራ ሆነው እየሾሙ እግዚአብሔርን ማምለክ የተለመደ እንደነበር ለመገመት እንችላለን። በየጊዜው የተደረገው ክስተት ሁሉ ባይፃፍልንም በዚህ ወቅት በአንደኛው የነበሩ የቤተክርስቲያን መሪዎች በምንና በፀሎት ሆነው ጌታን እያመለኩ ሳለ መንፈስ ቅዱስ ጳውሎስንና በርናባስን ለተለየ ተልእኮ ሲጠራቸው እናያለን። አብረዋቸው የነበሩ መሪዎች እንደገና የመው እጃቸውን በመጫን በፀሎት ለጌታ አሳልፈው አደራ ሰጥተው አሰናበቷቸው (ሐዋ. 13:1-3)። ጳውሎስንና በርናባስን መንፈስ ቅዱስ እንደጠራቸው ቢያውቁም በአንድ ልብ ሆነው የመውና ፀልየው መሸኘት አስፈላጊ ሆኖ አግኝተውታል። ይህም ሁኔታ እነዚህ ሁለት ወንድሞች በየሄዱበት ስፍራ የበለጠ ፍሬ እንዲያፈሩ አድርጓቸዋል።

እነርሱም በየስፍራው ወንጌልን እየሰበኩ ብዙ ምእመናንን ካፈሩ በኋላ መሪ የሚሆኑላቸውን ሽማግሌዎች ሲሾሙላቸው በተመሳሳይ ሁኔታ በፀሎት ቆይተው ለጌታ አደራ ሲሰጧቸው እናያለን (ሐዋ. 14:23)። ይህ መንፈሳዊ ልምምድ በየአጥቢያ ቤተክርስቲያናት መሪዎች ሲሾሙ ምን ለጌታ አሳልፎ መስጠት የተለመደ ስርአት ሆኖ ሳይቀጥል እንደማይቀር መገመት ይቻላል።

በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩ አብያተክርስቲያናት በመንፈሳዊ አቋማቸው እጅግ ጠንካራ የነበሩት በዚህ ምክንያት ነበር ለማለት ያስደፍራል። በአሁኑ ዘመን ያሉ አብያተክርስቲያናት ይህንን መንፈሳዊ ልምምድ የሚከተሉ ብዙዎች አይደሉም። በአሁኑ ዘመን ያሉ አብዛኛዎቹ መንፈሳዊ መሪዎች ትኩረት የሚሰጡት ለከፍተኛ ትምህርትና ዘመኑን የተከተለ ድርጅታዊ አሰራር ላይ ነው። ይህ አስፈላጊ ቢሆንም መንፈሳዊ ስልጣንን ለመቀዳጀት ያምንና ፀሎትን ሊተካ አይችልም። መንፈሳዊ መሪ መንፈሳዊ ስልጣን የማይገለጥበት ከሆነ ለሌሎች ምሳሌ ሊሆን አይችልም።

መንፈሳዊ ስልጣን ከእግዚአብሔር ለመቀዳጀት እንደ እግዚአብሔር ቃል መንፈሳዊ ልምምድ ማድረግ ያስፈልገናል። የእግዚአብሔር ነገር የሚገኘው ለሰዎች ሞገስ በሚመስል ልምምድ ውስጥ ነው። በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩ መንፈሳዊ መሪዎች ሕይወታቸውና አገልግሎታቸው የሚያስቀና ከሆነ የእነርሱን መንፈሳዊ ልምምድ ልንከተል ይገባናል።

3. ጾም እርኩስ መናፍስትን የምንዋጋበት ኃይል ነው። በአንድ ወቅት ጌታ ደቀመዛሙርቱን ሁለት ሁለት አድርጎ የእግዚአብሔርን መንግስት እየሰበኩ በሽተኞችን እየፈወሱና አጋንንት እንዲያወጡ ስልጣንን ሰጥቶ ላካቸው። እነርሱም በየሄዱበት ሁሉ ብዙ በሽተኞችን እየፈወሱ ተመለሱ። ጌታንም “አጋንንት እንኳን በስምህ ተገዝተውልናል አሉት” (ሉቃ. 9:1-2፤ 10:17)። በሌላ ጊዜ ደግሞ አጋንንት የያዘውን ሰው እንዲያወጡለት ወደ ደቀመዛሙርት አምጥተው ነበር፤ ነገር ግን አልተቻላቸውም። አጋንንት የያዘው ልጁ አባት አጋንንቱን እንዲያወጣለት ጌታን ለምኖት ነበርና አጋንንቱን በሥልጣኑ አወጣለት። ደቀ መዛሙርቱም “እኛ ልናስወጣ ያልቻልነው ስለምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት። ጌታም “ይህ ወገን በፀሎትና በጾም ካልሆነ በምንም ሊወጣ አይችልም” አላቸው (ማር. 9:14-29)። በአዲስ ኪዳን የጾምን አስፈላጊነት ጌታ በግልጽ ከተናገረበት ስፍራ እንዱ ይህ ነው። አጋንንትን አለማውጣት መንፈሳዊ ድክመት ስለሆነ በእምነት ብርቱና ጠንካራ ለመሆን በጾምና በፀሎት መትጋት አስፈላጊ መሆኑን ጌታ ተናገረ።

የክርስቲያኖች ውጊያ ከመናፍስት ጋር መሆኑን በአዲስ ኪዳን መጽሐፍት ተጽፎልናል (ኤፌ. 6:10-18፤ 2ቆሮ. 10:3-6)። በክፉ መናፍስት ላይ ድልን ለመቀዳጀት የመጽሐፍ ቅዱስን መመሪያ

መከተል ያስፈልጋል። በዚህ ዓለም በሚደረጉ ጦርነቶች ውጤት ለማግኘት የሚሊተሪ ሳይንስ መርህ መከተል ያስፈልጋል። በረቀቀው የመናፍስት ውጊያ ላይ ድልን ለማግኘት የሚያስተምረን የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። ከሰዎች ጋር አይደለም እንጂ የክርስቶስ ወታደሮች ሆነን እንደምንዋጋ በእግዚአብሔር ቃል ተጽፎልናል (2ጢሞ. 2:3)። ደግሞም የጠላት ምሽግ ብርቱ እንደሆነና ምሽጉንም ማፍረስ እንደምንችል ተገልጦልናል (2ቆሮ. 10:4-6)።

- ነገር ግን መዋጋት እንዳለብን ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም፤ ከእነማን ጋር እንደምንዋጋ ማወቅ አለብን። የምንዋጋው ከስጋ ለባሾች ጋር ሳይሆን ከመናፍስት ጋር ነው።
- ደግሞም ከእነማን ጋር እንደምንዋጋ ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም፤ የጠላታችን እቃ ጦር ምን እንደሆነ ማወቅ አለብን። የጠላታችን እቃ ጦር በእግዚአብሔር እውነት ላይ የሚነሳ ክፉ ሐሳብ ነው።
- የጠላታችንን እቃ ጦር ምን እንደሆነ ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም፤ ምሽጉን ለማፍረስ እንድንችል ምሽጉ የት እንደሆነ ማወቅ አለብን። የጠላታችን ምሽግ ዳርና ደን አይደለም፤ የጠላት ምሽግ ያለው ለእግዚአብሔር በማይታዘዙ ሰዎች አእምሮ ውስጥ ነው።
- የጠላት ምሽግ የት እንዳለ ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም፤ የዲያብሎስን ምሽግ የምናፈራርስበት የጦር እቃችን ምን እንደሆነ ማወቅ አለብን። የጠላታችንን ምሽግ የምናፈራርስበት የጦር እቃ ስጋዊ ሳይሆን የእግዚአብሔር የጦር እቃ ነው።
- የጠላትን ምሽግ ማፍረሱ ብቻ በቂ አይደለም፤ ምርኩን መማረክ መቻል አለብን፤ የምንማርከው የሰዎችን አእምሮ ነው።
- ምርኩን መማረኩ ብቻ በቂ አይደለም፤ ምርኩን ለማን ማስረኩብ እንዳለብን ማወቅ አለብን። የምንማርከቸው ለራሳችን እንድናደርጋቸው ሳይሆን ለክርስቶስ እንድናስረክብ ነው።

እነዚህ ሐሳቦች በኤፌ. 6:10-18 እና 2ቆሮ. 10:3-6 በጥንቃቄ ብንመለከታቸው ለመንፈሳዊ ውጊያ መመሪያዎቻችን ሆነው እናገኛቸዋለን።

ሐ. ጸምን የምናዘወትርባቸው ሌሎች ምክንያቶች፤

በብሉይና በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩ የእግዚአብሔር ሰዎች ጸምን ለምን ያዘወትሩ እንደነበሩ በመጠኑ አይተናል። በእርግጥ ለጸምና ለዐሎት የተወሰኑ ምክንያቶች የሉም። ቸግር ሲገጥመን ወይም ከእግዚአብሔር ስጦታን ለመቀበል ስንሻ ብቻ የምንለማመደው ጉዳይ አይደለም። የጸምና የዐሎት ምስጢሩ ሲገባን ከሕይወታችን ጋር ተቆራኝቶ መገኘት እንዳለበት እናምናለን።

ጸምንና ዐሎትን ካዘወተርነው የሐይማኖት ስርአት የመፈፀም ልማድ ይሆናል ብለው የሚሰጉ ወገኖች አልታጡም። የእነርሱ ስጋት የመነጨው ጸጋን ገሸሸ እንዳናደርግ በማሰብ ነው። ሆኖም መልካም ልማድ ጸጋን ያበዛል እንጂ ጸጋን እንደማይሸፍን ማወቁ መልካም ነው። ደግሞም በስጋ ያለን የእምነት ተጋድሎአችንን ያልጨረስን ስለሆነ ዕለት ዕለት ስጋችንን እየገሸምን ለእግዚአብሔር ለማስገዛት ጸምንና ዐሎትን ማዘውተር እንዳለብን ተመልክተናል። የሚከተሉትንም ኃሳቦች ጨምረን ብንመለከት ለመጸም የበለጠ እንበረታታ ይሆናል።

1. የእግዚአብሔርን ፍቃድ ለማወቅ፡-

የብሉይ ኪዳን ሰዎች የእግዚአብሔርን ፍቃድ ለማወቅ ወደ ባለራዕይ ይሄዱ ነበር (1ኛው 9:9፣ 2ኛው 18:6)። የእግዚአብሔር ፍቃድ የሚገለጥባቸው የተወሰኑ ነቢያቶች ብቻ ነበሩና። በአዲስ ኪዳን ግን የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ሁሉ በእግዚአብሔር መንፈስ እንዲመሩ ጌታ ፈቀደ (ሮሜ 8:14)። “ስለዚህ የጌታን ፍቃድ ምን እንደሆነ አስተውሉ እንጂ ሞኞች አትሁኑ” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (ኤፌ. 5:17)። በእግዚአብሔር መንፈስ ለመመራት ከእግዚአብሔር ጋር ጊዜን ማሳለፍ ያስፈልጋል። ከእግዚአብሔር ጋር ጊዜ ለማሳለፍ ራስን ማዋረድ ያስፈልጋል። ራስን ለማዋረድ ጸም እጅግ እንደሚጠቅመን አይተናል።

በሕይወቱ የጌታን ፍቃድ ለማወቅ የማይጓጓ ክርስቲያን የለም። ብዙ ጊዜ ግን እግዚአብሔር የሚናገርበትን መንገድ መረዳት ያቅተናል። ስጋዊ ህዋሳቶቻችን የጠነከረ ግንኙነታቸው ከገሃዱ ዓለም ጋር ይሆንና እግዚአብሔርን መስማት ያቅተናል። ጸምና ዐሎትን በምናዘወትርበት ጊዜ ስጋዊ ስሜቶቻችን ይደክሙና መንፈሳዊ ህዋሳቶቻችን ይነቃቃሉ። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ ምሪትን ሲሰጠን በቀላሉ መቀበል እንችላለን።

የሕክምና ሰዎች ቀዶ ጥገና ሊያደርጉልን ሲፈልጉ ሥጋዊ ሕዋሳቶቻችንን በመድኃኒት ያደነዝዙታል። ያንን የደነዝዘውን ስፍራ በስለት ሲቆርጡት ህመም አይሰማንም። እንዲሁ ሰብአዊ ህዋሳቶቻችን ነፍሳችንን ይወጉትና ያደነዝዙታል። ያን ጊዜ መንፈሳዊ ነርቫችን ስለሚደነዝዝ የእግዚአብሔር ድምፅ ወደእኛ ሲመጣ መስማት ያቅተናል። የስጋ ምኞት መንፈሳዊ ድንዛዜን ያመጣል፤ ስለዚህ “ወዳጆች ሆይ ነፍስን ከሚዋጋ ስጋዊ ምኞት ትርቁ ዘንድ እንግዶችና መጽተኞች እንደመሆናችሁ እለምናችኋለሁ” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (1ኛ. 2:11)። በሌላ ስፍራ ደግሞ “በመንፈስ ተመላለሱ፤ የስጋንም ምኞት ከቶ አትፈጽሙ” ይላል (ገላ. 5:16)።

መንፈስ እንዲመራን ስጋዊ ስሜታችን መዳከም አለበት። ለመንፈስ ቅዱስ ወይም ለስጋ ፍቃድ ለመገዛት ምርጫው እኛ ዘንድ ነው። መንፈሳዊነት በተፈጥሮ የምንታደለው አይደለም። መንፈሳዊነት የሚገኘው ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በሚኖረን ልምምድ ነው። የትኛው እንደሚሻል ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም። ጨካኛ እርምጃ መውሰድ ያስፈልጋል። በስጋዊ ፍቃድ መኖር ሞትን እንደሚያስከትል ክርስቲያን የሆኑ ሁሉ ያውቃሉ። መንፈሳዊ ድልን የሚለማመዱ ግን ጥቂቶች ናቸው። እነርሱ ዘወትር በእግዚአብሔር ፍቃድ ለመጓዝ ይቻላቸዋል።

2. ለቤተክርስቲያን መንፈሳዊ መነቃቂያ የጸም አስፈላጊነት፡-

በቤተክርስቲያን ውስጥ ለብ ያለ ሕይወት አስቸጋሪ ነው (ራዕ. 3:16) ያንን የሚቀይር የመንፈስ ቅዱስ እሳት ብቻ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ “በመንፈስ የምትቃጠሉ ሁኑ” ያለው ለዚህ ነው (ሮሜ 12:11)። ምክንያቱም ቤተክርስቲያን ለአምልኮና ለወንጌል ስራ የምትነቃቃው ሰማያዊ እሳት ሲጎበኛት ነው። በቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር እሳት ሲነሳ ወንጌል ይዛመታል፤ እግዚአብሔርም ይከብራል። ታዲያ እሳት እንዳይጠፋ ማገዱ ያስፈልጋል። እንዲሁ የመንፈስ ቅዱስ እሳት እንዳይጠፋ ጸምና ዐሎት ያስፈልጋል። የመንፈስ ቅዱስን እሳት አታዳፍኑ ተብሎ የተጻፈልን ለዚሁ ነው (1ተሰ. 5:19)። የመንፈስ ቅዱስ እሳት እንዲነድ የእኛ ትጋት አስፈላጊ ነው። ለመንፈስ ቅዱስ መዳፈን ምክንያቱ እኛው ነን፤ በጸምና በዐሎት አንተጋምና።

የሰደድ እሳት ከተነሳ ማንም አያጠፋውም። እንዲሁ ቤተክርስቲያን በጸምና በዐሎት ስትተጋ ማንም የማይገታው የእግዚአብሔር እሳት

ይነሳል። የማይሸሸግ የተገለጠን ታምራት ያደርጋል (ሐዋ. 4:16-17)። ሰዎች ይፈወሳሉ፤ አጋንንቶች ይወጣሉ፤ አገልጋዮች ይነሳሉ፤ የእማኞች ልብ አንድ ይሆናል፤ እግዚአብሔር በሕዝቡ መሐል መሆኑ ለሁሉ ይታወቃል። ታዲያ ያቺ ቤተክርስቲያን የጌታ እድራሻ ትሆናለች። አዳዲስ ሰዎች ወደዚች ቤተክርስቲያን መጥተው ጌታ በመሐላቸው አለ ብለው ለእግዚአብሔር ክብርን ይሰጣሉ። አመፀኞች ሳይቀሩ ይማረካሉ (2ቆሮ. 10:4-5)። ከዚያም ቤተክርስቲያን በተራራ ላይ እንዳለች መብራት ትሆናለች (ማቴ. 5:14)። በሩቅ ያሉ እርስበርሳቸው እየተጠራሩ ወደ እርሷ ይመጣሉ (ሐዋ. 5:16፤ ዘካ. 8:20-23)።

ትልቅ ስብሰባም መጥራት አያስፈልግም፤ ሁለትና ሦስት ሆኖ ዛሬውኑ መጀመር ይቻላል (ማቴ. 18:19-20)። የክብሪት እንጨት ትንሽ ብትሆንም ከተጫረች ደኑን ታቃጥላለች። እንዲሁ እግዚአብሔር በተናቁ ሰዎች ኃይሉን ይገልጻል። ብርቱዎች ለማሳፈር የተናቁት ይመርጣል (1ቆሮ. 1:26-29)። ብርቱዎች ነን የሚሉትን ደካማ በሆኑት ይማርካቸዋል። ምክንያቱም ክብሩ እንዲታወቅ ስለሚወድ ነው።

እግዚአብሔር ራሳቸውን አዋርደው ወደእርሱ የሚቀርቡትን ሰማያዊ እቃ ጦር ያለብሳቸዋልና። እነርሱም ምርኩን ወደ አምላካቸው ያመጣሉ። ሰማያዊ እቃ ጦር ለብሶ የክርስቶስ ወታደር መሆን ምንኛ መታደል ነው? (2ጢሞ. 2:3)። ስለዚህ ዋጋውን ተምኖ እራሱን ለእግዚአብሔር የሚሰጥ ከተገኘ እግዚአብሔር ሰማያዊ እሳት ይጭርበታል። ቤተክርስቲያንም በሰማያዊ እሳት ትጎበኛለች። የሚፈለገው ይህ ከሆነ የሚያስፈልገውን ዋጋ እከፍላለሁ ብሎ የሚነሳ ወገን ምነው ዛሬ በተገኘ!

3. በአገልግሎታችን ፍሬ እንዲበዛልን ጸምን መለማመድ ያስፈልገናል።

በአገልግሎታችን ብዙ ፍሬ ብናፈራ አብ እንደሚከብርና የእርሱም ደስታ እንደሚበዛ ጌታ ተናግሯል (ዮሐ. 15:8-11)። በአገልግሎቴ ፍሬ እንዲበዛልኝ ምን ማድረግ አለብኝ? የሚል ወገን ይኖር ይሆናል። በአገልግሎት ፍሬ ለማግኘት እጅግም ከባድ ነው፤ እጅግም ቀላል ነው። ከባድ የሚሆነው ዋጋ ስለሚያስከፍል ነው። ራስን ዲሲፕሊን አድርጎ በጾም በፀሎት መትጋትን ይጠይቃል።

ምክንያቱም አገልግሎታችን ፍሬ እንዳይኖረው ከብዙ አቅጣጫ ሰልፍ አለበት። እጅግ ቀላል የሚሆነው ከእግዚአብሔር ጋር መስራት መቻላችን ነው። ጌታ “እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍፃሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ” ብሏል (ማቴ. 28:20)። በሌላ ስፍራ ደግሞ “ከእርሱ ጋር አብረን የምንሰራ ነንና” ተብሎ ተጽፏል (1ቆሮ. 3:9)። ስለዚህ በሚያስፈልገን ጊዜ ወደእርሱ ቀርቦን የሚያግዝንን ዐጋ ልንሞላ እንችላለን (ዕብ. 4:16)።

ዐጋን ስንሞላ አገልግሎታችን ፍሬአማ ይሆናል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ “እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ” ያለው ቃል ከገባን ፍሬ ማፍራቱ ቀላል ሆኖ እናገኘዋለን (ዮሐ. 15:5)። ምክንያቱም ቅርንጫፉ በግንዱ ላይ እስካለ ድረስ ፍሬ ማፍራት አያስጋውም። ይህንን የተፈጥሮ ህግ ያስተምረናል። የወይኑ ግንድ ቅርንጫፉ ፍሬ እንዲያፈራ ካገዘው ክርስቶስ ከወይን ግንድ ይልቅ እንዴት የታመነ አይሆንም? ከጌታ ጋር እንድንግበቅ ከዓለም መላቀቅ አለብን። ከዓለም ለመላቀቅ ጸምና ፀሎት እንዴት እንደሚያግዝን አይተናል። ጸም ከመጀመሪያው እንዳየነው የራስን መሻትና ምኞት መስዋእት ማድረግ ነው ብለናል። የስንዴ ቅንጣት ብዙ ፍሬ ለማፍራት በእርሻ ውስጥ ወድቃ መሞት አለባት። አለበለዚያ ብቻዋን ትቀራለች (ዮሐ. 12:24) እንዲሁ ብዙ ፍሬ ለማፍራት የራሳችንን መሻት መስዋት አለብን። “እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕያው ቅዱስም መስዋእት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እለምናችኋለሁ” ተብሎ የተጻፈው ቃል የሚያስገነዝብን ይህንን ነው (ሮሜ 12:1)።

ሐዋርያው ጳውሎስ ቀንና ሌሊት በጾምና በፀሎት ይተጋ የነበረው የሚገጥመውን ፈተና መቋቋም እንዲችልና በአገልግሎቱ ፍሬ እንዲያፈራ ነበር (ኤፌ. 1:16-18፤ 1ተሰ. 3:7፤ ሐዋ. 13:1-3)። ሐዋርያ ሆኖ በመጠራቱ ችግርና ፈተና እንዳይነካው አልተደረገም። ይልቁንም ከሌሎች ይልቅ ብዙ መከራና ችግር እንዲደርስበት ይናገራል (2ቆሮ. 11:22-27 ፤ ገላ. 5:11)። የሚደርስበት ችግር በሰዎችና በሰይጣን ትብብር ነበር። ወደ ተሰሎንቄ ሄዶ ለማገልገል ፈልጎ እንዴና ሁለቴ ሰይጣን እንዳዘገየው ይናገራል (1ተሰ. 2:18)። ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ ቆሮንቶስ ለመሄድ እየተዘጋጀ እያለ በአንድ ሰው ምክንያት ጉዞውን መሰረዙን በሀዘን ጽፎላቸዋል (2ቆሮ. 1:15፤ 2:1-11) ደግሞም አገልግሎቱ እንዳይሰናከል ብዙ ጊዜ ይፈተን እንደነበር ጽፏል (2ቆሮ. 11:26)።

እርሱ ብቻ አይደለም ሐዋርያው ዮሐንስም በተመሳሳይ ሁኔታ በአገልግሎቱ ላይ ችግር እንደገጠመው ጽፏል። በትንሽ ኤሽያ በአንዲት ቤተክርስቲያን ዲዮጵራውስ የተባለ ሰው ሐዋርያው ዮሐንስን ሆነ ሌሎች የታመኑ አገልጋዮችን ችግር ይፈጥርባቸው እንደነበር በመረረ ሀዘን ራሱ ዮሐንስ ገልጿል (3ዮሐ. 9-10)።

በሐዋርያት ዘመን አስቸጋሪ ክርስቲያኖች እንደነበሩ በዘመናችንም አለ። ያለንበት ዘመን የመጨረሻ ዘመን ስለሆነ ከሐዋርያት ዘመን ይልቅ የከፋ ነው (ማቴ. 24:12፣ 2ጢሞ. 3:1-5)። ከመቼውም ዘመን ይልቅ ያለንበት ዘመን በአመጽ የተሞላ ዘመን ነው። አመጽ ምንድነው ብንል፣ አመጽ መሪዎች በህዝብ ላይ የሚያመጡት ሁኔታ ሳይሆን ህዝብ በመሪዎች ላይ የሚያስነሱት እምቢተኝነት ነው። በሰይጣንም ሆነ በሰዎች የሚነሳውን አመጽ ለመቋቋም ከእግዚአብሔር የሆነ ሰው የእግዚአብሔርን ኃይል መላበስ ያስፈልገዋል። መንፈሳዊ ችግር በክርክር አይፈታም። ብዙ በሮችንም በማንኳኳት የአገልግሎት አድማስ አይሰፋም። በጸምና በፀሎት ስንተጋ ሰውም ሆነ ሰይጣን ሊዘጋው የማይችለው የተከፈተ በር ጌታ ይሰጠናል (ራዕ. 3:8)። የአገልግሎታችን ቁልፍ በሰዎች እጅ አይደለም። በጸምና በፀሎት ሆነን እርሱን ደጅ ከጠናን ቁልፉን ይሰጠናል። በዚያን ጊዜ በሄድንበት አገር ሁሉ የአገልግሎት በር ክፍት ሆኖ ይጠብቀናል። የአገልግሎታችን ቁልፍ በክርስቶስ እጅ መሆኑን አንዘንጋ።

መ. ጾም ለምን ቸል ተባለ

ጾም ይህንን ያህል አስፈላጊ ሆኖ ሳለ በዘመናችን ለምን ቸል ተባለ? ብሎ የሚጠይቅ ወገን ይኖር ይሆናል። ጾም በዘመናችን ለብዙ ክርስቲያኖች እንግዳ የሆነበት የተለያየ ምክንያት ይኖራል። ከእነዚህ ውስጥ የሚከተሉት በዋናነት ይገኙበታል።

1. ጾምን በማዘውተር በምሳሌነት የሚታዩ መንፈሳዊ መሪዎች መታጣት።

በዘመናችን ያሉ መንፈሳዊ መሪዎች ጾምንና ፀሎትን ከማዘውተር ይልቅ ከፍተኛ እውቀት በማግኘት ላይ ያተኩራሉ። በዳንኤል መጽሐፍ ላይ እንደተጻፈው እውቀት የበዛበት ዘመን ላይ ነው ያለው (ዳን. 12:4)። እራሳችን ያለንበት ዘመን ስለሆነ ስለዚህ ጉዳይ ብዙ መተረክ አያስፈልግም።

ያለንበት ዘመን ከየትኛውም ትውልድ ይልቅ እሽቅድምድም የበዛበት ዘመን መሆኑን ማንም ሰው ያውቃል።

እውቀት መልካም ቢሆንም ሚዛኑን ካልጠበቀ በመንፈሳዊ ሕይወት ላይ ተፅእኖ ያሳድራል። ብዙ መሪዎች ኋላ ቀር እንዳይባሉ አብዛኛውን ጊዜያቸውን በጾምና በፀሎት ከማሳለፍ ይልቅ እውቀት በመሰብሰብ ላይ ጊዜያቸውን ያጠፋሉ። የሚመሩትም ህዝብ እነርሱን ይከተላል። መንፈሳዊነትን በቃል ከማስተማር ይልቅ ምሳሌ በመሆን ማስተማር ይበልጣል። የዘመናችን ክርስትና እውቀት ብቻ የተሞላ ሆኖ መንፈሳዊነት የንደለው ሆኗል። የእውቀት ብዛት መንፈሳዊነትን የሚያመጣ ቢሆን ኖሮ በዘመናችን ያሉ ክርስቲያኖች ከየትኛውም ትውልድ ይልቅ መንፈሳዊነት ነልቶ በታየባቸው ነበር።

ከኋላ የሚመጡ አዳዲስ ክርስቲያኖች ከፊታቸው ያሉትን ወገኖች መከተላቸው ግድ ነው። ከፊታቸው ያሉትን እያዩ፣ እነርሱ የሚሆኑትን ይሆናሉ። ከዚህ የተነሳ ብዙ ክርስቲያኖች የጾምን ጥቅም ቀምሰው ስላላዩ ጾምን አይለማመዱም። በእግዚአብሔር ቤት የቆየን ከኋላችን ለሚመጡት አዳዲስ ክርስቲያኖች ኋላፊነት አለብን ካልን ጾምን እየተለማመድን በምሳሌነት መታየት አለብን።

የእግዚአብሔር ቃል የሚነግረን ጸድቅ በስተርጀና እንደዘንባባ እንደሚያፈራ ነው። (መዝ. 92:12-14) ስለዚህ እድሜ አግኝተን በእግዚአብሔር ቤት የቆየን ጾምን በመለማመድ ለሌሎች ምሳሌ የምንሆንበት መልካም አጋጣሚ እንዳገኘን መቁጠር ይኖርብናል። አዳዲስ ክርስቲያኖች ጥንካሬ የሚያገኙት መልካም አጀማመር ሲኖራቸው ነው። ግን ምሳሌ የሚሆናቸውን ይፈልጋሉ። እኔ ክርስቶስን እንደመሰልኩ እኔን ምሳሌ የሚል ለምን ጠፋ? (1ቆሮ. 11:11)። ክርስቶስን ለመምሰል ከክርስቶስ ጋር መስቀል ያስፈልጋል (ገላ. 2:20)። ክርስቶስ እንደሰንዴዋ ቅንጣት ሞቶ ብዙዎችን እንዳፈራ ከእርሱ ጋር ከሞትን ብዙዎችን እናፈራለን (ዮሐ. 12:24)። ሞተን ያፈራናቸው ሞተው የሚያፈሩ ይሆናሉ፤ ሳንሞት የምንሰበሰባቸው ገለባ ብቻ ከሆነስ? የምርቱ ባለቤት መንሽ ይዞ ይመጣል፤ መንሹ በእጁ ነው፤ ስንዴውን ከገለባው ይለያል፤ ስንዴውን በነተራ ይከታል፤ ገለባውን ግን በእሳት ያቃጥለዋል (ማቴ. 3:11-12)። ማን ያውቃል! እኛው ፍሬ የሌለው ገለባ ሆነን ብንገኝስ? ነገር ግን የሚያጠፋው የእግዚአብሔር እሳት ሳይሆን የሚያነጥረውን የእግዚአብሔርን እሳት ዛሬ መለማመድ እንችላለን

(ዕብ. 12:28-29፤ ሚል 3:3)። እርሱንም በጾምና በፀሎት ህይወት እናገኘዋለን። ዛሬ ብንጀምር ነገ ብዙዎች ይከተሉናል።

2. ጾም የጥንት ክርስቲያኖች ልምምድ አድርጎ ማየት። የመጀመሪያዎቹን ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ሕይወታቸውን እናደንቃለን። የአዲስ ኪዳን ቤተክርስቲያን ሞዴላችን ናት። መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ስናስብ ያስቀናናል። ፍፁማን ነበሩ ብለን ባናስብም፤ ፍቅራቸው እንደነታቸው ያስቀናናል (ሐዋ. 1:14፤ 2:1፤ 44-46፤ 4:24-32፤ 5:12)። ወደዚህ ሕይወት ያደረሳቸው መንፈሳዊ ልምምዳቸው ነው። ክርስቶስ ከሆነ ግን እርሱ ትናንትና፤ ዛሬ እስከ ለዘላለም ያው ነው (ዕብ. 13:8)። ለእነርሱ የተሰጠ የተትረፈረፈ ፀጋ ለእኛም እንዲሰጠን እንደነርሱ መትጋት ነበረብን። ነገር ግን የእነርሱን መንፈሳዊ ሕይወት በምኞት ብቻ እናገኘውም፤ መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ መግባት አለብን።

በአቡነ ዘመን ጾምን መለማመድ ወግ አጥባቂነት የሚመስላቸው ብዙ ወገኖች አሉ። በጾም የሚተጉትንም ሲያዩ “ወግ አጥባቂ ክርስቲያን” አድርገው ያዩዋቸዋል። ስለዚህ ብዙዎች ጾምን ከመለማመድ ይቆጠባሉ።

ሰው በእውቀት እያደገ ሲሄድ መንፈሳዊውን ልምምድ ሞኝነት አድርጎ ያየዋል። መንፈሳዊ እድገት ግን ሞኝነት በሚመስል አካሄድ ውስጥ ይገኛል። ብዙ እውቀት ያላቸው መንፈሳዊ ልምምድ ሞኝነት መስሎ እንደሚታያቸው፤ ባንፃሩ ደግሞ እግዚአብሔር እነርሱን ሞኞት እንደሆኑ ይቆጥራቸዋል። ምክንያቱም ጥበብ የሚገኘበትን መንገድ ባለመከተላቸው ነው። መንፈሳዊ ድል የማይገኝበት ከሆነ እውቀት ብቻውን ለክርስቲያን አይጠቅምም።

በስነመለኮት ትምህርት ከፍተኛ ደረጃ የደረሱ ክርስቲያኖች ጾምን የሚያዘውትር ሰው ሲያዩ በራሳቸው ሚዛን ያስቀምጡታል። ስለሆነም በእነርሱ ሚዛን ቀሎ ላለመገኘት በቅርባቸው ያሉ ሰዎች ጾምን አዘውትረው መለማመድ ይተዋሉ። ነገር ግን “ከሰው ጥበብ ይልቅ የእግዚአብሔር ሞኝነት ይበልጣል” ተብሎ የተጻፈውን ቃል ማሰብ ማስተዋል ነው (1ቆሮ. 1:25)።

3. ጾም የመራብን ዋጋ ያስከፍላል። ረሃብ የማያሸንፈው ጀግና የለም፤ ለምንም የማይገዛ ሰው ስለመብል ይሸነፋል። ረሃብ ከፍተኛ ዋጋ ያስከፍላል። ሰዎች ሲርባቸው የሚበላ ነገር ካገኙ የሚጠየቁትን ዋጋ ይከፍላሉ። ኤሳው በራብው ጊዜ ለምስር ወጥ ብኩርናውን ከፍሏል (ዘፍ. 25:29-33)። ለጾም ደግሞ የመራብን ዋጋ መክፈል ግድ ነው። ይህንን ዋጋ ለመክፈል የሚደፍሩ ጥቂቶች ናቸው። ኤሳው ስለመብል ብኩርናውን በመሸጡ የሚስቁ ግን ብዙዎች ናቸው። ነገር ግን እጸማለሁ ብለው አስበው፤ ነገ ሲመጣ በጧቱ ሻይ ተሸንፈው ሲያዩ ራሳቸውን አይታዘቡም። መሸነፋቸውንም የማያስቡ ብዙዎች ናቸው።

ታውቃላችሁ! ከፍተኛ ራስ ወዳድነት ያለው በራስ ላይ ሳይሆን በሆድ ውስጥ ነው። የኢየሩሳሌም ሴቶች በራባቸው ጊዜ እያቀማጠሉ ያሳደጓቸውን ህፃናቶቻቸውን ቀቅለው በሏቸው (ሰቆ. 2:20፤ 2ነገ. 6:26-30)። ታዲያ እነዚህ እናቶች “ራስ” ወዳድ ወይስ “ሆድ” ወዳድ እንበላቸው? ችግሩ የነበረው ሆዳቸው ውስጥ ነው። እርሱም ረሃብ ነው፤ ያንን ማሸነፍ አልተቻላቸውም ነበር።

ስለዚህ ጾም ራስ ወዳድነትን ማሸነፍ ነው። ራስን ከማሸነፍ የበለጠ ድል አድራጊነት የለም። እርሱም ጾም በመለማመድ ይደረስበታል። የጾምን ጥቅም የሚያውቁ ቢኖሩም ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኛ የሚሆኑ ጥቂቶች ናቸው። ምክንያቱም ከባድ መንፈሳዊ ልምምድ ስለሆነ፤ እውነቱን ለማወቅ ለሚወዱ እውነቱ ይህ ነው። ምክንያት ሳንፈጥር ወደጌታ ብንቀርብ የሚረዳንን ፀጋ አትረፍር። ሊሰጠን ጌታ የታመነ ነው። በእርሱ ሁሉን እንችላለን ክብር ለስሙ ይሁን።

4. ደሕንነታችን በፀጋ ነው በሚል ሰብብ። ጽድቅን ለማግኘት ከሰው ተለይተው በጾምና በፀሎት የሚደክሙ ወገኖች አሉ። ለደሕንነት መሰረት የሆነውን ትቶ በጾምና በፀሎት ብዛት እፀድቃለሁ ብሎ ማሰብ ከንቱ፤ የከንቱ ከንቱ ነው። ደሕንነታችን በክርስቶስ በማመን በሚገኝ ፀጋ ነው። ይሁን እንጂ ደሕንነት በጾምና በፀሎት ብዛት አለመሆኑን ለመግለጽ ብዙ ክርስቲያኖች በጾምና በፀሎት መትጋትን ትተውታል። እነርሱ ጾምን ማብዛት እራስን ማሰቃየት አድርገው በመቁጠራቸው ነው። ይህ አስተሳሰብ የእግዚአብሔርን ሰዎች መንፈሳዊ ልምምድ ከንቱ አድርጎ መቁጠር ይሆናል።

ሆኖም ጸምን የምናዘወትረው ደህንነት ለማግኘት ሳይሆን ራሳችንን ለእግዚአብሔር መንፈስ ለማስገዛትና በእምነታችን ፀንተን ለመቆም መሆኑን ማወቅ ያስፈልጋል።

በጸምና በፀሎት የሚተጋ ክርስቲያን ብርቱ መሰናክል ሲገጥመው ፀንቶ ለመቆም እድሉ ከፍ ያለ ነው። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል “ስለዚህ ወንድሞች ሆይ መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ታፀኑ ዘንድ ከፊት ይልቅ ትጉ፤ እነዚህን ብታደርጉ ከቶ አትሰናከሉም” (2ጴጥ. 1:10)። “ከፊት ይቅል ትጉ” የሚለው ቃል መንፈሳዊ ልምምዳችንን የሚገልጽ ሐሳብ ነው። ከምንተጋባቸው መንፈሳዊ ልምምዶች ውስጥ ጸም ዋነኛ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ሐዋርያው ጳውሎስ “ሌሎችን ከሰበኩ በኋላ ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ስጋዬን እየነሸምኩ አስገዛዋለሁ” ይላል (1.ቆሮ. 9:27)። “ስጋዬን እየነሸምኩ አስገዛዋለሁ” ሲል በጸም እንደሚተጋ መግለፁ እንደሆነ አያጠራጥርም። ስለዚህ ጸምን በገዳም ለሚኖሩ ብቻ የምንተወውም ጉዳይ አይደለም። የደህንነት እውነቱ ተገልጦልናል የምንል ከሌሎች የበለጠ ጸምን ልንጠቀምበት ይገባል።

የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ መመሪያችን አድርገን እስከወሰድን ድረስ ከቶውን አንሳሳትም። ትልቅ ስህተት ላይ የምንደርሰው የአዲስ ኪዳን ዘመን መንፈሳዊ ልምምድ በዘመናችን እንደማይሰራ ከቆጠርን፤ ወይም በአዲስ ኪዳን የሌለ ትምህርት የምንከተል ከሆነ ነው። ስለዚህ ጸምን የምናዘወትረው ደህንነት ለማግኘት ሳይሆን፤ ደህንነት ስላገኘን መሆኑን አጥብቀን ልንገነዘብ ይገባናል። ስለዚህ በጸም መትጋት ራስን ማስቃየት አድርጎ መቁጠር መታረም ያለበት አመለካከት ነው።

5. ጸም ለስህተት ትምህርት ምክንያት ሆኖ መገኘቱ። በጸም ይተጉ የነበሩ አገልጋዮች እንግዳ የሆነ ትምህርት ማምጣታቸው አይዘነጋም። እነርሱ ቀድሞውኑ የእግዚአብሔር ቃል በስርአት አልተማሩም ነበርና ልንም የሚሆናቸው ነገር ባለመኖሩ ስተዋል። እነርሱም ጸምን በማዘውተር ፍፁምነት ላይ መድረስ ይቻላል ብለዋል። ከዚህም አልፈው በመሄድ ስጋዊ ሞትንም አናይም በማለት ደረቅ አቋም ላይ ደርሰዋል። ይህ ትምህርት ከምዕራቡ አለም የመጣ ስለሆነ ብዙ ክርስቲያኖችን ጎድቷል። የምእራቡ አለም የስልጣኔ ምንጭ ተደርጎ ስለሚወሰድ ከዚያ የሚመጣ ትምህርት የተጣራ ስለሚመስላቸው ብዙዎች ጥንቃቄ

ሳያደርጉ ተወስደዋል። በአሁኑ ወቅት ይህ ትምህርት የተዳከመ ቢሆንም በዚህ ትምህርት ጠንቅ ብዙ ክርስቲያኖች የጣሉትን የጸምን ልምምድ እንደቀድሞ ሊመለሱበት አልቻሉም።

እነዚህ የስህተት ትምህርቶች መሰረት ያደረጉትና እጅግ እያጋነኑ የሚያስተምሩት ጸምን ስለነበር ሰይጣን በዚህ ምክንያት አግኝቶ ብዙ ክርስቲያኖችን የቀድሞ ልምምዳቸውን አስጥሏቸዋል። ቀድሞውኑ ጸምን መለማመድ የማይሆንላቸው ወገኖች የሚጸሙትን ሲያዩ “ከእነርሱ ወገን ናችሁ” እያሉ ለመቃወም ምክንያት ሆነላቸው። ስለዚህ ቀስ በቀስ ይህ ስንፍና ወደሌሎችም ተዛመተ። “ብዙ ይጸሙ የነበሩ ስተዋልና” በማለት ጸምን ብዙ ክርስቲያኖች እርግፍ አድርገው ለመተው በቁ።

ቀድሞ ሲል እንዳየነው ከስሜታዊነት ይልቅ የእግዚአብሔርን ቃል የሕይወት መመሪያ አድርጎ መቀበል ከሁሉም አይነት ስህተት ይጠብቃል። ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖች በጸምና በፀሎት ሲተጉ መንፈሳዊ ሕይወታቸው መጋጋሉ አይቀርም። በዚህ ወቅት በእግዚአብሔር ቃል የበሰለ ሰው በመሃላቸው ከሌለ በሚሰሙት ትምህርት በቀላሉ ሊወሰዱ ይችላሉ። ምክንያቱም ማናቸውም መንፈሳዊ ነገርም ሲጀመር ከፍተኛ ፍንደቃ ስለሚሰማቸው ነው። ያ በረከት ቀድሞውኑ በህይወታቸው መኖሩን ስለማያስተውሉት በተሰጠው ስብከት ፍንደቃውን ያገኙ ስለሚመስላቸው ጥንቃቄ ሳያደርጉ የተሰጠውን ትምህርት ሁሉ ይቀበሉታል። ኋላ የስህተት ትምህርት አለበት ተብሎ ሲነገራቸው “ተባርኬበታለሁ” በሚል ምክንያት በህይወታቸው ያዩትን መጋጋል ማረጋገጫ አድርገው ያቀርባሉ። በዚህ ምክንያት ብዙ ክርስቲያኖች መንፈሳዊ መጋጋል ካለ ስለሚሰጠው ትምህርት ጥንቃቄ አያደርጉምና በቀላሉ ይወሰዳሉ።

ጠላታችን ዲያቢሉስ ጠቃሚ የሆኑትን መንፈሳዊ ልምምዶችን ብስለት የሌላቸውን ወገኖች በተሳሳተ መንገድ እንዲጠቀሙበት ያደርጋል። ያን ጊዜ እውነተኛ ክርስቲያኖች በቀላሉ ይጥሉታል። ክርስቲያኖች በጸም ሲተጉ ዲያቢሉስ እንደሚሸነፍ ያውቃል (ማር. 9:28-29)። ስለዚህ ከላይ በተጠቀሰው መሰረት ክርስቲያኖች እርሱን የሚያጠቁበትን፤ በሕይወታቸው የሚበረቱበትንና ጌታን የሚያከብሩበትን መንፈሳዊ ልምምድ በዚህ መንገድ ያስጥላቸዋል።

6. ጸምን የፀጋ ስጦታ አድርጎ በመቁጠር።

6. ጸምን የፀጋ ስጦታ አድርጎ በመቁጠር፡-

ብዙ ክርስቲያኖች ጸምን የፀጋ ስጦታ አድርገው ይቆጥሩታል። በእርግጥ በጸም ለመትጋት የመንፈስ ቅዱስ ረድኤት ያስፈልጋል። ይሁን እንጂ መንፈስ ቅዱስ የፀጋ ስጦታዎችን ለእያንዳንዳችን እንደፈቀደ እያካፈለ እንደሚሰጠን አይነት አይደለም። በጸም መትጋት የግል ምርጫ ስለሆነ በጸም ለመትጋት ለሁላችን ረድኤትን ይሰጠናል።

ጸም ከፀጋ ስጦታዎች ውስጥ አንዱ መሰላቸው ለመጸም ሲሞክሩ ረሃብ ሲሰማቸው “የፀጋ ስጦታዬ ባይሆን ነው” ብለው የተታለሉ ወገኖች ብዙዎች ናቸው። መራብና መጠማት የተፈጥሮ ህግ ነው። ካልበላን ይርበናል፤ ካልጠጣንም ይጠማናል። ስለዚህ ጸም የግል ወሳኔና ምርጫ የሚጠይቅ እንጂ የፀጋ ስጦታ ስለመሆኑ አልተጻፈልንም። ጸም እየራቦንና እየጠፍንን ራሳችን በመግዛት ራስ ወዳድነትን የምናሸንፍበት መንገድ ነው። በጸም ጊዜ ረሃብንና ጥማትን ለመታገስ ፅኑ ውሳኔ ይጠይቃል። ጸም ራስን የመካድ ልምምድ መሆኑን ቀደም ሲል እይተኛል። ራስን መካድ ለሁሉ የቀረበ የጌታ ጥሪ ነው። ፈቃደኛ ሆኖ ምላሽ መስጠት ሲጀመር ያኔ የመንፈስ ቅዱስ ረድኤት ይገኛል። ራስን ከመካድ የበለጠ ከፍተኛ መንፈሳዊ ብቃት የለም። ምክንያቱም ራሱን የካደ ለክርስቶስ ይኖራልና (ገላ. 2:20)።

በተለይም በእድሜ የገፉ ክርስቲያኖች ጸምን መለማመድ ቢችሉ ለወጣቶች ምሳሌ ለመሆን ያመቻል። ወጣቶች ከእነርሱ በፊት የነበሩትን በማየት ከእነርሱ መማር ይፈልጋሉና። ስለዚህ እድሜ አግኝተው በእግዚአብሔር ቤት የቆዩ ወገኖች “ጸድቅ እንደዘንባባ ያፈራል፤ እንደሊባኖስ ዝግባም ያድጋል። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተተክለዋል፤ በአምላካችንም አደባባይ ውስጥ ይበቅላሉ። ያን ጊዜ በለመለሙ ሽምግልና ያፈራሉ ደስተኞችም ሆነው ይኖራሉ” የሚለውን ቃል በሕይወታቸው ለማየት መልካም አጋጣሚ ባገኙ ነበር (መዝ. 92:12-14)። በስተርጀና የሚያፈራ ዛፍ ፍሬው ጣፋጭ ነው። እንደዚሁ በስተርጀና የምናፈራቸው መንፈሳዊ ልጆች በጽድቅ ፍሬ የተሞሉ ይሆናሉ።

7. ጀማሪ ክርስቲያን ነኝ በሚል ሰብብ፡-

ለሁሉም ነገር ጀማሪ አለው፤ መልካም አጀማመር ብዙውን ጊዜ አፈፃፀሙም መልካም ይሆናል። ጀማሪው ላይ የተበላሸ ፍጻሜው ያማረ አይሆንም። አንድ ቤት ጥንካሬ የሚኖረው አመሰራረቱ

ካማረ ነው (ማቴ. 24:27)። አንድ ዛፍ ወደላይ ቀጥ ብሎ የሚያድገው ስፍን ወደ ታች መስደድ በሚችልበት ቦታ ሲተከል ነው። በክርስትና ሕይወትም እንዲሁ ነው። በመልካም ሁኔታ ያልተጀመረ ክርስትና ሕይወት ጓላ ማስተካከል ያስቸግራል። በጀማሪው ላይ ያልተለማመዱትን ሕይወት በጓላ መለማመድ ይከብዳል።

አዳዲስ ክርስቲያኖች የነገሯቸውን ለመቀበል እእምሮአቸው ክፍት ነው። ብረት ሲግል ወደተፈለገው አቅጣጫ ማቃናት ይቻላል። ከበረዶ በጓላ አዲሶች ነው። እንዲሁ አዳዲስ ክርስቲያኖችን ለማሳደግ ያለው እድል ጀማሪያቸው ላይ ነው። ከቆዩ በጓላ ይብርዳሉ፤ ወደ መንፈሳዊ ልምምድ ለማምጣት ሲሞክር ለመቀበል ይከብዳቸዋል።

ለጀማሪ ክርስቲያኖች የሚደረግ የተሳሳተ እንክብካቤና አስተሳሰብ በአስተዳደራቸው ላይ ተፅእኖ ያመጣል። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንደ ልጆች ቢሆኑም መንፈሳዊ ነገር መለማመድ እንደማይችሉ አድርገን መቁጠር የለብንም። አለበለዚያ ሁልጊዜ አቅመቢሰነት ያሰማቸዋል። “ለሁሉም ነገር ገና ነኝ” እያሉ መኖር ይጀምራሉ። ስለዚህ የእድገታቸው ጊዜ ያልፍና ጫጭተው ይቀራሉ። ለአዳዲስ ክርስቲያኖች በእርግጥ ልናደርግላቸው የሚገባ የተለየ እንክብካቤ አለ። ያንን ለይቶ ማወቅ ተገቢ ነው። መንፈሳዊ ሕይወታቸው ህፃን ይሁን እንጂ በእድሜ ህፃን አለመሆናቸውን መገንዘብ ያስፈልጋል። በዚህ ረገድ ጥንቃቄ ስለማይደረግ ጸምንም በሚመለከት “እኔ ገና ነኝ” ብለው ያልፉታል። መጸም እንዳለባቸው ብንንግራቸው ይሰናከላሉ ብለን ካሰብን የሚጠቅማቸውን ነገር አስቀረንባቸው እንጂ አልጠቀምናቸውም። ይህ እንዳይሆን ጌታን እንደተቀበሉ ማንኛውንም መንፈሳዊ ልምምድ ቀስ በቀስ ማለማመድ ያስፈልጋል። ይህ ሲሆን በሕይወታቸው ፈጣን ለውጥ ማየት ይጀምራሉ። ከዚያ በጓላ በእግዚአብሔር ቤት ተተክለው ይቀራሉ፤ በጌታም ላይ ስር ስደው ያድጋሉ፤ በተማሩት እውነት ፀንተው ይኖራሉ (ቆላ. 2:6-7)።

አዳዲስ ክርስቲያኖች አዳዲስ እርሻዎች ናቸው። በቅድሚያ የተዘራባቸው በውስጣቸው ይበቅላል። እንክርዳድ ሳይዘራባቸው መቅደም ያስፈልጋል።

8. ለፀሎት ጊዜ የለኝም ብሎ ማሰብ፡-

ጸምን ለመውሰድ ቤት ዘግቶ መቀመጥ የሚያስፈልግ የሚመስላቸው ወገኖች ብዙዎች ናቸው። ለእነርሱ ጸምና ፀሎት የግድ አብሮ የተያያዘ ስለሚመስላቸው ነው። ነገር ግን ስለ ጸምና ፀሎት ጌታ ያስተማረውን ትምህርት ብንመለከት ለየራስ እንዳስቀመጣቸው እናያለን። በማቴዎስ 6:7-15 ስለፀሎት ካስተማረ በኋላ ቀጥሎ 6:16-18 ደግሞ ስለጸም ለይቶ ነው ያስተማረው። በጌታ ትምህርት ውስጥ እንደምናየው እግዚአብሔር ለሁለቱም ልምምዶቻችን ዋጋ የሚከፍለን በተናጠል እንደሆነ በግልፅ እናያለን።

ይሁን እንጂ ጸምና ፀሎት እጅግ የሚደጋገፉ መሆናቸውን መዘንጋት የለብንም። በዚሁ በማቴዎስ ምዕራፍ 6:1-18 ውስጥ ዋጋ ስለምናገኝባቸው ሦስት ነገሮች ተጠቅሰው እናገኛለን። አንደኛው ለድሆች ምፅዋትን መስጠት፤ ሁለተኛው ፀሎት ሲሆን ሦስተኛው ጸም ነው። በእርግጥ ከምፅዋትና ከጸም ይልቅ ፀሎትና ጸም አብሮ ሲወሰድ ትልቅ መንፈሳዊ መነቃቃትን ያመጣል። ሆኖም ለሦስቱም ልምምዳችን ለየራስ ዋጋ እንደሚከፈለን ጌታ ተናግሯል።

ጸምና ፀሎት አይነጣጠሉም ካልን ስንፀልይም መጸም አለብን ልንል ነው። እንደክርስቲያን በየቀኑ ሳንፀልይ አንውልም፤ የጎደለንም ጸም ነው። የየቀኑን የፀሎት ጊዜ አጭር ቢሆንም እንደበቂ አድርገን ጸምን ልናክልበት እንችላለን። ስለዚህ ለመፀለይ አልጸምኩም ብለን መፀለያችንን እንደማንተው ሁሉ በቂ የፀሎት ጊዜ የለኝም ብለን መጸምን መተው የለብንም።

በእርግጥ በጸም ጊዜ ረጅም የፀሎት ጊዜ ቢኖረን እጅግ መልካም ነው። በተለይም ለረጅም ቀናት በጸም ሆነን፤ ቤት ዘግተን፤ በጌታ ፊት የምንቆይባቸው ጊዜያት ቢኖሩ ለቤተክርስቲያንም፤ ለራሳችንም ታላቅ መንፈሳዊ መነቃቃት ይሆናል። ያም ቢሆን ፈቃደኝነትን ይጠይቃል እንጂ ጊዜው በእጃችን ነው።

ሠ. ጸምን በደረጃ መለማመድ

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መጸም እንዳለብን ተጽፎ እናገኛለን እንጂ እንዴትና መቼ መጸም እንዳለብን የተሰጠ ሕግ የለም። ሆኖም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሦስት የጸም ዓይነትና ደረጃ መኖሩን

እናያለን። የመጀመሪያው ደረጃ ያለ ምግብና ውሃ ለተወሰኑ ቀናት መቆየት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ መሴ ሁለት ጊዜ አርባ ቀንና ሌሊት ያለ ምግብና ያለ ውሃ በእግዚአብሔር ፊት እንደነበረ እናያለን (ዘጸ. 24:18፤ ዘዳ. 10:10)።

ሁለተኛ ደረጃ ውሃ ብቻ በመጠጣት ለተወሰኑ ቀናት መቆየት ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አርባ ቀን የጸመው ውሃ እየጠጣ ነበር የሚሉ ብዙ ሰዎች አሉ። ምክንያቱም “በእነዚያ ቀናት ምንም አልበላም” ስለሚል ውሃ ይጠጣ ነበር ማለት ነው ይላሉ፤ እንደገናም “አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከጸመ በኋላ ተራብ” ስለሚል ውሃ ባይጠጣ ኖሮ አርባ ቀን ለቆየ ሰው ከመብል ይልቅ ውሃ ስለሚጠማው አስቀድሞ “ተጠማ” ማለት ነበረበት ይላሉ (ሉቃ. 9:2፤ ማቴ. 4:2)። ይሁን እንጂ ውሃ ይጠጣ ነበር ተብሎ ስላልተጻፈ ይህ አባባል ውሃ ስለመጠጣቱ በቂ ማረጋገጫ ሊሆን አይችልም።

ሦስተኛ ደረጃ የምናየው ጸም “በከፊል ጸም” የምንለው ዓይነት ነው። ይህን ዓይነትን ጸም በሁለት መልክ መውሰድ ይቻላል። አንደኛው እስከ ማታ ለተወሰኑ ቀናት የሚወሰድ ጸም ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ቀላል ምግቦችን በመውሰድ ወይም ፈሳሽ ነክ ምግቦችን በመውሰድ እስከተወሰነ ጊዜ ድረስ መቆየት ነው። ዳንኤል ለሦስት ሳምንታት ያህል ሲጸም ቀላል ምግቦችን በመውሰድ እንደጸመ እናያለን (ዳን. 10:2-3)።

ረ. ለረጅም ጊዜ ስንጸም የሚሰሙን ነገሮች፡-

ለመጀመሪያ ጊዜ ከሦስት ቀን በላይ ውሃ ብቻ እየወሰዱ የሚቆዩ ሰዎች ራስ ምታት፤ ቁርጥማት፤ ድካም፤ ረሃብ፤ እንቅልፍ ማጣት ይሰማቸዋል። ቢሆንም እየቆየን ስንሄድ የምግብ ናፍቆት ብቻ ሲቀር ረሃብ አይሰማንም፤ እንዲያውም በቃላት ለመግለጽ የሚያስቸግር ልዩ ሰማያዊ ነገር ስለሚሞላን እንዳይቋረጥብን ውስጣዊ ሕይወታችን ምግብ አለመውሰድን ይመርጣል።

ሰ. ጸምን ለመውሰድ ስናስብ ልናስተካክላቸው የሚገቡ ነገሮች፡-

ምንጊዜም ቢሆን ጸምን ለመያዝ ስናስብ አስቀድመን ከሰዎች ጋር ያለንን ሁኔታ ማየትና ለማስተካከል መሞከር አለብን። ጌታችን “መባህን በመስዊያ ላይ ብታቀርብ በዚያ ወንድምህ አንዳች በአንተ ላይ እንዳለው ብታስብ በዚያ በመስዊያው ፊት መባህን

ትተህ ሂድ፤ አስቀድመህ ከወንድምህ ጋር ታረቅ በኋላ መጥተህ መባህን አቅርብ። ብሎ የተናገረውን ቃል ልናስብ ይገባል (ማቴ. 5:23-24)። ጸምን ስንወስድ እራሳችንን ነው ለእግዚአብሔር ሕያው መስዋዕት አድርገን የምናቀርበው ስለዚህ አቀራረባችን እግዚአብሔርን ደስ እንደሚያሰኘው መሆን አለበት (ሮሜ 12:1-3)። በእንደዚህ ሁኔታ ሆነን ሳንቀርብ ቀርተን “እግዚአብሔር ለምን መልስ አይሰጠኝም” ማለቱ ዋጋ የለውም።

እስራኤላውያን እየጸሙ ከእግዚአብሔር መልስ ባጡ ጊዜ “ስለምን ጸምን አንተም አልተመለከትከንም?” አሉት። እግዚአብሔርም “በጸማችሁ ቀን ፈቃዳችሁን ታደርጋላችሁ” አላቸው (ኢሳ. 58:3)። እግዚአብሔር የቀረበለትን መስዋዕት ሁሉ የግድ መቀበል እንዳለበት አድርገን ማሰብ የለብንም። ጸማችንን በደስታ የሚቀበለው እንደፈቃዱ ሆነን ስንቀርብ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። በተለይ በጸም ጊዜ በባልና በሚስት መካከል ሊደረግ የሚገባ ጥንቃቄ አለ፤ ሁለቱም ተስማምተው ለመጸም ካልወሰኑ በስተቀር አንዳቸው ብቻ ለረጅም ጊዜ ጸምን መውሰድ አይችሉም። ባልና ሚስት በጋራ የሚካሄዱት ብዙ ነገር ስላለ በዚህ ረገድ አንዱ ለሌላው እንቅፋት ማኖር የለበትም (1ቆሮ. 7:5)። ይሁን እንጂ የአንዳቸው መበርታት ለሌላውም በረከት ስለሚሆን በኃሳብ መደጋገፍና መፈቀድ ይኖርባቸዋል።

ሺ ጸም ስንጨርስ ምግብ አወሳሰድ ላይ ልናደርገው የሚገባ ጥንቃቄ፡-

ብዙ ክርስቲያኖች ለረጅም ቀናት ጸም ከወሰዱ በኋላ ምግብ አወሳሰዱ ላይ ጥንቃቄ ባለማድረጋቸው የተጎዱና ሕይወታቸውንም ያጡ አሉ። ስለሆነም ከጸም በኋላ ምግብ አወሳሰድ ላይ ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ ያስፈልጋል።

በተለይ ሦስት ቀንና ከዚያም በላይ የጸም ጊዜ ወስደን ስንጨርስ በጸም ከቆየንባቸው ቀናት ይልቅ የምግብ ፍላጎታችን በጣም ከፍ ስለሚልና ያየነውን ምግብ ሁሉ ለመብላት ስለምንፈተን ጥንቃቄ ማድረግ አለብን።

ቀ. ለረጅም ቀናት በተደጋጋሚ ጸምን ስንለማመድ የሚሰሙን ነገሮችና ማድረግ ያለብን ጥንቃቄ፡-

ለረጅም ጊዜ ጸምን ደጋግመን ስንወስድ ከወትሮው ይልቅ የተለየ ነገር በሕይወታችን ሊሰማን ይችላል። ለመጀመሪያ ጊዜ ረዘም ላለ ቀናት የጸም ጊዜ ስንወስድ ረዘም ላለ ጊዜ ተንበርክክን መጸለይና ማንበብ ሊያቅተን ይችላል። ይሁን እንጂ ደጋግመን ረጅም የጸም ጊዜ ስንወስድ ለረጅም ሰዓታት ተንበርክክን መጸለይና ማንበብን ማቋረጥ ባንፃሩ ያቅተናል። ያለ ምንም ማጋነን የእግዚአብሔር እሳት ሲዳስሰን ይታወቀናል።

ጥላቻ፣ ችኩልነት፣ ትዕግስት ማጣት፣ ስስት፣ ፍርሃት፣ ግብዝነትና ትእቢት እሳት እንዳገኘው ገለባ ይሆናል። ሰዎች ቢያከብሩን ራስን ከፍ ማድረግ አይሰማንም፤ ቢያዋርዱን ደግሞ ጥላቻ ውስጣችንን አይሞላም። የገንዘብ ብዛት፣ የትምህርት ደረጃ፣ በስልጣን መመካት የመሳሰሉት ነገሮች በሕይወታችን ሥፍራ አይኖራቸውም። ውስጣችን በሰማያዊ ብርሃን ሲሞላ ይሰማናል፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስናነብና ስንሰማ እንዲሁም መዝሙር ሲዘመር ውስጣችን ይቀጣጠላል። ለጸሎት ስንበረከክ ከእግዚአብሔር ኃይል ጋር እንያያዛለን፤ ስለዚህ ጸሎትን በአጭሩ ማቆም አንችልም። እንደ ተራራ የማይገፋ መስሎ የሚታየን ችግር እንደ ትቢያ አንሶ እናየዋለን።

ቀልዶችና ጨዋታዎች አይጥሙንም፤ ልዩ ሰማያዊ ጸጥታ በውስጣችን ስለሚሰሩን ከሰዎች ተለይተን በጸሎት መቆየትን እንመርጣለን። በዚህ ጊዜ ሰዎች በሕይወታችን በሚያዩት ለውጥ ሊረዱ ስለማይችሉ ሊተቹን ይጀምሩ ይሆናል። እኛም ከመስሎቻችን ጋር መሆን ወይም በዝምታ መቀመጥ ስለምንመርጥ ሳናውቀው ከሌሎች ጋር ያለን ግንኙነት ይቋረጣል። እንደ ድሮው ልዝሆንላቸው ያቅተንና ቀስ በቀስ ራስን ማግለል ሊከሰት ይችላል። ቢሆንም እነዚህ እርምጃዎች እንደ እግዚአብሔር ቃል አለመሆናቸውን አውቀን ቶሎ ማረም ይኖርብናል።

ይህንን የመጀመሪያ ደረጃ ሳንሰናከል ካለፍን የሚቀጥለው ደረጃ ፍጹም ከዚህ የተለየ ይሆናል። እርሱም የጌታን ልብ የምናገኝበት የሕይወት ደረጃ ነው (1ቆሮ. 2:16)። እዚህ ደረጃ ላይ ስንደርስ ከመጋገል አልፈን ሕይወታችን የሰከነ ሆኖ ሌሎችን የምንሸከምበት ልብ ይኖረናል።

ለሰው ሁሉ ፍቅርና ርህራሄ ይሞላል፤ አመንዝሮች፣ ወርቦሎች እንኳን ያራፋናል፤ እነርሱን ማቅረብ መርከስ መስሎ አይታየንም፤ ሰው የመጸየፍ ነገር አይኖረንም፤ ሕይወታችን በየዋህነት ይሞላል፤ ሰዎች እንደ መሰላል ቢወጣጡብንም አይከብዱንም፤ እያወቅን ለሌሎች መገዳት እንጀምራለን፤ ከራሳችን ይልቅ ሌሎችን ደስ ማሰኘት እንመርጣለን (ሮሜ 15:2-3)። የጎዱንን በመበቀል ፈንታ ማዳን እንፈልጋለን በሌሎች ላይ ክፉ ማሰብም ሆነ ሰዎችም ክፉ ይሰሩብናል ብሎ መስጋት ይቀራል፤ እግዚአብሔርንም ደስ ማሰኘት የዘወትር ምርጫችን ይሆናል። በሩቅ የሚያዩን ቢሸሹንም የሚቀርቡን አይለዩንም፤ ንግግራችን ቀርቶ ዝምታችን ይባርካቸዋል። ቃላችን የማይሰለች ስለሚሆን ሁል ጊዜ ከእኛ ጋር መሆን ይመርጣሉ።

በእነዚህ ጊዜያት መገለጥና ራዕይ ስለሚበዛልን በጥንቃቄና በጥበብ በእግዚአብሔር ቃል እየፈተንን ልንይዛቸው ይገባናል። የተገለጠልንን ነገር የሰዎችን አእምሮ ወደ እኛ በማይስብበት ሁኔታ ማካፈል ይኖርብናል፤ የበረከት ሕይወት ሲበዛልን ሰዎች ሳንልክባቸው ይሰበሰባሉ። ከእግዚአብሔር የሚፈክልን በረከት ስለማያቋርጥ ሁል ጊዜ አዳዲስ ነገሮች ከውስጣችን ስለሚፈልቁ ደጋግመው ቢሰሙን አንሰለችም፤ ውስጣችን የጋለ እሳት ስለሚሆን የቀዘቀዙ ሰዎች በእኛ ዘንድ አይገኙም።

ወደዚህ ሕይወት ደረጃ ለመድረስ ብዙ መታገስን ይጠይቃል፤ ምክንያቱም ልዩ ልዩ መሰናክሎች ፈተናዎች ይበዛሉና፤ ሆኖም ማንም ሰው ጸንቶ ከቆመና ከተጋ ሊደርስበት ይችላል።

V. በክርስትና ሕይወት ለማድግ አስፈላጊ ነገሮች

1. መንፈሳዊ ሕይወታቸው ሳያድግ አገልግሎታቸውን ብቻ ለማሳደግ የሚፈጠሩ አገልጋዮች ጠንካራ ተቃውሞ ሲገጥማቸው ምን ይሆናሉ?
2. ጠንካራ እምነት እንዲኖረን የእግዚአብሔር ቃል ያለው አስተዋጽኦ ምንድን ነው?
3. የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሰይፍ ሆኖ የሚያገለግለን በምን ሁኔታ ነው?
4. ጸሎትን መማር የምንችለው እንዴት ነው?
5. የክርስቶስ እካልና የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የምትሆነውን ቤተ ክርስቲያን ለማንጽ ምን ዓይነት ሰው ያስፈልጋል?
6. ለጸሎት ሰው ከጸሎት ጊዜው የበለጠ የተወደደ ጊዜ የለውም የተባለበት ምክንያቱ ምንድን ነው?
7. በዘመናችን ለጸሎት ጊዜ ማጣት ምክንያቱ ምን ሊሆን ይችላል? ተወያይበት።
8. እንተ በምታገለግልበት ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሲሾሙ በጾምና በጸሎት ቆይታ በማድረግ ነውን? ካልሆነ ምክንያቱ ምን ሊሆን ይችላል? ተወያይበት።
9. ጾምን የማይለማመዱ ክርስቲያኖች ምክንያታቸው ምን ሊሆን ይችላል?
10. ሐዋርያው ጳውሎስ “ጋራን እየንሸምኩ እገዛለሁ” ሲል በምን መልኩ ሊሆን ይችላል? ተወያይበት።
11. ጾም የጸጋ ስጦታ ነው ብለህ ታስባለህን? ተወያይበት።
12. በጾም ይተጉ የነበሩ ጥቂት ክርስቲያኖች በትምህርት መሳታቸው ምክንያቱ ምን ሊሆን ይችላል?
13. ጾምና ጸሎት የሚደጋገፉ ቢሆኑም የግድ የተያያዙ ሊሆኑ አይችሉም የተባለበት ምክንያት ምንድን ነው? በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተደግፈህ አስረዳ።
14. ጾማችን በእግዚአብሔር ፊት እንዲታይ አስቀድመን ልናስተካክለቸው የሚገቡ ነገሮች ምንድን ናቸው?

VI. በክርስቲና ሕይወት ለማደግ እንቅፋት የሚሆኑብን ነገሮች

በመንፈሳዊ ሕይወት ለማደግ የሚረዱን ነገሮች እንዳሉ ሁሉ በአንፃሩ ደግሞ እንዳናድግ መሰናክል የሚሆኑብን የተለያዩ ሁኔታዎች አሉ። ይሁን እንጂ ጎልተው የሚታዩ ኃጢአቶች ላይሆኑ ይችላሉ። ክርስቲያን የተገለጠ ኃጢአትን የሚለማመድ ከሆነ በዕድገት መንገድ ላይ ሳይሆን በውድቀት መንገድ ላይ ነው ማለት ይቻላል፤ ውድቀትና ዕድገት ደግሞ የተለያዩ አቅጣጫዎች ናቸው። ለውድቀት የሚዳርጉ ኃጢአቶች ምን እንደሆኑ ማንም ክርስቲያን ያውቃል። ስለዚህም በመሸነፍ ካልሆነ በስተቀር በስህተት፣ በመታለል፣ ወይም ባለማወቅ የጎላ ኃጢአትን የሚፈጽም የለም። ስለሆነም ክርስቲያን ሁሉ ጎልቶ ከሚታይ ኃጢአት ራሱን ጠብቆ ለመኖር ጥረት ያደርጋል።

ነገር ግን በመንፈሳዊ ሕይወታቸውና በእገልግሎታቸው ማደግ እየናፈቁ ያገዳቸው ምን እንደሆነ ለማወቅ ሲጥሩ፣ ምስጢር ሆኖባቸው የሚቸገሩ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። ስለዚህ በመንፈሳዊ ሕይወት ለማደግ እንቅፋት የሚሆኑ ነገሮች ከዚህ ቀጥለን እንመለከታለን።

1. የግብዝነት ሕይወት

ግብዝነት ምንድነው? ግብዝነት ሁለት ዓይነት ሰው መሆን ነው፤ አንደኛው እውነተኛ እራሱን ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ሌላውን መስሎ መታየት ነው። ግብዝነት በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ሲኖር አይታወቅም፤ ቢሆንም ይነስም ይበዛ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ በተለያዩ ደረጃ መኖሩ አይቀርም።

ግብዝነት በራስ ባለመተማመን የሚፈጠር ባሕርይ ነው። ይሉኝታ መለስተኛ ግብዝነት መሆኑን ብዙ ሰዎች አያውቁም። ይሉኝታ በአጭር አነጋገር “ሰው ምን ይለኛል” ማለት ነው። ይሉኝታ ማጣት ከግደለሽነትና ከራስ ወዳድነት ጋር አንድ መስሎ ሊታይ ይችላል። ግደለሽነት ደንታ ቢሰነት ሲሆን ራስ ወዳድነት ለሌላው አለማሰብና እኔ ብቻ ልጠቀም ባይነት ነው። ይሉኝታ ግን ከላይ እንደተጠቀሰው “ሰው ምን ይለኛል” በማለት የሚፈጽም ድርጊት ነው። ስለዚህ ይሉኝታ ማጣት ከግደለሽነትና ከራስ ወዳድነት ጋር አንድ መስሎ፣ ይሉኝታን ጨርሶ ባንጥለውም ሁል ጊዜ ልናስተናግደው አይገባም።

ስለዚህ ሰው ምን ይለኛል ብሎ ያልሆኑትን መሆን ደግሞ ግብዝነት ነው። ይሉኝታ በባህላችን የተለመደና የሚደገፍ ስለሆነ በመንፈሳዊ አወራር ውስጥም በቀላሉ መግባት ችሏል። ይሉኝታ በባህል የተፈቀደ ሊሆን ይችላል ይሆናል፤ ነገር ግን መንፈሳዊውን ሕይወት በይሉኝታ መለማመድ ከመንፈሳዊ ዕድገት ያግዳል።

አንዳንድ ክርስቲያኖች በይሉኝታ መንፈሳዊውን ነገር ለመለማመድ ይሞክራሉ። ስለሆነም በመንፈስ የተባረከውን ሲያዩ በራሳቸው መባረክ ይጀምራሉ፤ እውነተኛ ፍቅር ሳይኖራቸው ፍቅር እንዳለው ሰው ዓይነት ይሆናሉ፤ በጸጋ የተዋበውን ሲያዩ ያልተሰጣቸውን ጸጋ ለብሰው “መገለጽ” ይሞክራሉ። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔርን በማወቅ ሊያሳድጋቸው፣ በእግዚአብሔር ፍቅር ሊሞላቸው፣ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎች ሊያለብሳቸው ሲመጣ እራሳቸው እንዳላቸው ሆነው ሊታዩ ሲሞክሩ ይተዋቸዋል፤ ስለዚህ እውነተኛውን መንፈሳዊ ዕድገት ሳያዩ እድሜያቸውን በከንቱ ይጨርሳሉ።

ግብዝነት በሰው ሕይወት ውስጥ ሲኖር አይታወቅም፤ ስለዚህ ማንም ሰው እኔ ግብዝ ሆኜ ይሆንን? ብሎ ራሱን መጠየቅ አይችልም። የግብዝነትን ሕይወት በሌላ ሰው ሕይወት ውስጥ ማየት የምንችለውን ያህል በራሳችን ሕይወት ውስጥ መኖሩን ግን እንጠራጠራለን፤ ግብዝነት እንደ ጥላቻና እንደ ቂም አይጎረብጥም፤ በእግዚአብሔር ፊት ግን እጅግ አጸያፊ ነው።

ስለዚህ ነው ጌታ ስለ ግብዝነት አብዝቶ የተናገረው (ማቴ. 23:13-36) ምክንያቱም በሰው ሕይወት ውስጥ ያለውን ነገር በግልጽ ያይ ስለነበረ ነው (ዮሐ. 2:25)። ደቀ መዛሙርቱንም ከግብዝነት ሕይወት እራሳቸውን እንዲጠብቁ አስጠነቀቃቸው (ሉቃ. 12:1)። ሐዋርያው ጴጥሮስ በአንድ ወቅት ይሉኝታ ይዞት ያልሆነውን ሊሆን ሲሞክር ጳውሎስ አይቶት “ይፈረድበት ዘንድ ይገባ ነበርና” ብሎ በሁሉም ፊት በግልጽ ተቃወመው (ገላ. 2:11-14)። ከዚያ በኋላ በግብዝነት ምን ያህል እንደተጎዳ ስላየ ክርስቲያኖች ከግብዝነት ሕይወት መራቅ እንዳለባቸው ጸፈላቸው (1ጴጥ. 2:1)። የግብዝነት ሕይወት በሰው ውስጥ በተለያዩ መልኩ ሊታይ ይችላል።

ሃይማኖተኛ ነኝ ብሎ የሚመፃደቅ ነገር ግን ስለ ሃይማኖቱ እንኳን የማያውቅ ግብዝ የሆነ ሰው አለ።

ደጋግመን እንዳየነው በሥራዬ እጽድቃለሁ ብሎ ማለብ በእግዚአብሔር ፊት ፍጹም ግብዝነት ነው፤ በሰዎች ፊት ዓድቃን የሚመስሉ ውስጣዊ ሕይወታቸው ሲታይ ግን ክፋት፣ ቅንዓት፣ ምቀኝነትና፣ ተንኮል የሞላባቸው አሉ፤ እንደነዚህ ያሉትን ሰዎች ጌታ በብርቱ ቃል ደጋግሞ ዘልፏቸዋል (ማቴ. 7:5፣ 23:13፣ 23:25)።

የጋለ ስሜት ያለው ጉጉ ክርስቲያን ደግሞ አለ። ስለ ፍቅርና እግዚአብሔርን ለማገልገል አብዝቶ የሚናገር፣ ያየውን ሁሉ መሆን የሚፈልግ ጉጉ የሆነ ክርስቲያን አለ፤ ነገር ግን አኗኗሩ ሌሎችን የሚያሰናክል ዓይነት ነው (ሮሜ 14:15)። ይህም ዓይነት ክርስትና በእግዚአብሔር ፊት ግብዝነት ነው (ማቴ. 24:51)። “የትእዛዝ ፍፃሜ ግን ከንጹህ ልብና ከበነ ሕሊና ግብዝነትም ከሌለበት የእምነት የሚወጣ ፍቅር ነው” ይላል (1ጢሞ. 1:5)። የእግዚአብሔርን ፍቅር እንዲሞላንና የጸጋ ስጦታዎችን እንዲያጎናጽፈን ከፈለግን እራሳችንን ሆነን ልንቀርብ ይገባናል።

2. የልምድ ኃጢአት

የልምድ ኃጢአት የቀድሞ መንፈሳዊ ሕይወት ሲቀንስ የሚጀመር ልምምድ ነው። የልምድ ኃጢአት ጎልቶ የሚታይ ኃጢአት ባለመሆኑ ይህ ነው ብሎ በዝርዝር ማስቀመጥ ያስችግር ይሆናል። ሆኖም ብዙ ሰዎች የራሳቸው የሆነ የተለያየ የልምድ ኃጢአት ይኖራቸዋል። የልምድ ኃጢአት የሚጀምረው ቀስ በቀስ ነው፤ ኋላ ግን የተለመደ ሆኖ ይቀራል።

ሲጋራ ሲጀምሩት ያስላል እንግዳ ነገር ስለሆነ ሳንባችን አይቀበለውም፤ ኋላ ግን ሱስ ይሆንና ለመተው ቢፈለግም ያስችግራል። ያለው አማራጭ ተገዢ ሆኖ መኖር ነው፤ ቶሎ ጉዳት ላይ አይጥል ይሆናል እንጂ ቀስ በቀስ በጤንነት ላይ ከፍተኛ ተጽዕኖ እንደሚያመጣ የሕክምና ባለሙያዎች ያረጋገጡት ነው። እንዲሁም የልምድ ኃጢአትም ሲጀመር መንፈስ ቅዱስ ይወቅሳል፤ ኃላ ግን ምንም አይደለም በሚል ምክንያት ወይም ሌላ ጊዜ አልደግመውም በሚል ሰበብ ይፈጸማል፤ ከዚያም በመሸነፉ ይቀጥልና ልምድ ሆኖ ይቀራል። መንፈስ ቅዱስም መውቀስን ያቆማል፤ እየቆየ ሲጌድ መንፈሳዊ ዕድገት ማገድ ይደርሳል።

የልምድ ኃጢአትን በብዙ ነገሮች ልንመስለው እንችላለን።

- በጥንጣን ይመስላል። ጥንጣን ጥቃቅን ፍጥረታት ሆነው ከብዛታቸው የተነሳ ትልቁን ግንድ በርብረው ባዶ ያደርጉታል፤ የልምድ ኃጢአትም ሲበዛና ሲደጋገም መንፈሳዊ ሕይወትን በርብሮ ባዶ ያስቀራል። ስለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ “የሚቆም የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ” ያለው።
- በምስጥ ይመስላል። ምስጦች ጥቃቅን ፍጥረት ሆነው ከመብዛታቸው የተነሳ አንድን ተክል ሥሩን ይቆርጡና በቁሙ ያደርቁታል፤ የልምድ ኃጢአትም በተመሳሳይ መንገድ ቀስ በቀስ መንፈሳዊ በረከትን በማሳጣት ከጊዜ በኋላ ማድረቁ አይቀርም።
- በነቀዝ ይመስላል። ነቀዞች ጥቃቅን ፍጥረታት ናቸው፤ ነገር ግን ሙሉ የጐተራን እህል በልተው ባዶውን ያስቀሩታል፤ ነቀዝ ያገኘውን እህል መልሰው ቢዘሩት አይበቅልም ገለባ ብቻ ነው የሚቀረው። የልምድ ኃጢአት ሲበዛ እንዲሁ ፍሬ የሌለው ገለባ ብቻ ያደርጋል። በጊዜው ያልተነቀለ አረም ሥሩን ከሰደደ በኋላ ለመንቀል ያስችግራል፤ ላዩን ተቆርጦ ቢተውት ተመልሶ ማቆጥቆጡ አይቀርም። ከጅምሩ ያልተገታን ልምድ በቀላሉ ለማቆም ያስችግራል። “ሰውነትን ለሥጋዊ ነገር ማስለመድ ለጥቂት ይጠቅማልና እግዚአብሔርን መምሰል ግን የአሁንና የሚመጣው ሕይወት ተስፋ ስላለው ለነገር ሁሉ ይጠቅማል” (1ጢሞ. 4:8)።

3. በደልን መቁጠር

መንፈሳዊ ሕይወትን ከማደግ ከሚያግደው ዋና ነገር ውስጥ አንዱ በደልን መቁጠር ነው። ብዙ ክርስቲያኖች ሌሎችን ላለመበደል ይጠነቀቃሉ፤ ነገር ግን በሰዎች እንዳይጎዱ ራሳቸውን አይጠብቁም። ይህም በደልን መቁጠር እንዴት እንደሚፈጠር አለማወቅ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ሲልካቸው “እንደ እባብ ልባዎች እንደ እርግብ የዋሆች ሁኑ” አለ (ማቴ. 10:16)። እባብ ብልህ የተባለበት ምክንያት ራሱ እንዳይመታ ስለሚጠነቀቅ ነው። ቀጥሎ “ከሰዎች ተጠበቁ” አለ (ማቴ. 10:18)። የራስን መንፈሳዊ ሕይወት ለመጠበቅ በሰዎች ላይ ክፉ አለማሰብና ክፉ አለማድረግ ብቻ በቂ አይደለም፤ እራስንም ከሰዎች መጠበቅ

ያስፈልጋል፤ ምክንያቱም ቂምን የምናተርፈው ሰዎች በሚያደርሱብን ጉዳት ነው።

ከሰዎች ጋር ያለን ሁኔታ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ይነካል። ሰውነታችንን ከሚያቆስል ነገር ራሳችንን መጠበቅ እንዳለብን ሁሉ እንዲሁ ደግሞ ህሊናችንን ከሚያቆስል ነገር ራሳችንን መጠበቅ አለብን። ሐዋርያው ጳውሎስ ለፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች “ከውሾች ተጠበቁ ከክፉዎች ሠራተኞች ተጠበቁ” አላቸው (ፊልጵ. 3:2)። ከሚናከሱ ውሾች ካልተጠነቀቁ ተነክሰን እንደማለን፤ እንዲሁም ከክፉ ሰዎች ካልተጠነቀቁን ሕሊናችንን ቆስለን እንደማለን። የህሊና ቁስል የሚያተርፈው ጠባሳ ቂምንነትን ነው። በህሊና ቆስሎ በመንፈሳዊ ሕይወት ለማደግ እጅግ አዲጋች ነው። “ታሞ ከመማቀቅ አስቀድሞ መጠነቀቅ” የሚባለውንም የአባቶች ምክር ብንጠቀምበት በዚህ ረገድ ይረዳናል።

4. መንፈስ ቅዱስን አለመታዘዝ

ብዙ ጊዜ በተቻለ መጠን የእግዚአብሔርን ቃል ለመጠበቅ ጥረት እናደርጋለን፤ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን በሕይወታችን መታዘዝ አንለማመድ ይሆናል። መንፈስ ቅዱስ በእኛ የሚኖረው ሊያስተምረን፤ ሊመክረን፤ ሊመራን ጭምር ነው (ዮሐ. 16:12-15)። ስለዚህም በውስጣችን ሲናገር ምላሽ መስጠት አለብን፤ ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ ሊጠቀምብን የሚችለው በውስጣችን ድምጹን ሰምተን ስንታዘዝ ነው። ለመንፈስ ቅዱስ ምላሽ አለመስጠትና አለመታዘዝ እርሱን ማሳዘንና ማስመረር ይሆናል (ዕብ. 3:7፤ ኤፌ. 4:30)።

መንፈስ ቅዱስን ላለመታዘዝ የሚያደርስን አንዱ ምክንያት ድምፁን አለመለየት ሊሆን ይችላል። የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ መለየት ከመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት ጋር አብሮ የሚመጣ መሆኑን ቀደም ሲል አይተናል። ለመንፈስ ቅዱስ ድምፅ ባዕድ ሆኖ መቀመጥ ደግሞ መንፈሳዊ ሕይወትን ከማደግ ያግዳል። መንፈስ ቅዱስ ሁል ጊዜ ካለንበት ሥፍራ ወደሚቀጥለው ደረጃ ሊያሳድገን ይፈልጋል፤ ድምፁን አለመስማትና አለመታዘዝ በመንፈሳዊ ሕይወትና በአገልግሎት ከማደግ እንደሚከለክለን አውቀን የመንፈስ ቅዱስን ምሪት መለማመድ ይኖርብናል (ሮሜ 8:14)።

5. የእግዚአብሔርን ክብር መጋራት

ከምዕመናን ይልቅ የእግዚአብሔርን ክብር ለመጋራት የሚፈተኑት በመድረክ ላይ የሚታዩ አገልጋዮች ሊሆኑ ይችላሉ። እግዚአብሔር ክብሩን ለመግለጽና ቤተ ክርስቲያን እንድትታነጽ ድንቅና ታምራትን ያደርጋል፤ ጉባኤን ይባርካል። በዚህን ጊዜ የመድረክ አገልጋይ የሆነው ክርስቲያን የተገለጸውን የእግዚአብሔርን ክብር ከራሱ ጋር በማያያዝ በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ ዋና ርዕስ ሆኖ እንዲቀርብ ይፈልጋል።

እግዚአብሔር ያደረገውን ነገር ሁሉ መግለጽ ተገቢ ቢሆንም ማስታወቂያ ሆኖ እንዳይቀርብ መጠንቀቂያ እጅግ አስፈላጊ ነው። ዝና እንዲኖረን፤ ታዋቂዎች እንድንሆን፤ በሰዎች ዘንድ ተቀባይነት እንድናገኝ ብሎ እግዚአብሔር የሚያደርገው ነገር የለም። ስለ ስሙ መዋረድንና መከራን ለመቀበል ፈቃደኞች ከሆንን ዝናም፤ ክብርም እላይ ይጠብቀናል። “አብረንም ደግሞ እንድንከብር አብረን መከራ ብንቀበል ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን” ይላል (ሮሜ 8:17)። በተጨማሪም በራዕይ 3:5 “ድል የነሳው በአባቴና በመላእክቱም ፊት ለስሙ እመሰክርለታለሁ” ይላል።

በእግዚአብሔር በማመካከት ዝናንና ክብርን ፍለጋ የሚደረግ ነገር ሁሉ ሌብነት ነው። ስለሆነም እግዚአብሔር ክብሩ እንዲገለጽ የሰጠውን መቅረዝ ከሥፍራው መውሰድ ይችላል። ለእግዚአብሔር የሚገባውን ለራስ ጥቅም ማዋል ሌብነት አይደለም ብሎ የሚከራከር አገልጋይ አይኖርም። ነገር ግን “ለእግዚአብሔር ክብር እንዲሆን ነው” እየተባለ ለእግዚአብሔር መዋል የሚገባውን ክብር መጋራት በብዙዎች ዘንድ የተለመደ ሆኗል። በሐዋርያትም ዘመን እንደዚህ ዓይነት አገልጋዮች መኖራቸውን ሐዋርያው ጳውሎስ አልሸሸገም (2ቆሮ. 10:12)። በዚህ የሚፈተን አገልጋይ ነቅቶ ንስሐ በመግባት ራሱን ካላስተካከለ መንፈሳዊ ዕድገቱን ማቆሙ አይቀርም።

6. የዚህ ዓለም የባለ ጠግነት አሳብ

“በእሾህ መካከል የተዘራውም ይህ ቃሉን የማሰማ ነው የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል ቃሉን ያንቃል የማያፈራም ይሆናል” (ማቴ. 13:22)። ጌታ የዘራውን ምሳሌ የተናገረው ምን ሊያስተምር እንደሆነ ለማንም ክርስቲያን ግልጽ ነው።

ይህ ምሳሌ ታሉን ሰምተው የተቀበሉትን ክርስቲያኖች የሚመለከት ነው። በተለይ በእሾህ መካከል የወደቀውን ዘር ምሳሌ ልብ ብለን ብናይ የተዘራው ዘር ፍሬ እንዳያፈራ እሾህ አንቆት እንዳስቀረው ሁሉ በዚህ ዓለም የባለጠግነት አሳብ የሚያዙ ክርስቲያኖች ሕይወታቸው ማደግና ማፍራት እንደማይችል ያሳያል። በባለጠግነት ምኞት የተያዘ ሰው ሸክሙ የከበደ መንገዱም የማይደረስበት እሩቅ አገር የሚሄድን ሰው ይመስላል። ንጉሡ ሰሎሞን ሰውን ደስ የሚያሰኝና እርካታ የሚሰጥ ነገር ካለ መርምሮ ለማግኘት ብዙ እንደጣረ ይናገራል።

የተለያዩ ውብ የሆኑ መኖሪያ ቤቶችን ሠራ፤ ዛፎችንና የተለያዩ ፍሬ የሚሰጡትን አትክልቶች በማስተክል አካባቢው ገነት እስኪመስል ድረስ አደረገ፤ ዛፎችን ለማጣጣት መስኖዎችንና ግድቦችን አሠራ፤ ወንዶችንና ሴቶች ሠራተኞችን በብዛት ቀጠረ፤ የፍየል የበግና የከብት መንጋን አረባ፤ ይህ ሁሉ እርካታ የሚሰጥ ሆኖ አላገኘውም፤ ቀጥሎም ብዙ ወርቅና ብርን አከማቸ፤ በአገር ውስጥ አሉ የተባሉትን ድምጾችን ዘፋኞችን አዘጋጀ፤ ብዙ ሴቶችንም አገባ፤ ዓይኑ ያየውን ነገር ሁሉ ሰበሰበ ነገር ግን ዘላቂ ሰላምና ደስታን ሊሰጡት አልቻሉም፤ ይህን ካደረገ በኋላ ሁሉም ዋጋቢስና ነፋስን እንደመከተል ነው ብሎ ደመደመ (መክ. 2:1-11)። ይህንን ክፍል ያላነበበ ክርስቲያን የለም፤ ነገር ግን ይህንን በማድረግ ነፋስን ለመጨበጥ የሚሮጥ ሰው ብዙ ነው፤ ይህ ደግሞ እጅግ ሞኝነት ነው፤ ለዚህም ነው ጌታ የባለጠግነት መታለል ያለው (ማቴ. 13:22)።

ሰው በማግኘት ለምን አይረከም? ምክንያቱም ሰው ሕይወቱ እንደ እንስሳ በምድር ተወስኖ የሚቀር አይደለም፤ ሰማያዊ ወይም መንፈሳዊ ክፍል አለው፤ ያ መንፈሳዊ ክፍል በዚህ ምድራዊ ነገር ሊሞላና ሊረካ አይችልም፤ ፍጹም የሆነውን ይፈልጋል። ያ ፍጹም የሆነው ደግሞ ሰማያዊ ነው። ስለዚህ ሰው ሰማያዊውን በረከት በሙላት ሲያገኝ ሕይወቱ ያርፋል፤ አለበለዚያ ዕድሜ ልኩን እየተታለለ ይኖራል።

እግዚአብሔር የሰው ምድራዊ ምኞት በምድራዊ ነገር እንደማይሞላ ስላወቀ ሰማያዊውን በረከት አዘጋጀለት “በክርስቶስ በሰማያዊ ሥፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የእያሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ” (ኤፌ. 1:3)። የሰው ሁሉ ችግር ማጣት ሳይሆን ችግሩ ምኞቱ ነው፤ ምኞቱ የሞተለት

የችግረኝነት ስሜት አይሰማውም፤ ሰው ግን በምኞቱ ሲሞላ “ማጣት” ይሰማዋል፤ የተመኘውን ሲያገኝ ሌላ ምኞት ይቀጥላል፤ አንድ ከተማ ለአንድ ሰው ቢሰጠውም ምኞት አይቆምም። ስለዚህ ከችግረኝነት ለመላቀቅ የሚያስፈልገው ማግኘት ሳይሆን ከምኞት መላቀቅ ነው።

ከዚህ የሚያሳርፈን ምን እንደሆነ ጌታ ስላወቀ “ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ” ብሎ ይጋብዛል (ዮሐ. 7:37)። ደግሞም “መንፈስና መሸራይቱም፡- ና ይላሉ። የሚሰማም፡- ና ይበል። የተጠማም ይምጣ፤ የወደደም የሕይወትን ውኃ እንዲያው ይውሰድ” (ራዕ. 22:17)።

ሰው ግን ይህንን ስላልተገነዘበ በውስጡ ያለውን ምኞት በዚህ ዓለም ባለጠግነት ሊሞላ ሊጥር አልሞላ እያለው እየባዘነ ይኖራል (ኤፌ. 2:13)። መንፈሳዊን በረከት አብዝተው መፈለግ ትተው ምኞታቸውን በዚህ ዓለም ባለጠግነት ሊሞሉ ሊጥሩ ባዶነት ይሰማቸውና በሰይጣን ወጥመድ ሊያዙ ይችላሉ (1ጢሞ. 6:9)።

እውነተኛ ሰላምና እርካታ በምድራዊ ነገር የሚገኝበት ቢሆን ኖሮ የአሁኑ ዘመን ሰዎች በደረሰበትና በነገሩን ነበር። የዚህ ዓለም ተመራማሪዎች ለዚህ ዓለም ያበረከታቸው ብዙ ጠቃሚ ነገሮች ቢኖሩም፤ ለአንድ ሰው እንኳን የሚሆን ሰላምና እርካታ የሚሰጥን የሕይወት ውኃ ሊያገኙ አልቻሉም። ምክንያቱም የሕይወት ውኃ ምንጭ የሚገኘው አንድ ቦታ ብቻ ነው (ዮሐ. 7:37)።

ክርስቲያን በመታለል ከእግዚአብሔር ጋር የሚጣለበት መንገድ በዚህ ዓለም ምኞት በመያዝ ነው (ሮሜ 8:7፤ 1ዮሐ. 2:15-16)። ብዙ ክርስቲያኖች የሚታለሉትም ደግሞ ለእግዚአብሔር ባለጠጋዎች ሊሆኑ ስለሚፈልጉ ነው። ብዙ ገንዘብ ባገኝ ለእግዚአብሔር እሰጣለሁ ብለው ያስባሉ። ነገር ግን ማንም ሰው በባለጠግነቱ የእግዚአብሔርን ጉድለት አይሞላም፤ ድሃም በመሆን ከለጋስነት አያስቀርም። እግዚአብሔርን የሚያስደስተው የምንሰጠው መጠን ሳይሆን በደስታ መስጠታችን ነው (2ቆሮ. 9:7)።

የመቄዶንያ ክርስቲያኖች እጅግ ድሆች እንደነበሩ ሐዋርያው ጳውሎስ ይመሰክራል። ነገር ግን ሌሎች ወገኖቻቸውን ለመርዳት እርሱን አጥብቀው ይለምኑት ስለነበር አስደንቆታል።

ምንም እንኳን እጅግ ድሆች ቢሆኑም ለወገኖቻቸው ያደረጉት ልግስና እጅግ የበዛ ነበር (2ቆሮ. 8:1-4)።

በዚህ ዓለም ባለጠጋ ለመሆኑ የሚመኙ የሚያዙበት ወጥመድ እንደሚበዛ ሐዋርያው ጳውሎስ ለጠሞቱዎስ ሲጽፍለት እንዲህ አለ “ዳሩ ግን ባለጠነች ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋትና በመፍረስ ሰዎችን በሚያስምጥና በሚያስንፍ በሚነጻም በብዙ ምኞትና በፈተና በወጥመድም ይወድቃሉ” (1ጢሞ. 6:9)። ይቀጥልና “እንተ ግን የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ከዚህ ሽሽ፣ ጽድቅንና እግዚአብሔርን መምሰል እምነትንም፣ ፍቅርንም፣ መጽናትንም፣ የዋህነትንም ተከታተል” ይላል (1ጢሞ. 6:11)።

ዲያብሎስ የዚህ ዓለም አምላክና ነገር እንደሆነ ተጽፏል (ዮሐ. 12:31፣ 12:31፣ 16:11፣ 2ቆሮ. 4:4)። ይህ ማለት ዲያብሎስ ይህንን ዓለም እንዲያስተዳድር ተሰጥቶታል ማለት አይደለም። ነገር ግን የዚህን ዓለም ሰዎች በምድራዊ ነገር አእምሮቻቸውን እንደሚገባ ለመግለጽ ነው (ራዕ. 12:9)። ስለዚህ በዚህ ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል የሚነጻ ክርስቲያን በሰይጣን ወጥመድ ፈጥኖ መያዙ አይቀርም። በዚህ መንገድ ጌታንም ሊሸነግል ታጥቶት ነበር (ማቴ. 4:4)።

ሰይጣን የእግዚአብሔርን ልጆች ኃይሉን ተጠቅሞ ሊይዛቸው አይችልም። ነገር ግን የዚህን ዓለም ክብርና ባለጠግነት በማሳየት ዝንጉ የሆኑትን በወጥመድ እንዲገቡ መሸነገልና ማታለል ይችላል። ለዚህም ነው “የዲያብሎስ ሽንገላ ትቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ ልበሱ” ተብሎ የተገረፈን (ኤፌ. 6:11)። በሌላም ሥፍራ “በመጠን ኑሩ ንቁም ባላጋራችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሳ አንበሳ ይሠራል” ይላል (1ጴጥ. 5:8)። ስለዚህ በመጠን መኖርን የማይፈቅዱትን ክርስቲያኖች ዲያብሎስ የዚህን ዓለም ክብርና ባለጠግነት እያሳየ እንዲባዝኑ በማድረግ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲዳከሙ ያደርጋቸዋል። እንተ ግን የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ከዚህ ሽሽ፣ ምኞት ማቆሚያ የለውምና።

7. በእግዚአብሔር ላይ ማጥረምረም

“ከእነርሱም አንዳንዶቹ እንዳንጎራጎሩ በሚያጠፋውም እንደጠፋ አታንጎራጉ” (1ቆሮ. 10:10)። “የጎመጁ ሕዝብ በዚያ ተቀብረዋልና፤ የዚያ ሥፍራ ስም የምኞት መቃብር ተብሎ ተጠራ” (ዘኁ. 11:34)።

ሰው በእግዚአብሔር ላይ ለምን ያጥረመርማል? በእግዚአብሔር ላይስ የሚያጥረመርም እንዴት ዓይነት ሕዝብ ነው? ብንል በእግዚአብሔር ላይ የሚያጥረመርም እግዚአብሔርን የሚያውቅ ሕዝብ ሆኖ እናገኘዋለን። እግዚአብሔርን የማያውቅ ሕዝብ እግዚአብሔር ለእርሱ ምኑም እንዳይደለ ያስባልና በእግዚአብሔር ላይ ሊያጥረመርም አይችልም። እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ላይ ሊያጥረመርሙ የቻሉት ሰላወቁት ነው። ከባርነትና ከታላቅ መከራ ሲያድናቸው አይተውታል። ይሁን እንጂ በእግዚአብሔር ላይ ማጥረምረም የሚያስችላቸው መብት አልነበራቸውም፤ እርሱም ያዳናቸው ከታላቅ ምህረቱና ከቸርነቱ የተነሳ እንጂ ማድረግ የሚገባቸውን ነገር አድርገው አይደለም። በተመሳሳይ መልኩ በአሁኑም ጊዜ በእግዚአብሔር ላይ የሚያጥረመርሙ የእርሱን ምህረትና ማዳን ያዩና የተለማመዱ ሰዎች ብቻ ናቸው። ሆኖም እግዚአብሔርን የሚያውቁ ሰዎች ለምን በእግዚአብሔር ላይ ያጥረመርማሉ? ብለን ብንጠይቅ ሦስት የተለያዩ ሁኔታዎች መኖራቸውን እንደርስበታለን።

ሀ. ጸጸት ነው።

ለጸጸት ምክንያት የሚሆኑን ብዙ የተለያዩ ምክንያቶች ሊኖሩ ይችላሉ። ምናልባት ስለ ጌታ ብለን ጊዜያዊና ምድራዊ የሆኑ ለ/ግ/ የሚጠቀሙንን ነገሮች ትተን ሊሆን ይችላል (ማር. 10:29-30፣ ዕብ. 10:34-36)። እነዚህን ነገሮች ሰይጣን ወደ አእምሯችን እያመጣ ሊፈትን ይሻል፤ “ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል፤ ደግሞ የታጠበች እርያ በጭቃ ለመንከባለል ትመለሳለች” የሚለው ቃል ረስተን እንጸጸት ይሆናል (2ጴጥ. 2:22)። በዚህን ጊዜ ከዕድገታችን አንድ እርምጃ ወደ ጓላ መራመድ ጀመርን ማለት ነው። ውሻ ወደትፋቱ ሲመለስ አይቀፈውም። እኛ ሰዎች ግን ውሻ ወደትፋቱ ሲመለስ ስናይ ይቀፈናል። በተመሳሳይ ሁኔታ ሰዎች ወደቀድሞ ሁኔታቸው ሲመለሱ አይፀዩት ይሆናል። እግዚአብሔር ደግሞ ልጆቹ ወደቀድሞ ተግባራቸው ሲመለሱ ሲያይ መፀዩና ብቻ ሳይሆን

እጅግ በጣም ያዝናል። ለዚህ ነው “ውሻ ወደትፋቱ ይመለሳል፤ የታጠበችም እርያ በጭቃ ለመንከባለል ትመለሳለች” የተባለው ምሳሌ እንደማስጠንቀቂያ የተፃፈልን (2ኛጥ. 2:22)።

ለ. እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋ ሲዘገይብን፡-
“የምትዘገይ ተስፋ ልብን ታሳዝናለች” (ምሳ. 13:12)። እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋ የሚዘገይበት ብዙ ምክንያቶች ቢኖሩም እግዚአብሔርም እምነታችንን ለማሳደግ አንዳንዴ ያዘገይብናል።

በእኛ ግምት እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋ ቶሎ ሲፈጸም እምነታችን የሚጨመርና የሚያድግ ይመስለናል። እግዚአብሔር የተናገረንን ወዲያው ሲፈጽመው ማየት ጊዜያዊ አድናቆት ይሰጠን ይሆናል እንጂ እምነትን አይጨምርልንም። እግዚአብሔር አብርሃምን እንዴት በእምነት እንዳሳደገው ብናይ ትልቅ ትምህርት እናገኛለን።

እግዚአብሔር ለአብርሃም ልጅ እንደሚሰጠውና በልጁም አማካይነት ዘሩን እንደሚያበዛ ተናግሮት ነበር(ዘፍ. 12:12፤ 15:1-7)። እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ ከሃያ አምስት ዓመት በላይ ዘገየበት፤ በዚህም ምክንያት አብርሃም በሳራ ምክር የራሱን የሥጋ እርምጃ ወሰደና እስማኤል ተወለደ (ዘፍ. 16:1-3፤ ገላ. 4:28-29)። ነገር ግን ሳራ መወለድ በማትችልበት ዕድሜ እግዚአብሔር እንደሰጠው የተስፋ ቃል ይስሐቅን ወለደች፤ ይስሐቅ ካደገ በኋላ እግዚአብሔር አብርሃምን “ልጅህን ሰዋልኝ” ብሎ ፈተነው (ዘፍ. 22:1-22)። አብርሃም ሳይጠራጠርና ሳያጥረመርም ይስሐቅን ለመስዋት አቀረበ፤ እዚህ ጋር ልብ ብለን እንድናስበው የምፈልገው ነገር አለ። አብርሃም ይህንን እርምጃ ለመውሰድ የቻለው ምን አስቦ ነው? ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንረዳው አብርሃም ይህንን እርምጃ ለመውሰድ የቻለው እግዚአብሔር ይስሐቅን ከሙታን እንኳን አስነሳቶ ሕዝብ ሊያደርገው ይችላል ብሎ ነው (ዕብ. 11:17-19)። የይስሐቅ መወለድ ከተፈጥሮ ሕግ በላይ በእግዚአብሔር ተዓምር እንደሆነ አይቷልና።

አብርሃም ልጅ እንደሚወልድ ተስፋ በተሰጠው በእንደኛውና በሁለተኛው ዓመት ልጅ ወልዶ ቢሆን ኖሮ የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ነው በማለት ትልቅ እምነት ላይሆንለት ይችላል። ምክንያቱም ልጅ መውለድ የተፈጥሮ ሕግ መሆኑን ያውቃልና። ስለሆነም በዚህን ጊዜ ልጅህን ሰዋልኝ ቢለው ምናልባት

እግዚአብሔርን ስለሚፈራ ለመስዋዕት ያቀርበው ይሆናል፤ ይሁን እንጂ ይስሃቅ ከሙታን ተነስቶ ታላቅ ሕዝብ ሊሆን ይችላል የሚል እምነት ላያድርበት ይችላል። እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ ዘግይቶ ቢደርስም እግዚአብሔር ከተፈጥሮ ሕግ በላይ ሆኖ ሰላየው ከሙታን እንኳን አስነሳቶ የገባውን ቃል ሊፈጽም ይችላል ብሎ ይስሐቅን አቀረበ። የነሙሴን፣ የነዮሴፍን፣ የነዳዊትን ታሪክ ብንመረምር በዚህ ሁኔታ ተፈትነው በእምነታቸው እንዳደጉና እንደተመሰገኑ እናያለን (ሐዋ. 7:22-37 ፣ ዘፍ. 37:5-36፣ 1ሳሙ. 16:1-2፣ 20:1-3 ፣ 2ሳሙ. 2:4፣ 5:3)።

በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖች ግን ችኩልነት ያጠቃናል (2ጢሞ. 3:4)፤ እግዚአብሔርን ተስፋ አድርገን መጠበቅ ብዙ ጊዜ አይሆንልንም። በመጨረሻው ዘመን ስላለነው ጌታ ሲናገር እንዲህ ብሏል “ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆንን?” (ሉቃ. 18:8)። ስለዚህ ብዙ ጊዜ ታግሶ ከእግዚአብሔር ጋር በእምነት መሄድ ያቅተንና እናጥረመርማለን። እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠበቅ ሰው ግን የተባረከ ነው (ኢሳ. 30:18)። “በለሱን የጠበቀ ፍሬዋን ይበላል፤ ጌታውንም የሚጠብቅ ይከብራል” (ምሳ. 27:18)።

ሐ. የምንፈልገው ነገር ሳይሳካ ሲቀር፡-
በኑሯችን ስንቸገር፣ በህመም ስንሰቃይ፣ በብሶት እንሞላና በእግዚአብሔር ላይ ማጥረምረም እንጀምራለን። ይህንን ባሕርይ ያዳበርነው ከወላጆቻችን ጋር በነበረን ሁኔታ ሊሆን ይችላል። ልጆች ሳለን መልካም ነገር ከወላጆቻችን ይደረግልናል። የሚቸግረንና የሚጎድለን ነገር ሲኖር ደግሞ በማልቀስና በማጥረምረም ወደ ወላጆቻችን ስንቀርብ ወላጆቻችንም እኛን ዝም ለማሰኘት የጠየቅነውን ያደርጉልን ይሆናል። በዚህ ሁኔታ ሰላደግን እራሳችንንም ችለን መኖር ስንጀምር በዚሁ መልኩ ወደ አለቆቻችንና ወደ ባለ ሥልጣናት በመቅረብ ብሶትና ማጥረምረም ስናበዛ ጉዳያችን ይፈጸም ይሆናል። ችግርና ፈተና ሲበዛብን ወደ እግዚአብሔርም በማጥረምረም የምንቀርበው ከዚህ ተነስተን ነው። እግዚአብሔርን በመልካምነቱ ብዙ ጊዜ ሰላየነው ችግርና ፈተና ሲበዛብን ብሶታችንንም ደጋግመን በመግለጽ ዘንበል እንዲልልን እንፈልጋለን። ይህ መንገድ ከሰዎች ጋር ባለን ሁኔታ ይሰራ ይሆናል፤ ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ሁኔታ ግን አያስኬደንም።

እግዚአብሔር ሩገሩን አባት ስለሆነ ብሶትና ማጥረምረማችን አይሰማማውም፤ ስለሆነም ብሶት ስናበዛና ማጥረምረም ስንጀምር በመካከላችን ክፍተት ይፈጠራል፤ ከዚያም ዕድገታችን ማቆም ይጀምራል። ማጥረምረም እግዚአብሔርን ያስቆጣዋል እንጂ ሩገሩን አያደርገውም፤ “ከእነርሱ አንዳንዶቹ እንዳጥረመረሙና በአጥፊውም እንደጠፉ እናንተም አታጥረምረሙ። ይህ ሁሉ ነገር የደረሰባቸው ለእኛ የማስጠንቀቂያ ምሳሌ እንዲሆን ነው፤ የተጻፈውም በዘመናት መጨረሻ ላይ ለምንገኘው ለእኛ ትምህርት እንዲሆን ነው” ይላል (1ቆሮ. 10:10-11)። የ1980 ዓ.ም. ትርጉም።

እንደ ሰው እኔ የማጥረመርመው የደረሰብኝ ጉዳት ትልቅ ስለሆነ እግዚአብሔር በጊዜው ስላልደረሰልኝ ነው ሊል ይችል ይሆናል። እስራኤላውያን ያጥረመረሙት እጅግ በቸገራቸውና የሚያደርጉት ባጡ ጊዜ እንደነበር መዘንጋት የለብንም። ሆኖም በማጥረምረማቸው ቀጣቸው (ዘጸ. 17:1-2፣ ዘኁ. 14:26-29)። ስለዚህ እኛም በእግዚአብሔር ላይ ለማጥረምረም ችግራችንን ምክንያት ልናደርግ አንችልም፤ በዚህ ሁኔታ ብዙዎቻችን ተቃለናል። የእግዚአብሔርን ማዳን ለማየት ከፈለግን ማድረግ ያለብን በምስጋና ሆነን ወደ እርሱ መቅረብ ነው። “ምስጋና የሚሰጥልኝ ያከብረኛል የእግዚአብሔርን ማዳን ለእርሱ የማሳይበት መንገድ በዚህ አለ” ይላል (መገ. 49:23)።

ለዚህ ትልቅ ማስረጃ የሚሆንን የጳውሎስና የሲላስ ልምምድ ነው፤ እነርሱ ወንጌልን ሊሰብኩ በመንፈስ ቅዱስ ተልከው ሳለ ትልቅ መከራ ደረሰባቸው። ልብሳቸውን ተገፈው፣ በበትር ተደብደበው፣ በውኃ ጥፋለው፣ ከግንድ ጋር ተጠርቀው ታሰሩ። በደረሰባቸው መከራ እንደ ሰው አስተሳሰብ ማጥረምረም ነበረባቸው፤ እነርሱ ግን በዜማ እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ጀመር፤ በዚህን ጊዜ የውኃው ቤት እስኪናወጥ በሮቹም እስኪከፈቱ ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ሆነ (ሐዋ. 16:22-27)። ጳውሎስና ሲላስ በደረሰባቸው መከራ ቢያጥረመረሙ ኖሮ ይህንን የሚመስል የእግዚአብሔር ታላቅ ተዓምር ማየት ባልቻሉም ነበር። ማጥረምረም ስንጀምር ከእግዚአብሔር ፊት በማፈግፈግ ላይ መሆናችንን መገንዘብ ይኖርብናል። ስለዚህ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማደግ ከፈለግን ከማጥረምረም ሕይወት መመለስ አለብን።

እንግዲህ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንዳናድግ ወጥመድ ከሆኑብን ነገሮች አምልጠን በማያቋርጥ ሁኔታ ማደግ የሚያስችለን ምን

ይሆን? ብለን መጠየቅ ይገባናል። በመጀመሪያ ለመንፈሳዊ ዕድገት ስለሚጠቅሙን መንፈሳዊ ልምምዶች ያየነውን ማስታወስ የግድ አስፈላጊ ነው። እነዚያን መንፈሳዊ ልምምዶች አጥብቀን የምንለማመዳቸው ከሆነ የመንፈስ ቅዱስ እሳት በሕይወታችን መቀጣጠል ይጀምራል።

በመንፈስ ቅዱስ እሳት ውስጥ ሆኖ በእግዚአብሔር ላይ ማጥረምረም የማይቻል ነው። ግብዝነት፣ ቂምና ጥላቻ፣ የልምምድ ጋጠአቶች በአጠቃላይ በዚህ ምዕራፍ ያየናቸው እንቅፋቶች ሁሉ እሳት እንዳገኛቸው ገለባ ይሆናሉ። ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ “በመንፈስ የምትቃጠሉ ሁኑ” ይላል (ሮሜ 12:1)። በመንፈስ ቅዱስ እሳት የተቀጣጠለ ክርስቲያን በሥጋዊ ስሜት አይሸነፍም (ገላ. 5:16)። ሁለንተናው በእሳት የተቀጣጠለ ግንድ የሚሰማው የእሳቱ ስሜት ነው፤ እንዲሁም በመንፈስ ቅዱስ እሳት የተቀጣጠለ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ስሜት ይሞላል። ስለዚህ የራስን ክብር ከመፈለግ ይልቅ ክርስቶስን ለማክበር ራስን ዝቅ ለማድረግ አይቸገርም (ዮሐ. 15:19፣ 1ቆሮ. 12:1-3)። በመንፈስ ቅዱስ የተቀጣጠለ ክርስቲያን ከጥላቻ ይልቅ ፍቅር ይሞላዋል፤ ከሃዘን ይልቅ ያስታ ያበዛል፤ ችኮላን በትዕግስት ይተካል፤ ትዕቢት ለየሞህነት ሥፍራ ይለቃል፤ በአጠቃላይ ሕይወቱን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ይሞላዋል። በውኃ ፈሳሾች ዳር እንደተተከለች ፍሬዋንም በጊዜው እንደምትሰጥ ቅጠልዋም እንደማይረገፍ ዛፍ ይሆናል (መገ. 1:3)።

VI. በክርስቲና ሕይወት ለማደግ እንቅፋት የሚሆኑብን ነገሮች

1. ክርስቲያን ደጋግሞ ኃጢአት ሲያደርግ በምን መንገድ ላይ ያለ ይመስልሃል?
2. በክርስቲና ሕይወት ውስጥ እያለን እንደሚገባ ለማደግ እንዳንችል እንቅፋት ሊሆኑብን የሚችሉ ነገሮች ምንድን ናቸው?
3. የልምድ ኃጢአት አጀማመሩ እንዴት ነው?
4. በደልን መቁጠር ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነታችንን ሊነካ ስልሚችል ምን ማድረግ አለብን?
5. ሕሊናችን እንዳያድፍ ሰዎችን ላለመጉዳት መጠንቀቅ ብቻ በቂ ሊሆን ይችላልን? በቂ ካልሆነ በተጨማሪ ምን ማድረግ ይጠበቅብናል? ከሌሎችም ጋር ተወያይበት።
6. ብዙ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን አለመታዘዛቸው ምክንያቱ ምን ሊሆን ይችላል? ተወያይበት።
7. በመድረክ የሚያገለግሉ አገልጋዮች የእግዚአብሔርን ክብር የሚጋሩት ምን በማድረግ ነው?
8. ከክርስቶስ ጋር ለመውረስ የመረጠ አገልጋይ መወሰን ያለበት ነገር ምንድን ነው?
9. የዚህ ዓለም የባለጠግነት ኃሳብ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንዳናድግ ማነቆ ሊሆንብን የሚችለው እንዴት ነው? ተወያይበት።
10. ምኞት እስካለ ድረስ የችግረኝነት ስሜት መፈጠሩ አይቀርም፤ ከችግረኝነት ስሜት ለማምለጥ መፍትሄው ምንድን ነው? ተወያይበት።
11. በእግዚአብሔር ፊት ለጋስ ለመሆን ባለጠጋ መሆን ያስፈልጋል ብለህ ታስባለህ? ከሌሎች ጋር ተወያይበት።
12. እግዚአብሔር ባለጠግነት እንዲሰማን ምን አደረገ? ኤፌ. 1:3 ተመልከት።
13. ዲያብሎስ የዚህ ዓለም ገዢ የተባለበት ምክንያት ምን በማድረግ ነው? በዚህ ረገድ ክርስቲያን በስይጣን ወጥመድ እንዳይያዝ የሐዋርያው ጳውሎስ ምክር ምንድን ነው? (1ጢሞ. 6:9-11) ተመልከት።
14. እግዚአብሔር የሰጠንን ተስፋ ማዘግየቱ ለጥቅማችን ስለመሆኑ አብርሃምን ከገጠመው ተሞክሮ ምን ትማራለህ? ተወያይበት።
15. የማጉረምረምን ልምድ ያካበትነው እንዴት ነው?
16. ማጉረምረም እግዚአብሔርን የሚያስቆጣው ለምንድን ነው?

VII. የታማኝ ክርስቲያን ዋጋ

“እነሆ በቶሎ እመጣለሁ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍል ዘንድ ዋጋዬ ከእኔ ጋር አለ” (ራዕ. 22:21)። ከጌታ እጅ ደመወዙን ለመቀበል የሚዘጋጅ ክርስቲያን ሕይወቱን በጥንቃቄ መጠበቅ ይኖርበታል። “ሙሉ ደመወዝን እንድትቀበሉ እንጂ የሠራችሁትን እንዳታጠፉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ” (2ዮሐ. 8)።

ጌታ ሲገለጥና ሁላችንም በፊቱ ስንሰበሰብ ሁለት የተለያዩ ነገር ሲገጥመን ይችላል፤ አንደኛው በክፉ ሥራችን መገሰጽ ሊሆን ሁለተኛው በታማኝነትና በመልካም ሥራችን የተዘጋጀልንን ደመወዝን መቀበል ይሆናል። ስለዚህም ሐዋርያው ጳውሎስ “መልካም ቢሆን ወይም ክፉ እንዳደረገ እያንዳንዱ በሥጋው የተሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ በፍርድ ወንበር ፊት ልንገለጥ ይገባናልና” ይላል (2ቆሮ. 5:10)፤ በተጨማሪም (ሮሜ 14:10-13፣ 1ዮሐ. 2:28) ተመልከት።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ደኅንነት ካገኘሁ ለሽልማቱ ግድ የለኝም የሚሉ አልታጡም። ይህ ዓይነቱ አስተሳሰብ ስንፍና ብቻ ሳይሆን ጌታ ላዘጋጀው ዋጋ አድናቆት ማጣት ስለሆነ አጥብቀን ልናስብበት ይገባናል።

ጌታ ሲገለጥና በፊቱ ስንሰበሰብ ዋጋ ለመቀበል የሚያበቃን ሥራ ምንድን ነው? ለአገልግሎቱ ከተጠሩት በተጨማሪ ሌሎች ክርስቲያኖችም ደመወዝ ይቀበሉ ይሆን? ጌታስ ለታማኝ ክርስቲያኖች የሚከፍለው ደመወዝ ምን ይሆን? የሚሉ ጥያቄዎችን መሠረት በማድረግ መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰጠውን መልስ በጥንቃቄ ቀጥለን እንመለከታለን።

1. የአዲስ ኪዳን ሕዝብ ሁሉ አገልጋይ መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል። የሚከተሉትን ጥቅሶች በጥንቃቄ ተመልከት 1ጴጥ. 2:9፣ 4:10፣ ራዕ. 5:9-10፣ ዮሐ. 15:18።

መንፈስ ቅዱስ ለእያንዳንዱ ልዩ ልዩ ጸጋን መስጠቱ ሁሉም ክርስቲያን በእግዚአብሔር ቤት አገልጋይ መሆኑን ያሳያል (1ቆሮ. 12:4-11)። እያንዳንዱ ክርስቲያን በተሰጠው ጸጋ በታማኝነትና በትጋት የሚያገለግል ከሆነ ከጌታ ደመወዝ አለው።

“በሩጫ ውድድር ሁሉም እንደሚሮጡና ከእነርሱም አንዱ ብቻ ሽልማትን እንደሚቀበል ታውቁ የለምን? ስለዚህ እናንተም ሽልማትን ለመቀበል ሩጡ” (1ቆሮ. 9:24 የ1980 ዓ.ም. ትርጉም) ክርስቶስ ዋጋ የሚሰጠን ከሌሎች ጋር በማወዳደር ሳይሆን እንደ ሩጫችን መጠን ነው። ይሁን እንጂ ክርስቶስ የሚከፍለውን የመጨረሻዋን ዋጋ የዚህ ዓለም መንግሥታት ተባብረው ጥብቅቶቻቸውንና ሃብታቸውን እንደ ላይ አድርገው ማዘጋጀት አይችሉም፤ የተባበሩት መንግሥታት ለሯጮች ሽልማት ቢያዘጋጁ ብዙዎቻችን ለመወዳደር ዕድሉም አቅሙም ላይኖረን ይችላል። ነገር ግን በጌታ እጅ የመጨረሻዋን ሽልማት ሳይሆን ከፍተኛውን ዋጋ ከእጁ ለመቀበል መዘጋጀት እንችላለን።

ጌታም ለድል ሕይወት የሚያበቃንን ጸጋንና መንፈስ ቅዱስን ሰጥቶናል። ከእኛ የሚጠብቀው ነገር ቢኖር ታማኝነትና ትጋት ነው፤ ታማኝ ለመሆን የሚያስከፍለው ዋጋ ደግሞ ራስን መካድ ነው።

2. ከጌታ እጅ ደመወዝ ለመቀበል የሚያበቃንን ልንሳተፍበት የሚገባ ሥራ ምን ይሆን? ከጌታ እጅ ዋጋ ለመቀበል የሚያበቃን ሥራ ምን እንደሆነ ሁሉንም በዝርዝር ለማወቅ ያዳግተን ይሆናል፤ ይሁን እንጂ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱትን ማየት እንችላለን።

ሀ. የጸሎት ዋጋ

ጌታችን እ.የሱስ ክርስቶስ በማቴ. 6:5 ላይ የተናገረውን ብናይ በታማኝነት ለሚጸልዩ እግዚአብሔር ዋጋ እንደሚከፍላቸው ተናግሯል። “ስትጸልዩም እንደ ግብዣች አትሁኑ፤ ለሰው ይታዩ ዘንድ በምክራብና በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይን ይወዳሉና እውነት እላችኋለሁ፤ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። አንተ ግን ስትጸልይ ወደ እልፍኝህ ግባ መዝጊያህንም ዘግተህ በስውር ላለው አባትህ ጸልይ በስውር የሚያይህ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል” ይላል።

በተጨማሪም “ጌታቸው በመጣ ጊዜ ሲተጉ የሚያገኛቸው እነዚያ ባሪያዎች ብዑዓን ናቸው፤ እውነት እላችኋለሁ ታጥቆ በማዕድ ያስቀምጣቸዋል፤ ቀርቦም ያገለግላቸዋል” ይላል (ሉቃ. 12:37)። ልንገነዘብ የሚገባው በዚህ ቃል መሠረት ያለ ጥርጥር በጸሎት ስለ መትጋት ነው። ስለዚህ በጸሎት የሚተጉ ከጌታ የታመኑ ዋጋ አላቸው።

ለ. የጾም ዋጋ

በዚሁ በማቴዎስ ምዕራፍ ስድስት ውስጥ ለሰዎች ለመታየት ሳይሆን በታማኝነት በጸሎት ለሚተጉ ደመወዝ እንደሚከፈላቸው ከተናገረ በኋላ በታማኝነት በጾም ለሚተጉም ደመወዝ እንዳላቸው ይናገራል።

“ስትወመም” እንደ ግብዣች አትጠውልጉ ለሰዎች እንደመመኛ ሊታዩ ፈታቸውን ያጠፋሉና እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። አንተ ግን ስትወም በስውር ላለው አባትህ እንጂ እንደ መመኛ ለሰዎች እንዳትታይ፤ ራስህን ተቀባ ፈትህንም ታጠብ፤ በስውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል” ይላል (ማቴ. 6:16-18)።

ቀደም ሲል እንዳየነው ብዙ ክርስቲያኖች ጾምና ጸሎት የማይነጣጠሉና አንድ እንደሆኑ ይገምታሉ። ጾምና ጸሎት የሚደጋገፉ ቢሆኑም ዋጋቸው ለየራሱ ነው። አንዳንድ ክርስቲያኖች ለጾምና ለጸሎት ዋጋ እንዲሰጥ አያስተውሉም፤ ይሁን እንጂ ጌታ የሰጠው የተስፋ ቃል የሚፈጸም መሆኑን በእምነት መቀበል ይኖርብናል።

ሐ. የወንጌል አገልግሎት ዋጋ

በጥቅሉ አገልግሎት ሲባል ሁሉንም ይይዛል፤ በዚህ ምዕራፍ ነጠል አድርጎ ለማየት የተፈለገው የወንጌል አገልግሎትን ነው፤ የወንጌል አገልግሎት ምዕመናንን ከማፍራት አንስቶ ደቀ መዝሙር በማድረግ ለአገልግሎት እስከ ማድረስ ያለውን ያጠቃልላል። ስለሆነም የወንጌል አገልጋይ ደመወዝ ከፍ ያለ መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል (ዳን. 12:3፤ ራዕ 3:5፤ ሉቃ. 10:32 ጋር አጥናዝብ)።

የወንጌል ባለ አደራ ብዙ ዋጋ መክፈል ይጠበቅበታል (ማቴ. 10:37፤ 2ጢሞ 4:5) የዚያኑ ያህል ደግሞ ጌታ ታማኝ ለሆኑ አገልጋዮች የከበረ ዋጋ ይከፍላቸዋል (ማቴ. 24:45)። ከጌታ ሌላ ማንም ፍፁም ደሞዝ ሊከፍለን የሚችል የለም ይህንን ለማሰብ ልባምና አስተዋይ መሆን ያስፈልጋል።

የሐዋርያው የጳውሎስ የወንጌል አገልጋዮች የሚከተሉትን መምሰል አለባቸው ይላል፡-

- 1ኛ. ለመርነት ያሰለፈውን አዛዢን ደስ ለማሰኘት እራሱን የሰጠ ወታደር፤
- 2ኛ. በሩጫ የሚወዳደር ሯጭ (አትሌት)፤
- 3ኛ. ታታሪ ገበሬን መምሰል እንዳለበት ያስገነዝበናል (2ጢሞ. 2:3-7)።

እነዚህ ሦስት የሥራ መስኮች እጅግ አድካሚ ስለሆኑ ብዙ ሰዎች የእነርሱ ደጋፊ መሆን ይመርጣሉ እንጂ ሊሰለፉባቸው አይፈቅዱም። ከእነዚህም ይልቅ እጅግ አድካሚና መከራ የሞላበት ሥራ የወንጌል አገልግሎት ነው። እነዚህን ጥቅሶች መርምር (2ጢሞ. 1:9፤ 2:3፤ 1ጢሞ. 6:12፤ ሉቃ 14:27-30፤ ዮሐ. 12:24)። ጌታ በክብር ሲመጣ ድል አድራጊ ክርስቲያኖች ደመወዛቸውን ከእጁ ለመቀበል ሲቀርቡ ባዶ እጃቸውን የሚመለሱ ወገኖች ምን ያህል ይጸጸቱ ይሆን!!

ሐዋርያው ጳውሎስ ከጌታ ሙሉ ደመወዙን ለመቀበል ትጋትን ያሳይ እንደነበረና እንደሚጠነቀቅ ሲገልጽ እንዲህ አለ “ወንጌልን ብሰብክ እንኳ የምመከበት የለኝም፤ ግድ ደርሶብኝ ነውና፤ ወንጌልንም ባልሰብክ ወዮልኝ። ይህን በፈቃዴ ባደርገው ደመወዝ አለኝና፤ ያለፈቃዴ ግን ባደርገው መጋቢነት በአደራ ተሰጥቶኛል። እንግዲህ ደመወዜ ምንድር ነው? ወንጌልን እየሰበክሁ በወንጌል ካለኝ መብት በሙሉ እንዳልጠቀም ወንጌልን ያለ ዋጋ ብናገር ነው” (1ቆሮ. 9:16-18)።

ወንጌልን እየሰበክ ከቤተክርስቲያን ደመወዝን መቀበል መብቱ ሆኖ ሳለ በመብቱ አለመጠቀሙ ከጌታ ሙሉ ደመወዝ እንደሚሰጠው አስቦ ነው። ነገር ግን እንደሚገባ ሳያገለግሉ ከፍ ያለ ደመወዝ እየተከፈላቸው የሚኖሩ አገልጋዮች ያለ አግባብ ስለ ተቀበሉት ደመወዝ በጌታ ፊት ይጠየቁ ይሆን?

ስለ ወንጌል ብዙ ተጋድለው በመጨረሻ ሰዓት የሰሩትን ሁሉ አጥፋተው ባዶ የሚቀሩ አገልጋዮች ምን ይሰማቸው ይሆን?” “ሙሉ ደመወዝ እንድትቀበሉ እንጂ የሠራችሁትን እንዳታጠፉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ” ይላል (2ዮሐ. 8)። ይህ ዘመን እጅግ ካልተጠነቀቅን ያዘናጋል።

ስለ ወንጌል እውነት ሳይሆን ስለ ራሳችን ሥፍራ ተጋድሎ በማድረግ ዘመናችንን የምንጨርስ ከሆነ በጌታ ፊት ምንኛ እናፍር ይሆን?

“አሁንም ልጆች ሆይ በሚገለጥበት ጊዜ እምነት እንዲሆንልን በመምጣቱም በእርሱ ፊት እንዳናፍር በእርሱ ኑሩ” ይላል (1ዮሐ. 2:28)። ከጌታ እጅ ዋጋ ለመቀበል ያሰበ አገልጋይ ምርጫውን ማስተካከል ያለበት አሁን ነው። ዋጋ የሚሰጠን ብዙ ዘመን በማገልገላችን ብቻ ሳይሆን በተሰጠን ጊዜ ውስጥ በታማኝነት ስንቆም ነው (ማቴ. 20:1-16)። ከአሁን በኋላም ቢሆን ምርጫችንን ለማስተካከል ጊዜ አለን።

ለአገልግሎት መጠራት ብቻውን ዋጋ ለመቀበል አያስችልም፤ የአገልግሎት ጥሪ ከጋላፊነት ጋር የተያያዘ ስለሆነ ለአገልግሎት የተጠራ አገልጋይ ጋላፊነቱን እንዴት እንደተወጣ ተጠያቂ ይሆናል (ማቴ. 25:14-30) በአገልግሎቱ ታምኖ የቆየ ከሆነ ደግሞ ከታመነው ጌታ የከበረ ዋጋ አለው (ራዕ. 22:12)።

መ. ቅዱሳንን በመርዳት ዋጋ መቀበል
“ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለእንዱ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ስም የሚያጠጣ፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ዋጋው አይጠፋበትም” (ማቴ. 10:42)። የታመነ አገልጋይ በዚህ ዓለም ሲኖር ጌታን ደስ እያሰኘ ለማገልገል የሚከፍለው ዋጋ መከራን ነው (ገላ. 1:10፤ 2ጢሞ. 3:12)። አንድ አገልጋይ ለተጠራበት አገልግሎት በታማኝነት ከቆመ የከበረ ዋጋ ይጠበቀዋል። ከታመነ አገልጋይ ጋር ረዳቱ ሆኖ የቆመ ደግሞ የእርሱን ዋጋ ያገኛል። እግዚአብሔር የድቅ አምላክ ስለሆነ ሥራው ሁል ጊዜ ትክክል ነው፤ በመሆኑም የአገልጋይን ዋጋ ለመቀበል እንዳንችል ለአገልግሎት አልተጠራንም ለሚሉ ከታማኝ አገልጋይ ጋር ዋጋ አብረው ለመቀበል እንዲችሉ መንገዱ አዘጋጅቷል።

ከላይ እንዳየነው እግዚአብሔር ቅዱሳንን ሁሉ እንዲያገለግሉ ይፈቅዳል፤ ግማሹን ወንጌል ለዓለም እንዲሰብኩ ጠራ፤ የተቀሩት በጉልበታቸውና በገንዘባቸው ለወንጌል ስብከትና አገልግሎት የተጠሩትን እንዲረዱ ጠራ፤ ከሁሉም የሚጠበቀው ታማኝነት ነው። ሁሉም ለተጠሩበት ከታመኑ የማይጠፋ ዋጋን ይቀበላሉ።

በማቴዎስ 10:40-42 ላይ የሚያስነገብን ሰብዓዊነት አስገድዶን በምናደርገው ችሮታ ሳይሆን የጌታ ደቀ መዛሙርት በመሆናቸው ምክንያት አውቀን ስለምናደርገው እገዛ ዋጋ እንዲከፈለን የገባው ቃል ነው።

በሰብዓዊነት ለተቸገሩ ልንራራ እገዛም ልናደርግ ይገባናል፤ በዚህ ረገድ ዋጋን እናገኝበታለን፤ ነገር ግን ከላይ የተጠቀሰው ቃል የሚያረጋግጥልን ነብዩን ነብይ በመሆኑ ምክንያት፤ ተቀብሎ እገዛ የሚያደርግ የነብዩን ዋጋ እንደሚቀበል ነው፤ ጸድቅን ጸድቅ በመሆኑ ምክንያት ተቀብሎ የሚያግዝ የጸድቁን ዋጋ እኩል እንደሚቀበል ነው።

በአጠቃላይ የጌታ ባሪያዎችን አገልጋይ በመሆናቸው ምክንያት የሚቀበልና የሚያግዝ የነዚያ አገልጋዮች ዋጋ አብሮ እንደሚቀበል የተሰጠ የተስፋ ቃል ነው። ይህንን ማድረግ ደግሞ የታመነ አገልጋይ ከሚቀበለው መከራ ጋር ሲታይ እጅግ የቀለለ ነው።

የፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች ለሐዋርያው ጳውሎስ በችግሩ ጊዜ ደርሰው ያደረጉለት ስጦታ ከእርሱ አልፎ ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ ስጦታ ስለመሆኑ ሲገልጽ “የተወደደ መስዋዕት የሚሆነውን ለእግዚአብሔርም ደስ የሚያሰኘውን ስጦታችሁን ከአፍሮዲጡ ተቀብሎ ተሞልቼዋለሁ” ይላል (ፊልጵ. 4:18)። በዚህም ምክንያት የፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች በመስጠትና በመቀበል ስሌት ከእርሱ ጋር እንደተካፈሉ ያረጋግጥላቸዋል (ፊልጵ. 4:14)።

የቆሮንቶስን ክርስቲያኖች ደግሞ በብርቱ ይወቅሳቸዋል። ከመልእክቱ እንደምንረዳው በቸገረው ጊዜና በሚያገለግልበት ወቅት በቸልታ ሳያዩት አልቀሩም (1ቆሮ. 9:1-7)። ስለሆነም “እኛ መንፈሳዊን ነገር የዘራንላችሁ ከሆንን የእናንተን የሥጋዊውን ነገር እኛ ብናጭድ ትልቅ ነገር ነውን?” ይላቸዋል (1ቆሮ. 9:11)። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ሌሎች አገልጋዮችን ይረዱ እንደነበረ ከጻፈው መልእክት እንረዳለን (1ቆሮ. 9:12)።

ሌሎች በእርሱ አገልግሎት ላይ መጥተው ባለ መብት ሆነው ደመወዝ ሲቀበሉ እርሱን ግን ቸል ማለታቸውን የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ምክንያታቸው ምን ይሆን?

የአገልግሎት ዋጋ በሰዎች ስሌት የሚከፈል ቢሆን ኖሮ እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ታላቅ ዋጋ እየከፈሉ የሚያገለግሉ አገልጋዮች ምን ያህል ዝብን ይሰማቸው ይሆን? በዚህ ዓለም አንዱ የዘራውን ሌላው ያጭድ ይሆናል፤ በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የተፈጸመው ይህ ነው፤ በጌታ ዘንድ ግን እንዲህ አይሆንም፤ እርሱ ለሁሉም እንደ ሥራው ዋጋን ሊከፍል ይመጣል። ስለዚህ “እግዚአብሔር ቅዱሳንን ስላገለገላችሁ እስከ አሁንም” ስለምታገለግሉአቸው ያደረጋችሁትን ሥራ ለስሙም ያሳያችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ ዓመጸኛ አይደለም” ይላል (ዕብ. 6:10)።

3. የታማኝ ክርስቲያን ዋጋ ምንድን ነው?
ለታማኝ ክርስቲያኖች የሚጠብቃቸው ክብርና የሚከፈላቸው ዋጋ የዚህ ዓለም ገንዘብ ባለመሆኑ ለመረዳት ያስቸግረናል። ያን ሰማያዊና ዘላለማዊ የሆነውን ዋጋ ምን እንደሆነ ለማወቅ ቀርቶ መገመትም ያስቸግረናል። ጌታ የሚከፍለው የመጨረሻውን ዋጋ ከላይ እንደተመለከትነው የዚህ ዓለም መንግሥታት ተባብረው እንኳ ቢሆን ሊያዘጋጁት አይችሉም።

ይህንን ከተገነዘብን የመጨረሻውን ዋጋ ሳይሆን የመጀመሪያውንና የላቀውን ዋጋ ለመቀበል በታማኝነትና በትጋት የተሰጠንንና የተጠራገበትን አገልግሎት ልንፈጽም ይገባናል።

አንድ የመንግሥት ጦራተኛ ተግባሩ የሚሰራው ሞያና ችሎታ ስላለው ብቻ ሳይሆን ደመወዙን እያሰበ ነው። በተመሳሳይ መልኩ የአገልግሎት ጥሪና ጸጋ ወይም ሰራ የአገልግሎት በር ስላገኘን ብቻ ሳይሆን ከጌታ የምንቀበለውን ዋጋ እያሰብን ማገልገል ይኖርብናል። ይህንን ማድረግ ጌታ ላዘጋጀልን ዋጋ ትልቅ ግምትና አድናቆት መስጠታችን ስለሆነ በዚህ ጌታ ደስ ይለዋል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ እስከ መጨረሻው ታምነው ለቆሙት የሚከፈለውን ዋጋ ለማብራራት መሞከር እጅግ ማሳከ መስሎ ስለታየኝ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶቹን እንዳለ ማስቀመጥ መልካም መስሎ ታይቶኛል። ለታመኑ ክርስቲያኖች የከበረ ዋጋ እንደሚቆያቸው ብዙ ሥፍራ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሰ ቢሆንም በዓይነታቸው ተጠቃቅሰው ጥቂቶቹን የምናገኛቸው ጌታ በኤሽያ ለነበሩ ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት መጋብያን በላከው መልእክት ውስጥ ነው።

የመልእክቱ ይዘት በወቅቱ የነበሩት የሰባቱን አብያተ ክርስቲያናት መጋብያንን ሁኔታ የሚገልጽ ቢሆንም የተሰጠው ተስፋ ግን በዘመናት ላሉ ለታመኑና ሥራውን ለጠበቁ ክርስቲያኖች ሁሉ ነው። ስለሆነም እንደተጠቀሰው በራዕይ መጽሐፍ ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ለታመኑና ለድል አድራጊዎች የተሰጠውን ተስፋ እናያለን።

ሀ. በእግዚአብሔር ገነት ካለው የሕይወት ዛፍ መብላት፡-
“መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጀሮ ያለው ይስማ። ድል ለነሳው በእግዚአብሔር ገነት ካለው ከሕይወት ዛፍ እንዲበላ እሰጠዋለሁ” (ራዕ. 2:7)።

ይህ የሕይወት ዛፍ በኤደን ገነት የነበረውንና አዳም በመብላቱ ለዘላለም እንዳይኖር የተከለከለውን ያሳስበናል (ዘፍ. 3:22)። ሆኖም ይጌኛው የሕይወት ዛፍ ምድር የምታበቅለው ስላልሆነ በኤደን ገነት ከነበረው ጨርሶ የተለየ መሆኑን እንገነዘባለን።

ለ. የሕይወት አክሊል፡-
“... እስከ ሞት ድረስ የታመንህ ሁን የሕይወት አክሊል እሰጥሃለሁ” (ራዕ. 2:10)። ይህ የተስፋ ቃል በሰርምኔስ ለነበረው መጋቢ በግል የተሰጠ የተስፋ ቃል ይመስላል። የሌሎችን ሁሉ ስንመለከት “እሰጥሃለሁ” በሚል ቃል አይደመደምምና።

ይህ የሕይወት አክሊል ሐዋርያው ጳውሎስ በ2ጢሞ. 4:7 ላይ “የጽድቅ አክሊል” ከሚለው ጋር አንድ መሆኑንና አለመሆኑን እርግጠኛ አይደለሁም። ሐዋርያው ጳውሎስ የጠቀሰው የጽድቅ አክሊል ከሆነ ግን የታመኑትን ክርስቲያኖች ሁሉ ያመለክታል። ቀጥሎ ያለውን የተስፋ ቃል ስንመለከት “ድል የነሳ በሁለተኛ ሞት አይጎዳም” (ራዕ. 2:11) ይላል። ይህ ግን ለሁሉም ስለመሆኑ ግልጽ ነው።

ሐ. ነጭ ድንጋይና በእርሱ ላይ የተጸፈ አዲስ ስምና የተሰወረ መና፡-
“መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጀሮ ያለው ይስማ ድል ለነሳው ከተሰወረ መና እሰጠዋለሁ፤ ነጭ ድንጋይንም እሰጠዋለሁ፤ በድንጋይም ላይ ከተቀበለው በቀር አንድም እንኳን የሚያውቀው የሌለ አዲስ ስም ተጽፎአል” (ራዕ. 2:17)።

እዚህ ላይ የተጠቀሰው ተስፋ ሁለት የተለያዩ ስጦታዎች እንደሆኑ ያመለክታል “አንድስ እንኳን የሚያውቀው የሌለ አዲስ ስም” የሚለው ጌታ አዲስ ስም እንዳለውና ያንንም አዲስ ስም ማንም ሊያውቀው የሚችል እንደሌለ ያመለክታል። ይህ የተሰወረ መና እና በነጭ ድንጋይ ላይ የተጻፈው የጌታ አዲስ ስም ልንረዳው ከምንችለው በላይ እጅግ የላቀና የከበረ ስጦታ ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ አሁን ለማወቅና ለመረዳት ስለሚያዳግቱን አድናቆት ላይዘን ይችል ይሆናል።

መ. አሕዛብን በብረት በትር የመግዛት ሥልጣን፡-
“ድል ለነሳውና እስከ መጨረሻም ሥራዬን ለጠበቀው እኔ ደግሞ ከአባቴ እንደተቀበልሁ በአሕዛብ ላይ ሥልጣንን እሰጠዋለሁ፤ በብረትም በትር ይገዛቸዋል እንደ ሸክላ ዕቃም ይቀጠቀጣሉ የንጋትንም ኮከብ እሰጠዋለሁ” (ራዕ. 2:26-28)።

በዚህ ሥፍራ የተሰጠው የተስፋ ቃል ሥልጣን ለማግኘት ስለሆነ ከሌላው ይልቅ እንረዳው ይሆናል። ይህንን የሚመስል የተስፋ ቃል በሌላም ሥፍራ ተጽፎ እናገኛለን (ራዕ. 20:1-4፤ ዳን. 7:22፤ ማቴ. 25:21)። ይህ ሥልጣን ግን ምንጊዜም የሚሻር አይሆንም።

ሠ. በነጭ ልብስ መጎናጸፍና በአብ ፊት ምስክርነት ማግኘት፡-
“ድል የነሳው እንዲሁ በነጭ ልብስ ያጎናጽፋል፤ ስሙንም ከሕይወት መጽሐፍ አልደመሰስም፤ በአባቴና በመላእክቱም ፊት ለስሙ እመሰክርለታለሁ” (ራዕ. 3:5)።

ጌታ ለድል አድራጊው ክርስቲያን በአባቴና በመላእክቱ ፊት ምስክርነት መስጠት ከሉቃስ 12:8 ላይ ከተጻፈው ጋር ይመሳሰላል። እስቲ እናስብ፤ እልፍ አእላፋት መላእክት በተሰበሰቡበት፤ እግዚአብሔር በታላቅ ዙፋን ላይ ተቀምጦ፤ የጌቶች ጌታ የነገሥታት ንጉሥ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ለታማኝ ክርስቲያን ምስክርነት ሲሰጥ፤ እጅግ የሚያስደንቅ ይሆናል!

ረ. በእግዚአብሔር መቅደስ አምድ መሆን፡-
“ድል የነሳው በአምላኬ መቅደስ ዓምድ እንዲሆን አደርገዋለሁ። ወደፊትም ከዚያ ከቶ አይወጣም የአምላኬን ስምና የአምላኬን ከተማ ስም ማለት ከሰማይ ከአምላኬ ዘንድ የምትወርደውን አዲሲቱን ኢየሩሳሌምን፤ አዲሱንም ስሜን በእርሱ ላይ እጽፋለሁ” (ራዕ. 3:12)። በምዕራፍ 2:17 ላይ ስለተጠቀሰው አዲስ ስም

በድጋሚ ይጠቅሳል። በ2:17 ላይ በነጭ ድንጋይ ላይ ተነፃፈውን አዲሱን ስሙን እንደሚሰጥ ሲያመለክት በዚህ ሥፍራ ደግሞ አዲሱን ስሙን በእርሱ ላይ እንደሚጽፍ ያሳያል። በተጨማሪም የአዲሲቷ ኢየሩሳሌም በእርሱ ላይ መጻፍና በእግዚአብሔር መቅደስ አምድ እንዲሆን ሲደረግ ሦስት ተደራራቢ ሽልማት መስጠቱን ያሳያል።

ሰ. በጌታ ዙፋን ላይ መቀመጥ፡-

“እኔ ደግሞ ድል እንደነሳሁ ከአባቴም ጋር በዙፋኑ ላይ እንደተቀመጥሁ ድል ለነሳው ከእኔ ጋር በዙፋኔ ላይ ይቀመጥ ዘንድ እስጠዋለሁ” (ራዕ. 3:21)። ከሁሉም እጅግ የሚደንቅ ለማሰብና ለመረዳት የሚያዳግት የተስፋ ቃል ነው።

ፍጡር የሆነ ሰው ምን ያህል ክብር ቢሰጠው ይሆን ጌታ በተቀመጠበት ዙፋን ላይ እንዲቀመጥ የሚሰጠው? ይህ እንዴት ይፈጸም ይሆን? ይህንን መረዳት እጅግ አዳጋች ነው። አስበን ልንደርስበት የምንችል አይመስለንም፤ እንዴት እንደሚፈጽመው እርሱ ያውቃል፤ እርሱ ራሱ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ለማየት መብቃት ታላቅ ብጽእና ነው፤ ይህንን ሁሉ ልናይ ግን ጊዜው ቅርብ ነው። ሰባተኛው መለክት ሲነፋ የዓለም መንግሥታት ለጌታችንና ለእርሱ ለክርስቶስ ሆነች።

ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሳል። የሚሉ ታላላቅ ድምፆችን ስንሰማ ደስታችን ምን ያህል የላቀ ይሆን (ራዕ. 11:15)። “እነሆ በቶሎ እመጣለሁ ይላል አሜን ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ና፤” (ራዕ. 22:20)።

አስጀምሮ ላስጨረሰኝ ጌታ ክብርና ምስጋና ይሁን!!!

VII. የታማኝ ክርስቲያን ዋጋ

1. ክርስቶስ ሲገለጥ ከእጁ ዋጋ ለመቀበል ከሚቀርቡት አንዱ ለመሆን እንደምትችል አስበህ ታውቃለህ?
2. ሽልማት ባላገኝም ድንንነት ማግኘቱ ብቻ ይበቃኛል ብሎ ማሰብ ከምን የመነጨ ጋሳብ ሊሆን ይችላል?
3. ክርስቶስ ሲገለጥና በፊቱ ስንሰበሰብ ምን ዓይነት ሁኔታ ሊገጥመን ይችላል?
4. ጌታ ሲገለጥ ከእጁ ዋጋ ለመቀበል የሚያስችለንን ሥራ በዝርዝር ባናውቅም አራት ዋና ዋና ጉዳዮችን ግለጽ።
5. ጌታ ለአገልግሎት ለሾማቸው የሚሰጠውን ዋጋ ለማግኘት ምን የተመቻቸ ሁኔታ አለ?
6. ክርስቶስ የሚሰጠውን የመጨረሻ ዋጋ የዚህ ዓለም መንግሥታት ተባብረው ሊያዘጋጁ እንደማይችሉ አስበህ ታውቃለህ?
7. ከጌታ ሙሉ ደመወዙን ለመቀበል እንዲችል ሐዋርያው ጳውሎስ የወሰደው እርምጃ ምን ነበር?
8. ስለ ወንጌል እውነት ሳይሆን ስለ ራሳቸው ሥፍራ ተጋድሎ በማድረግ ጌታን ያገለገሉ የሚመስላቸው በጌታ ፊት ሲቆሙ ምን የሚገጥማቸው ይመስልሃል?
9. ከጌታ እጅ ዋጋን ለመቀበል ያስበ አገልጋይ ምርጫውን ማስተካከል ያለበት መቼ ነው? ከሌሎች ጋር ተወያይበት።
10. ጌታ ለሾማቸው አገልጋዮች ሽልማት መስጠቱ ማዳላት ነው የሚል ሰብዓዊ አስተሳሰብ ያለው ሰው ቢገጥምህ ምን መልስ ትሰጠዋለህ?
11. በማቴ. 10:42 ላይ ያለውን ቃል እንዴት ትረዳዋለህ?
12. የጌታ አገልጋይ በዚህ ዓለም ሲኖር ጌታን ደስ እያሰኘ ለመኖር የሚከፍለው ዋጋ ምን ሊሆን ይችላል?
13. ጌታ ሲገለጥ ለታማኝ ክርስቲያኖች የሚሰጠውን ሽልማት ለማብራራት ቢፈለግ እጅግ ማሳነስ ሊሆን ይችላል የተባለበት ምክንያት ምንድን ነው?
14. ጌታ በእስያ ለነበሩ ሰባት አብያተ ክርስቲያናት መላእክት ለድል አድራጊ ክርስቲያኖች ስላዘጋጁባቸው ሽልማቶች ምን ያህል የከበሩ መሆናቸውን ማወቅ ቢያዳግትም ከእነዚህ ውስጥ አንተን ያስደንቅህ የትኛው ነው?
15. አንተ ከጌታ የከበረውን ዋጋ ለመቀበል ምን እያደረግህ ነው?

ጥያቄ ወይም አስተያየት ቢኖራችሁ በደስታ አቀበላለሁ

Pastor Solomon Woldeamlak Araraso
1799 S. Winchester Bl
Cambell, CA 95008
U.S.A.

E-Mail ararsosol@yahoo.com

Tel. (408) 590-2842